

Özgür gelecek

1 - 15 EKİM 1993 SAYI:13 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

ÇALIŞANLARIMIZA YÖNELİK SENARYOLAR

7. sayfa

TKP/ML - PKK TARTIŞMASI

8,9,10. sayfalar

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARI YARGILIYOR

7. sayfa

MAO

Ferhat ALİ 5. sayfa

DİSK TEKSTİL'DE İŞÇİLERİ KOVDULAR

11. sayfa

HALK ORDUSU'NDAN ÖĞRENELİM

20,21. sayfalar

PARTİZAN İNANCI

18,19. sayfalar

HALK SANATÇISINA SAHİP ÇIKTI

16. sayfa

ÇÖLDE BİR SERAP : GAP

15. sayfa

Devlette kurt kanunu

■ Eğer devlet, halkın bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesini kanla, kurşunla bastırmayı gelenek haline getirmişse, toplumsal çürümenin baş nedeni ise ve bu gerçek ayyuka çıkmışsa, bu onun ömrünün bir hayli kısaldığını gösterir. Bu pislikten bireyleri kurban ederek kurtulamazsınız! Ancak muazzam bir alt-üst oluş, yani bir devrim sizleri bütün pisliklerinizle beraber layık olduğunuz yere gömecektir.

3. Sayfa Bu pisliğe "Temiz Eller Operasyonu" değil, bu ellerin kudreti gereklidir.

Deri işçileri

■ Çorlu Sağlık Mahallesi deri işçileri sendikalaşmayı başardılar. 5 aydır süren savaşımların zaferiyle noktalandı.

14. Sayfa

Karadeniz halkı gerillayı sahipleniyor

■ "...TKP/ML TIKKO gerillalarının sürdürdükleri faaliyetlerin, halk üzerinde oldukça olumlu etki bıraktığını gördük.

Gerillaların köylülerle dayanışması, ilişkilerindeki olumluluk, köylülerin anlatımlarındaki coşkuyla ortaya seriliyor."

4. Sayfa

aşist Peru rejimi PKP'yi durduramıyor.

Peru'da şehirler kuşatılıyor

■ Peru Komünist Partisi şehirleri kuşatma kararı aldı. Emperyalist karargahlar ve gerici rejim büyük çaplı vuruşlara hedef oluyor. ABD terör "uzman"ları, rejimin en fazla bir yıl dayanabileceğini itiraf ediyorlar.

22. sayfa

Dersim - Ovacık'ta devlet terörü

■ TC, TIKKO ve ARGK gerillalarının saldırılarına, sivil halka misilleme yaparak cevap veriyor. Toplam 10 ev, 6 taksi, 1 traktör ve 1 minibüs askerler tarafından yakıldı. Ertesi gün Kepir Yaylası bombalandı. Şavaklar'dan 1 kadın öldü 5 kişi yaralandı.

5. Sayfa

Devrimci orduda disiplin

■ ...Meselelere bilimsel bir gözlemci olarak katılmayanlar devrimci dönüşümü sağlayamayacakları gibi, kafayı pazar sepeti olarak taşımaktan da kurtulamayacaklardır.

12. Sayfa

DEP'e karşı "kısaç hareketi"

■ DEP Genel Başkanı ve Özgür Gündem gazetesinin sahibi Yaşar KAYA, Demirel'le görüşükten bir hafta sonra tutuklandı. DEP milletvekilleri "halkın içine dönmeyi" tartışıyor.

7. Sayfa

Kartal Büromuzu açtık

■ Yayınlarımıza ve çalışanlarımıza yönelik baskıların yoğunlaştığı bir dönemde Kartal İrtibat Büromuzu açtık. Pervasız baskı ve saldırılara karşı yeni bir mevzi açmanın onurunu taşıyoruz.

7. Sayfa

Okurdan

Nurgül BÖLÜKBAŞI (Yıldız)

Tomurcuk bir çiçek açtığınız yüreğimizde

Gözü dönmüş caniler iki yoldaşı daha ayırdı bizlerden. Ancak bizden ayrılan yalnız bedenlerimizdir. Mücadelenizi hep yaşatacağız. Söz veriyoruz. Biliyoruz ki kanımızla suladığınız topraklar gün geçtikçe kabarmakta ve eli kanlı, yüzü kara faşistler şimdi daha çok korkuyorlar sizden.

Tahammülünüz kalmamış düzenin kokuşmuşluğuna, bunun için sarıldınız silaha. Yoksul emekçi halkın kurtuluşunun ancak gerilla savaşıyla olacağı inancı ve kararlılığı daha fazla tutamadı sizleri. Yanlızca, bu yolu doğru bulmak, inanmak yetmiyordu. SAVAŞMAK gerekirdi. SAVAŞMAK yine SAVAŞMAK. Baba yoldaşın "Bir Dersim yetmez, hedef bin Dersim olmalı" sözünü kendinize rehber edinerek, çetin ve o kadarda şanlı, onurlu bu yolda, kısa süren gerilla yaşamınızda omuz omuza ve yitipçe savaşarak şehit düştünüz.

Sirtini düşmana dayayıp, halkı ve onun için savaşan gerillayı ihbar eden alçaklar, TC'nin beyaz ordusunu güçlü görüp, ona sığınanlar da bilmeli ki hiç bir güç halkın silahlı gücü kadar etkili ve güçlü olamaz.

Ancak düşmana, ihbarcıya, haine inat baskıların, işkencelerin ve katliamların dahada yoğunlaştığı günümüzde Gerilla Savaşı yükselmenin aciliyetini ve ÇAĞRINIZI bir kez daha gösterdiniz.

Allıncıya giden yolda ölümsüzleştiniz. Mücadelenizi mücadelemizde yaşatacağız. Saraylar saltanatlar çöker kan kusar bir gün, Zulüm biter menekşelerde açılır üstümüzde

Leylaklarda güler, Bugünlerden görürsün Bir YARIN'a GİDENLER, Birde YARIN ADINA DİRENENLER KALIR.

AMASYA ÖZGÜR GELECEK OKURLARI

Saldırıları, daha güçlü karşı koyuşa yönlendiriyor

Umud yayıncılığın değerli çalışanlarına Ateş gülleri şehitlerimizin ve kavgacı dostlarımızın yüreğimize ve bilincimize katkılarını sevgi, inanç ve coşkunlukla sizleri selamlıyor, değerli çabalarınızın başarılarının devamını diliyor, bekliyoruz.

Değerli dostlar! Sosyalist basına karşı egemenlerin yönelttiği tüm baskılara rağmen kararlı bir şekilde yayın politikamızdan taviz vermeden çabalarınızı sürdürmeniz ümit vericidir. Kurtuluş yolunun genişlemeye başladığı ve kurtuluş savaşının Halk Savaşı'yla belirlenmeye başladığı bir sırada halklarımızın birleşmesine katkıda bulunan kişi, kurum ve kuruluşlara yönelen baskılar tek başına onların korku ve baskı ortamlarını teşhir etse de sorun aslında egemenlerin en ufak bir, sınıf öncüsü ve devrimci örgütler önderliğinde yapılan eylem karşısındaki güçsüzlükleridir. Çünkü başvurdukları karşı-devrimci zor bunun göstergesidir. Tarih göstermiştir ki halkın çıkarlarının ziddine, bir avuç sömürücüye hizmet eden zor, kendi sonlarının başlangıcı olmuştur.

Bugün bu zorla halk kesimlerinin önüne her alanda dikilmektedir. Köyde jandarma, Özel Tim, kontr-gerilla, şehirlerde asker, polis, demokratik kuruluşların karşısına yasaklayıcı bir mantıkla çıkmaktadırlar. Tabii bu yasaklayıcı mantık işkenceden, katletmeden kopmamakta. Yasal alandan koparmak istedikleri devrimci-demokrat dergi ve gazetelerin muhabirleri kaçırılmakta, işkencelerde kalledilmektedir. Fakat, bu yine de bir engel değildir. Her saldırı sonrası nasıl haklarımız daha güçlü bir karşı koyuşa yöneliyorsa, sosyalist basın da daha güçlü ve daha sürdürülebilir olacaktır. Çünkü sosyalist basın halkın sesidir bizim sesimizdir. Bizler de, "Vahşetin olduğu yerde susmak onaylamaktır" bilinciyle Özgür Gelecek, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik şahsında somullaşan sesimize ses katacağız.

Cezaevinde olmamız dolayısıyla desteklerimiz sınırlı da olsa gerek yazın alanında gerekse de üzerinize yoğunlaşan baskılara karşı protestolarımızla yanımızda olacağız, sizleri sahipleneceğiz.

Ceyhan Cezaevi TKP/ML TIKKO davasından İsmet ÇETİNKAYA

Komünistler Diyarı Paris'ten Merhaba

Paris proletaryası iktidarının ilk tarihi yenilgisini yaşadığı yenilgi nedenleri üzerine proletaryaya diktatörlüğü tezi geliştirildi ve bu paha biçilmez devrimci deney ve teorübelar dünya proletaryasına ve ezilen halklarına bırakıldı. Paris '68 gençlik hareketinin

çöküm merkezi oldu. Paris, afrikalı, Asyalı halkların zengin zengin kültürüyle tanıştı. Renk renk emekçileri, siyahı, beyazı, sarısı, kumralı tarıdı Paris işsizleri, sarhoşları yabancıları evsizleri metroda uyuyanları soğukta sokak ortasında ölen evsizleri tanıdı. Paris kültürler mozağı devrimler şehri, Paris.

Bugün bu güzelim kent sermayenin kirliliğiyle gözyaşı akıtmaktadır. Karanlık yaşamı çok renkliliğin üzerinde hakim kılmak istiyor egemen güçler.

Kapitalizmin doğasında olan yıkım, bugün Avrupa'da egemen hale sokulmuştur. Pariste payına düşeni almıştır. Kültürler mozağı Paris şehri, bugün egemen tekeli sermayenin meşru, gayrimeşru ticaretin döndüğü bir kent haline gelmiştir. Uyuşturucu ve beyaz kadın ticareti, sahte ve kara para dolaşımı çok renkliliğin üzerinde hakim kılmak istiyor egemen güçler.

Kapitalizmin doğasında olan yıkım, bugün Avrupa'da egemen hale sokulmuştur. Pariste payına düşeni almıştır. Kültürler mozağı Paris şehri, bugün egemen tekeli sermayenin meşru, gayrimeşru ticaretin döndüğü bir kent haline gelmiştir. Uyuşturucu ve beyaz kadın ticareti, sahte ve kara para dolaşımı hayali ticaret, kapitalizmin doğası gereği çarpık yıkım ve kirlilik, ekonomik ve siyasi kriz sonucu doğan milyonlarca işsizler ordusu, sosyal huzursuzluk, altın gelişen toplumsal hoşnutsuzluk emperyalist burjuvanın ufkusunu kapırmaktadır. ABD emperyalizminin dayatması sonucu çıkarılan tarım politikası Fransız köylüsünün var olan hoşnutsuzluğuyla paltamaya neden oldu. Pasif ve radikal eylem çeşitlikleriyle devleti ciddi biçimde rahatsız etmeye başladı. İşçi sınıfı cephesinde hoşnutsuzluk had safhada olmasına rağmen bilinci bir önderlikten yoksun olmasından dolayı mevcut burjuva sınıfı sendikalar CGT vb. sendikalar tarafından pasifize edilerek düzenin sınırları içinde eritilmektedirler. Keza gençlik kesimi de özde liseli gençliğin düzene olan hoşnutsuzluğu doğru ve bilinci bir komünist önderlikten yoksun olmanın sancısını çekmektedir. Herşeyi rağmen Fransa gelecekte radikal huzursuzluklara gebe. Bu ciddi toplumsal rahatsızlığı önceden sezinleyen emperyalist burjuvazi halkın gelişen muhalefetine başka haklarıyla bu hoşnutsuzluğun nedeni olarak göçmen işçiler ve yabancı göçmenler gösterilmektedir. Artık emperyalist burjuvazi bir günah keçisi bulmuştur. Geçici olarak rahat bir soluk alabilir belki.

Nasılki faşist Türk devletine göre Türkiye'deki işsizliğin toplumsal huzursuzluğun sorumlusu gerçekte kendi çürümüş devleti olmasına rağmen bunun sorumluluğunu bir dönem "kökleri dışardaki komünistler" olarak gösterilmeye çalışıldıysa da bugün bu sorunların günahını Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine ve sosyal kurtuluş mücadelesi verenlere yüklemeye çalışıyorlar. Bunun propagandasını da her türlü kiralık ve salimlik kalemşörler ve adına aydın-

yazar denilen satılmış beyinler yapmaktadır.

Boyalı resmi basın hergün yeni suni çelişkiler yaratmaktadır. Alev-Sünni çelişkisi vb. gelişen toplumsal muhalefeti yanlış yerlere kanalize ederek boyalı resmi basın ve satılmış yazar-çizerler, kiralık usaklar devletlerine olan şükran borçlarını ödemekteçiler.

Ote yandan kendilerine sol sosyalist maske takan ilah olmaz burjuva yolcuları Türkiye'nin asıl gerçek gündemini saptırmak için sahte dinsizlik laiklik-şeriatçılık gibi yanlış propagandalar yaparak suni toplumsal çelişkiler yaratılmaktadır. Ne devletin yalan propagandaları ne de adına sol denilen burjuva yolcuların suni çelişki yaratma propagandaları gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini durduramayacaktır, güçleri buna yetmeyecek. Dün Maraş'ta oynanan oyun bugün Sivas'ta oynandı. Oyun aynıdır değişen oyuncular ve yerdir.

Fransız emperyalist burjuvazisi de ekonomik toplumsal huzursuzluğun, işsizliğin, uyuşturucu ticaretinin sorumluları olarak, yabancıları göstermektedir. Burada da bu propaganda görevini bir yandan sağ basın bir yandan adına sol denilen esen ihanet rüzgarıyla daha da sağa savrulan ilah olmaz burjuvalar yapmaktadır. Yabancı düşmanlığı olabildiğine pompalanmaktadır. Fransız halkına toplumsal suçlular olarak yabancılar gösterilmektedir. Son seçimlerde sahte sosyalistlerin büyük oy kaybıyla sonuçlanan yenilgisi liberal sağın ve faşist sağın oylarının artması bu propagandaların başarılarının ve iflas eden sahte iki yüzlü sosyal demokrat politikaların çürümüşlüğüdür kanıtıdır. Yabancıları kurtulmak adına işçileri bakanı Charles Pasqua (Şarl Paskal) tarafından çıkarılan yabancıları sınırlama amaçlı yasa yabancıları yaşamı zehir etmektedir. Her yabancı Türkiye'deki her Kürt gibi potansiyel suçlu sayılmaktadır. Çıkarılan adına Paskal yasası denilen bu faşist yasa bütün siyasal partilerden destek gördü ve yürürlüğe kondu. Polis istediği yerde istediği zaman her kara kafalılığı arayıp kimlik sorabilecektir, bu konuda medya usaklık borcunu iyi ödedi.

Fransa'daki satılık burjuva basına, Türkiye'deki satılık faşist basına karşı MLM ideolojisinden aldığımız cesaretle halklara gerçek haber yorum perspektifi sunma mücadelemizden dolayı siz özgür gelecek gazetesine çalışanlarını devrimci duygularımızla kutlarız.

Bizler Paris'teki siyasi tutsaklar olarak her 15 günü ipe çekerek Özgür Gelecek'in bir sonraki sayısıyla birlikte olabilmek için masabırsızlıkla bekliyoruz. Yayın hayatınızda başarılar dilerim, Özgür Gelecek topluma olan inanca sizleri selamlıyorum.

Yaşasın halkların kardeşliği Yaşasın proletaryaya enternasyonalizmi

Paris'te Sante cezaevi'nden TKP/ML tutsağı A.baki Mukyen

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi

6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL

Yurtdışı

6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırın. Makbuzun fotokopisi ekledi.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırın. Makbuzun fotokopisi ekledi.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Yazı İşleri Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 516 23 23, BÜROLAR: ANKARA: Necabbey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyünlü İshani Kat:2 No:212 Konak Tel: 419 300,

ÇUKUROVA: Atalık Cad. Baladiye Karşısı Çkmaz Sokak Seven Ap. Kat:1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana,

MALATYA: Tabakhane Mah. Balacılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İshani K:2 NO:84 Tel-Faks: 22 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İshani Kat:6 NO:605,

Avrupa Temsilatlığı: Basel Halkevi Erlan Str. 50-4657 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı: 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No:

Hasan BUYUKDERE :Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Hesap No:Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3, TL Hesabı:94597-2

Baskıya Hazırık: UMUT YAYIMCILIK, Basıldığı Yer:AYDINLAR MATBAASI, Dağıtım: YAY-SAT

Kirillik ve kokuşmuşluktan, kişiler kurban edilerek değil; sosyal devrimle kurtulur. Egemen sınıflar, sivil örgütlenmenin temeli dedikleri siyasal partilerinin kokuşmuşluğu karşısında paniğe kapıldılar. Bu paniğe alelacele bazı kişileri günah keçisi ilan ederek partilerini "temiz" çıkarmaya çalışıyorlar.

Haftalardır gündemden düşmeyen İSKİ rezaketinin saçtığı koku, egemen sınıfların çürümüşlüğü'nün tahammül edilemez iğrenç kokusudur. Egemenler, günü kurtarmak için hemen suçlular buldular. Kontra basın, görevi gereği aldığı emirlere uyarak, İSKİ olayını gündemin odak noktasına yerleştirdi ve namlularını ona doğrulttu. Böylece Türkiye Kürdistanı'ndaki kirli savaşı gözlerden uzak tutmaya çalıştı. Buradaki amaç, sadece kirli savaşı gözlerden irak tutmak değildir. Yanı sıra halkın burjuva partilerine olan güveninin düşerek en alt düzeye inmesinin hakim sınıflarda yarattığı panikleme ve telaşın davranış biçimidir. Bu telaştır ki, Ergün Göknel'i alelacele hapse tiki.

Görünen o ki, egemenler "temiz toplum" adına birkaç kurban daha seçecekler. Bütün faşist diktatörlüklerin vazgeçemeyeceği bir yöntemi, faşist TC diktatörlüğü'nün kullanmaması düşünülmez. Çünkü paranın iktidarına dayalı tüm toplumların ortak yazgısıdır bu.

İSKİ olayının, böylesi ilk olay olmadığı da biliniyor. Hemen yanbaşında, daha mürekkebi kurumadan rafalara terk edilen İLKSAN olayı var. Daha perilere gidildiğinde, ANAP bakanlarının "Yüce Divan"lık davaları var. Hükümet, stepnesi partilerin yaranmaması için bütün bu davaları bir çipride rata kaldırılabiliyor.

Burjuva partileri için yolsuzluk ve rüşvet, bir yerlere ulaşmanın köprüsüdür. Bu köprü olmaksızın düzenin çarkları pek dönmüyor. İSKİ olayında ise, kabak SHP'nin başında palladı. Burada "temiz toplum"dan ziyade, ciddi siyasal cebelleşmeler mevcuttur. Özelleştirme konusunda hükümetin SHP kanadını hizaya getirme çabası vardır. Kısacası; İSKİ olayı, duru gökte çakan bir şimşek gibi görünüyor da, bu olayın yüzeyel yanısıdır. Asıl neden, içten içe ve dipten kaynayan siyasal cebelleşme ve çıkar hesaplarıdır. Eğer böyle olmasaydı, İLKSAN olayını, ANAP yolsuzluklarını örtbas edenler, bu yolsuzluğu da pekala örtbas edebilirdi. Ve Ergün Göknel, kişilere özgü bir yalnızlıkta kaderine terk edilip içine tikilmazdı.

Kontra basın işgüzarlıkla İSKİ olayının üzerine giderek onu daha fazla deşince, olay daha da boyutlandı. Kurban ettikleri kişileri aşan yolsuzluk zinciri, parti başkanları ve bakanlara kadar uzandı. Düzen partileri, birbirlerini yaptıkları yolsuzlukları açıklamakla tehdit etmeye başladılar. Böylesi olaylar burjuva demokrasilerinde bile istifalarla hükümeti çökertirken; Türkiye'de düzenin ve TC devletinin iğrençliklerinin ortaya çıkmasından korkan "Adalet" Bakanlığı ve savcılıklar, panik içinde alelacele, İSKİ yolsuzluğu hakkında yayın yapan basın-yayın organları ve bu konuda bilgi veren kişiler hakkında soruşturma açtı. Böylece, işgüzarlık yaparken haddini aşan kontra basının kulağı çekildi. Ve bu olayla ilgili yayın yapmaları durduruldu.

Bütün bunlar neyin göstergesidir? Bunlar göstermektedir ki, egemen sınıflar cephesindeki çürümeye, toplumsal bir çürümeye dönüşmüş ve toplum, baştan aşağı kirilenmeye terk edilmiştir. Buna karşın, sermayenin has adamı Karayalçın'ın "pirl pirl, tertemiz bir parti teslim alıyorum" şeklindeki sözleri ise, açık bir yüz-süzlük örneğidir. Toplumsal kirilenmenin bu düzeye varması, tamamen egemen sınıflar ve onların siyasal partilerinin doğası gereğidir. Bu kirillik bulaşmayan bazı milli burjuva partileri ise, devlet terörüyle yok edilmeye çalışılmaktadır.

Düzen Partileri, çürümüş düzenin kokuşmuşluğunu kurbanlarla aklamaya çalışıyor

DEP milletvekillerinin güpe-gündüz sokak ortasında kurşulanması ve katledilmesi ile DEP Genel Başkanı Yaşar KAYA'nın hapse tikilmesi vb. tamamen "aykırı sesler" in susturulmasına yöneliktir. Topyekün savaşın bir parçası olarak, kazanılmış mevzilerin haydutça dağıtılması; bedeller ödenmeden, üzerinde yükselmeye çalışılan bazı mevzilerin kalıcı olmayacağını göstermektedir. Özellikle DEP'in ısrarla parlamento ahırını terk etmemesi, egemenleri bu yönde daha da cesaretlendirmektedir. DEP'i "hizaya" getirme çabaları tüm yoğunluğuyla sürerken, DEP'in tavırsız bir şekilde kendisini TC'nin "adaletine" bırakması tamamen ahmaklıktır. Bu ahmaklığın uzun süre devam etmesi halinde, halkların mücadelesinde onarılması zor yaralar açacaktır.

Bugün oluk oluk kan akıtılması, yaygın ve derinliğine bir kirliliğin yaşanması hiç kimseyi şaşırtmamalıdır. Emegün köleleştirilmesi üzerine kurulu her gerici, faşist diktatörlüklerin güzergâhıdır bu. Eğer devlet, halkın bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesini kanla, kurşunla bastırmayı gelenek haline getirmişse, eğer devlet, toplumsal çürümünün baş nedeni haline gelmiş ve bu gerçek ayyuka çıkmışsa; bu, o devletin ömrünün bir hayli kısalacağını gösterir.

Daha açık ifade edecek olursak; Bu düzenin siyasal cephesindeki bekçileri olan ve burjuva alışkanlıklarıyla gözleri bağlanmış bu düzenin diplomatları iyi biliyor ki bu düzen, tüm gözeneklerine dek kirilenmiş ve lağım kokuyor. Bu birincisi. İkincisi; bu kirlilik, sadece tatmin yollarının ve zevkin rezilleştiği, para, çamur ve kanın birbirine karıştığı şatafatlı

kullamalarda aranmamalıdır. Üçüncüsü; bu düzen yapısı gereği daima rüşvet, yolsuzluk ve her türlü namussuzluğun içinde debelenmek zorundadır. Dördüncüsü; gerçeklerden utanç verici bir şekilde uzaklaşmış her insan bilikli, rüşvetli, yolsuzluğu, çürümeye ve yıkımı koşullandıran emperyalizme bağımlılık ortadan kaldırılmadan ve Demokratik Halk İktidarı kurulmadan, daha çok İSKİ'ler yaşanır.

TOPLUMSAL KİRLİLİKTEN KURTULMANIN YOLU SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİDİR

Düzenin ve devletin yarattığı toplumsal kirlilik, bireyleri de önemli derecede kirletmiştir. Sorunun özü budur. Bu öz, kirlilikten arınmanın aciliyetini daha da yakıcılaştırmaktadır. Bugün dağların doruklarında silahların senfonisi, ardışıklarıyla birlikte verdikleri kirlilikten arınmanın mücadelesi, tüm şiddetiyle devam etmektedir. Bu mücadelede bir yandan özlemimizi çektiğimiz yeni insanı yaratırken; diğer yandan da her türlü

kirlilikten uzak Yeni Demokratik toplumun temelleri atılmaktadır. Proletarya Partisi önderliğindeki işçi-köylü ordusu bu Yeni Demokratik toplumu yaratmak için silahların eleştirel gücünü daha iyi kullanmaya başlamıştır. Her türlü vahşete, katliama rağmen rotasından şaşmayan sınıf bitanları, her geçen gün kitlelere daha çok nüfuz etmektedirler. "Bir Dersim yetmez, hedef bin Dersim olmalı" sözü, her geçen gün daha çok hayata geçirilmektedir. Munzurlardan, Kaçkarlardan, Topçamlardan, Toroslardan, Piran'dan yükselen özgürlük kıvılcıkları, emekçi halkın umudu haline gelmiştir.

Bu durum şehirler için de geçerlidir. Düzenin tüm pisliklerini yaşamalarıyla gözlemleyen şehirlerdeki halk, çok daha güçlü arayışlara girmiştir. Burjuva partilerinden ve parlamentodan önemli derecede umudu kesilen halk, daha radikal arayışlara girmiştir. Proletarya Partisi'nin bu alanda önüne koyacağı kısa ve uzun vadeli taktiklerle, buralarda da halka nüfuz etmemesi için hiçbir engel bulunmamaktadır.

Egemenler kırlarda ellerinden kaçırılan inisiyatifli şehirlerde de ellerinden kaçınmamak için güç toplayıp yoğun saldırılara girişmektedirler. Mehmet Sincar'ın cenaze töreninde halka vahşice saldırılması, bu yaygın örnektir. Son dönemlerde TKP/ML, Dev-Sol ve PKK'ya yönelik kitlesel tutuklamaların ardındaki gerçek yine aynı kaygılardır. Çünkü şehirlerdeki halk artık alternatif güçlere yönelmektedir. Bu alanda öncünün fonksiyonu belirleyici olacaktır. Proletarya Partisi'nin kırlardan başlattığı görkemli kalkışa, şehir örgütlenmeleri de ayak uydurmak zorunluluğuyla karşı karşıyadır. Toplumsal kirlilikten kurtulmak buradan geçer.

Toplumsal kirlilikten arınmanın yolu; yoksulu zengine, güçsüzü güçlüye, işçiyi patrona, köylüyü ağaya sıçramaya tahması yapan bu düzene karşı tavrı almaktır. Kırdan arınmanın yolu, düzen değişikliğini zorunlu kılar. Her türlü sömürü, yolsuzluk, rüşvet, kaçakçı yapıya son verecek şey, sınıf perspektifli Proletarya Partisi önderliğinde Yeni Demokratik Devrim'dir. Buna ulaşmanın yolu ise, şaşmadan dağların sesine kulak vermek ve ses katmaktır. Halka topyekün bir savaşın açıldığı, insanların sorgusuz-sualsiz evlerde, sokaklarda "terörisi" diye katledildiği günümüzde bunun aciliyeti tüm yakıcılığıyla daha da dayatılmaktadır.

Nerede zulüm varsa orada isyan vardır. Halkın gazabından kurtulamayacaklardır!

Karadeniz halkı gerillayı sahipleniyor

Haber Merkezi- 17 Ağustos günü genç medya bir "teröriz" haberini daha geçti. Ordu Emniyeti'nin açıklamasına ayne veren gerici medya, "Mesudiye/ Topçum" da özel tim saldırı teröristlerle çıkan çatışmada iki terörist ölü ele geçirdi" yolunu tekrarluyordu. Peki TC güçlerinin kaybı? Emniyetin açıklamasına göre saldırıda bulunanlar gerillalar idi ama ne hikmetse TC güçlerinin kaybı yoktu!

Çatışma nasıl gerçekleşmişti? Olay Ordu Emniyeti'nin açıklamalarındaki gibi özel tim saldırı şeklinde değil, ihbar üzerine Mesudiye-Topçum mahallesinin Ortadağı köyü Havat mezarına gelen TC güçleriyle TKP/ML, TIKKO gerillaları arasında karşılıklı çatışma şeklindeydi. Çıkan çatışmada daha sonra adlarının Nurgül Bölükbaş ve Muzaffer Kahraman olduğu anlaşılan iki TIKKO gerillası şehit düştü. TIKKO gerilla birliği yaptığı açıklamada kesin olarak emin oldukları TC güçlerinin kaybını 1 ölü, 1 yaralı olduğunu bildirdi. Yare halkı ise 5-6 ölü ile bir o kadar yaralı olduğunu söylüyor.

TC güçlerinin kayıplarını bir sır gibi saklamasının kendi açısından birçok nedeni sayılabilir. Bunlardan en önemlisi, TIKKO gerillalarının savaşma tekniği ve gücünün ortaya çıkmasıyla birlikte, kendilerini halka güçlü gösterme çabalarının altındaki kolluğun netleşmesi ve prestijlerinin(!) sarsılmasını engellemek. Ayrıca yıllardır yorucu süregelen suskunluğun TIKKO gerillaları tarafından yürütülen faaliyet ile yıkılmasının halkta yarattığı heyecan, coşku ve umudu bastırarak, "bakın nasıl da güçlüyüz" teranelerine kapılan görüntülerinin gerçekte kağıttan ibaret olduğunu gözlemek.

TC güçlerinin kayıplarını açıklamaktan önmeye kaçınırken, gerillaları çıplak bir vaziyette bir kamyon romorkuna atıp, üstlerine çabalar yağarak Ordu'ya getirmeleri halka korku salma çabalarının ürünüdür. O yetmiyormuş gibi şehit gerillaları insanlık dışı hakaretlerle jandarma komutanlığının önünde 5-6 saat teşhis ederek iğrençliklerini sergileyip halkın varolan nefretini daha da artmışlardır. Teşhirden sonra morga götürdüklerinin cesesinde Nurgül'ün ailesini çağırıp kızlarını teşhis etmelerini istemişlerdir. Bu arada aileye, morgdaki kızları olmadıkları söyleyerek kafalarında çelişki yaratmaya çalışmakla birlikte, böyle "terörist" bir kızın kendilerinin olamayacağını ayrıca cesedin verilmesinin yasadığı yolu tehditler savurmaktan geri kalmamışlardır.

Ailenin bilgisizliği onların baskı ve tehditleriyle birleşince sessiz kalarak kızlarının ölümünü gözlemişler. Cesetler bir hafta morgda bekletildikten sonra, yakınmadan, yine bir kamyonu arkasına alarak Belediye Mezarlığı'na götürülüp gömülüyor. Olaydan onbeş gün sonra Muzaffer Kahraman'ın ailesine, çatışmadan sonra çekilen fotoğrafı gösterildiğinde, kardeşini Muzaffer'i tanıyıp savcılığa başvurarak, teşhis edilip, kendilerine iade edilmesini istiyorlar. Bu talebi karşılık Emniyet ve Savcılık ailesinin çocuğunu tanımasını, mezarlığı açmak için yeterli bulmuyor şu açıklamayı yapıyor: "Örgütün onbeş günlük bir gazetesi var. Bu gazete, %99.99'Ayane böyle söylüyor" doğru ve gerçekleri yazar. Orada oğlunuzun adı çıkarılsa veririz". Daha sonradan örgütün gazetesinin Özgür Gelecek olduğunu öğreniyoruz. Bu arada Muzaffer'i almaya giden ve veremeleri için davatan ağabeyim, "bu da malıtan" diyerek gözetilme almaya çalışıyorlar. Yaklaşan sonları bilmenin korkusu, hakkını arayan her insan onların gözünde mi-

Karadeniz kırklarından şehitler kervanına bir YILDIZ daha kaydı.

litan etmeye yeterli. Emniyetin ve valiliğin korkuları ve tedirginlikleri had safhada. Daha sonra Muzaffer'in ailesinin başvurularını savcılık yanlılamayınca; ikinci başvuru-yu valiliğe yapan aileye cesetleri vermeme noktasında valiliğin kararı olduğunu söyleyerek, sadece teşhis için mezarın açılacağını sürekli bürokrasiyle erteleniyor. Bu arada özellikle şu noktaya dikkat çekmenin önemli ve gerekli olduğunu düşünüyoruz. Cesetlerin Ordu'ya getirilmeleri, Jandarma Komutanlığı'nın önünde teşhis edilmeleri ve yakından mezarlara konulmaları, insanlık dışı uygulamalar olmasına rağmen İnsan Hakları Derneği'nin yöneticileri olayı sahiplenip, TC'nin iğrençliklerini kınamak ve protesto etmek yerine geride durmayı tercih etmişlerdir. Özellikle o bölgede, devrimci geçince ama pratik faaliyetleri yoksa, CHP ve SHP içinde çökelen bazı kişiler de bu olay karşısında seslerini çıkartmamakla birlikte ölen gerillaların yöre insanı olmalarını kullanarak "bunlar çocuklarımızı piyon olarak öne sürüp öldürtecekler" diyerek halkın yüreğine korku ve güvensizlik ekmevi seçmişlerdir. Kendilerine daha sonra aileleri yalnız bırakılmaları ve cenazeleri vermeleri için emniyet, valilik ve savcılığa baskı yapmalarını isteyen devrimci-demokrat insanlara ise "bunları sahiplenmenin doğru olup olmadığı konusunda kafamız net değil" diyerek, takındıkları ölümsüz tavır sürdürmeye devam etmişlerdir. Devrimci-demokrat iddiasında olan her bireyin veya grubun mücadelesi, devrimci faaliyetlere ve devrimcilere karşı değil, mevcut sisteme, onun iğrençliklerine ve insanlık dışı uygulamalarına karşı olmalıdır.

İnsanları devrimci mücadeleden soğutmak, onlara bireysel kurtuluşu öğretmek değil; toplumun tüm ezilenlerini, somutlularını, devrimci mücadeleye teşvik etmek, insanlığın kurtuluşu mücadelesine seferber etmek gerektir. Ne yazık ki, Devrimci-Yol'cu

korku ve kaygılarını somutluyor.

Bu arada mezarlığa olayı izlemeye giden İHD heyeti, yerel basın, özel radyo muhabirleri de içeri alınmadığı gibi, mezarlık çevresinde yoğun güvenlik önlemleri alan polis, çevik kuvvet ve terörle mücadele ekipleri devletin korkusunun boyutlarını da gösteriyordu.

Özellikle korkutularak, ses çikarmaları ve kızlarını sahiplenmeleri engellenen Nurgül Bölükbaş'ın ailesinin devrimci insanlarla ilgilenmesi, onlara korkulacak birşey olmadığını anlatılması sonucu Muzaffer'in mezarının açılışına girmeleri, burjuvazinin sözcüklerini daha da tedirgin etmiştir. Ve savcılığa müracaat etmemeleri neden gösterilerek mezarlığa alınmayan aile; ne olursa olsun kızlarını almakta kararlı olduklarını, gerekirse mahkemeye başvuracaklarını söylediler.

Olayın başından beri olumlu ve ısrarlı tavır takınan Muzaffer Kahraman'ın ailesi de, Bölükbaş'ın ailesiyle aynı görüşte.

Muzaffer Kahraman'ın ailesi cenazeyi almaya uğraşırken, olayı duyan bir grup DHD (Demokratik Hükler Derneği) üyesi ile anılar, maddi ve manevi destek vermek amacıyla aileyi ziyaret ettiler. Bir grup devrimci ve Ordu İHD üyelerinin de katıldığı ziyaret ile ziyaretçilerinin devrim şehitleri ve mücadeleye üzerine yaptıkları konuşma, aile üzerinde oldukça olumlu etki bıraktı.

Özlemimizde, TKP/ML, TIKKO gerillalarının bölgede sürdürdükleri faaliyetlerin, halk üzerinde oldukça olumlu etki bıraktığını gördük. Gerillaların köylülerle dayanışması, ilişkilerindeki olumlu-ruk, köylülerin anlatımlarında coşkuyla ortaya serilirken, bir merak da köylüleri heüz bırakmış değil. Neden merak sorusunu köylüler şöyle yanıtlıyorlar: "Daha önce devrimciyi vardı. 12 Eylül'de hergün jandarma evlerimizi basıp bizi dayaktan geçirirken onlar ortada yoktu". Bir başka köylü, konuşma heyecanla sürdürüp "Bu gerillalar çok iyiymişler, bizi bırakmazlar" diyor.

Köylüler gerillayı artık tanıyor. Bunu son zamanlarda yaşanan bir örnek somutlamak yararlı olacak: Eylül ayının yağınurdu günlerinden birinde, ineklerini otlatan yaşlı bir adamı, maskeli 4 kişi ağzını bantlayarak kaçırıyor. Üzerindeki parasını alıp dövdükten sonra, öldürmek isteyip, daha sonra gözlemlerinde bantlayıp, "Biz TIKKO gerillasınız" diyerek öldürmeden bırakıp gidiyorlar. Yaşlı adam korkuyla evine dönüp olanı, biteni anlatırken konuşmalarında; gerillaların halktan gizlenmediklerini, yüzlerini kapatmadıklarını ve hiçbir gerillanın yaşlı bir insana kötü davranmayacağını anlatıp, bunu özel timin yaptığını söylüyorlardı. Özellikle bir genç öfkeyle "Biz aptalmıyız ki gerillayla özel timi ayırd etmeyelim" diyerek tepkisini dile getiriyordu.

Ayrıca İşiktepe'de geçen yıl Necati Şanlı isimli bir işbirliğinin cezalandırılmasının yöre halkı üzerinde yarattığı olumlu etki tüm canlılığıyla gözlenebiliyor. Bir köylü kadına, genel olarak köylünün ne kadarını olumlu etkilediğini sordüğümüzda "%80" cevabını alıyoruz.

Ordu Mesudiye'de TKP/ML, TIKKO gerillaları ile TC güçleri arasında gerçekleşen çatışma 12 yıllık suskunluktan sonra devlette çöşku ve ilgi yaratmıştır. Artık, TIKKO gerillaları Ordu'luların gündeminde. Ve böyle giderse hiç kıkmayacağı benziyor.

"Bu çığlıklarını duyunuz!"

Haber Merkezi- Elazığ Cezaevi'nde yatan PKK'lı tutsakların 5'er günlük döngüsel açlık grevleri 100. gününe yaklaşıyor. Tutsakların sağlık durumu ciddi şekilde ağırlaşıyor. Birçok konuşa sarılık, info, verem gibi hastalıklar, tutsakları kemiriyor.

Tutsaklar, yaptıkları açıklamada, kendilerine teslimiyet ve ihanetin dayandığını, sık sık saldırılar ve cezalarla karıştırdıklarını belirterek; "Bütün bu uygulamaların başını çekenen Cezaevi Birinci Müdürü Kemal İziyaman ve Cezaevi Savcısıdır... Bu vahşetin durdurulması için içerdekilerin ve dışardakilerin yöreklerinin birlikte atması gerekmektedir. Bu insan çığlıklarını duyunuz" dediler.

Tutsaklara ve avukatlara vahşi saldırı

Kontrgerilla cinayetlerinin, gözaltında kayıpların, yargısız infazların sürdüğü İnkemizde, cezaevlerinde de devrimci tutsaklar üzerindeki baskılar yaygınlaşarak gündeme geliyor.

16 Eylül günü Kayseri Kapalı Cezaevi'nden yargılanmak üzere DGM'ye götürülen TKP/ML, TIKKO davası tutsakları Orhan Budak, Suzan Barut ve Devrimci Sol davası tutsağı Sami Demirci jandarma ve Terörle Mücadele Masası Ekipleri'nin saldırısına maruz kaldılar.

DGM tutuklu bekleme salonunda kelepçelerini çıkarıp çıkartılmaması üzerine başlayan ve kelepçeleri çıkarmak istemeyerek keşfi bir uygulamaya yapmak isteyen jandarma üst üste 3 kez devrimci tutsaklara saldırı. Saldırı sırasında tutsakların direnişi ile karşılaşan, direniş karşısında gaskınlık ve acizini gizleyemeyen jandarma, dönüşümlü izlemeye gelen Terörle Mücadele Masası Ekipleri'ni de yanına alarak bir kez daha saldırdı.

Daha sonra saldırıya müdahale eden avukatlar, Ali Demir, Murat Demir ve Halil İbrahim Özdemir de polis ve jandarmanın saldırısından nasiplerini aldılar. Saldırı karşısında sessiz kalan ve sessizlikleriyle saldırıya destek veren DGM başkanı ve mahkeme üyelerinin sloganları ile protesto eden devrimci tutsaklar duruşmaya çıkmadılar.

Saldırılar, cezaevi girişinde de devam ettiren, daha önce Densim de görev yapan ve yeni tayın olan astsubayın emri ile tutsaklar askerler tarafından bir kez daha joplandı ve dipçiklendi.

Saldırlar sonrası vucutlarının bir çok yerinden yaralanan devrimci tutsaklar çıktıkları cezaevi doktorluğunda (Orhan Budak 18 gün) iş göremez raporu aldı.

Devrimci -Sosyalist BasınPlatformu'nun açlık grevi

İstanbul/ Özgür Gelecek Barikat, Devrim, Devrimci Mücadele, Direniş, Emelin Bayrağı, İşçinin Yolu, Kuzuluş, Medya Güneşi, Ödük, Özgür Gelecek, Özgür Halk Dergi ve gazetelerinin oluşturduğu platform, 23- 28 Eylül tarihleri arasında, Emelin Bayrağı gazetesi merkez bürosunda açlık grevi yaptı. "Halkın aldığı güçle varolan sosyalist basın, devletin tüm saldırı ve şiddetine rağmen varlığını sürdürecektir. Çünkü, yargısız infazlarla, kati savcılar, işkencecilerle, halkı tüketemeyeceklerdir. Ezilen ve sömürülen halklar oldukça, onların basını da varolacaktır" açıklamasını yapan platforma yoğun destek ziyaretleri yapıldı.

Dersim ormanları ateşe verildi

Dersim/Özgür Gelecek- Halkımızın benliğinde kara bir leke gibi duran 12 Eylül'ün 13. yıldönümünde Dersim ormanları ateşe verildi.

Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve komünizm uğruna verilen gerilla mücadelesi karşısında acizleşen ve giderek çaresizliğinden dolayı saldırganlaşan faşist devletin iki yıldır başlattığı orman yakma politikası daha da artan bir dozda gündemde yerini alıyor. Geleşen mücadele karşısında var gücüyle halka yüklenen faşist TC köylüleri boğaltma, köylüleri öldürme, şehirlerde gözetiminde kayıplar, yargısız infazlar vb. yöntemlerle gerilla mücadelesini bastırılmayınca çareyi, orman yakmada aramaktadır.

Gerilla mücadelesi için oldukça elverişli bir coğrafi yapıya sahip olan Dersim'de özellikle TIKKO ve PKK'nin devlete büyük darbeler vurmaları sonucu bölgede sağlanan gerilla hakimiyeti halka güven vermiştir. Bu yüzden Dersim köylüsü kendi iç sorunlarını artık TC mahkemelerinde değil gerillanın inisiyatifinde çözmektedir.

Özellikle TIKKO'nun 2 yıldan beridir uyguladığı tahana fiyat belirleme politikası, halkın desteği-

ni görmekte ve TC'ye yer kalmadığını gözler önüne sermektedir.

28-29 Ağustos'ta TIKKO gerillalarının Nazimiye'ye girmeleri ve 5 timi öldürmeleri sonucu başlanan operasyon sonuçsuz kalmış; 4 Eylül'de Nazimiye-Hakis Köyü civarında Bozık Ormanı ateşe verilmiştir. 12 Eylül günü Gökçek Köyü ve civarı 3 jet ve helikopterlerle bombardıman edilmiş; bu arada Kutudere Karakolu aynı bölgeyi top ateşine tutmuştur. Sabahtan öğlene kadar süren operasyonda Pakardik ve Areki Köyü sirtlarındaki Kırık ve Apeni ormanları ateşe verilmiştir. Operasyonda daha önce boğaltılmış olan Areki Köyü de hasara uğramış evler yıkılmış, kavaklar devrilmiştir.

Olayı yaşayan bir köylü şöyle anlatıyor:

"Bir anda her tarafın toz duman içinde olduğunu gördük. Neler olduğunu anlayamadık, sonumuzun geldiğini düşündük. Çünkü orman, geçim kaynağımız olan hayvancılığın tek dayanağıdır.

Bir zamanlar, "Davarlarımız ormana zarar veriyor" diye bizi mahkemeye verilerdi. Şimdi kendileri yakıyor. Biz çok şey

gördük. '38'i gördük 12 Mart'ta, 12 Eylül'ü ve yeni olarak '93 Sivas'ı gördük. Daha neler göreceğiz fakat, umut vardır. Devrim olmalıdır ve olacaktır."

9 Eylül 1993 tarihinde Dersim'de jetlerle ve helikopterlerle bombalanan stratejik noktalar ve dağlar şunlardır:

Yosun Dağı, Bakur Dağı, Awaqasor Deresi - Agpanos Vadisi, Kılık Dağı, Rengül Ormanları, Çıgırlı Deresi-Barık Ormanları, Yüceldi-Dolukap Ormanları, Başlık çukuru, Kırmızı Dağ ve yer yer Beyaz Dağ.

TC'nin ormanları yakması bu sene daha çok ağırlık vermesinin nedeni, TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansı'nı başarıyla sonuçlandırıp eylem atığına geçmesidir.

Boyah basından TKP/ML-TIKKO'nun eylemlerini yansıtmaya beklenemez; kendisine devrimci-demokrat basın diyen Özgür Gündem ise eylemleri tam olarak vermekle beraber eylemlerin çoğunu ARGK'ya maletmektedir. Özgür Gündem'i doğru haber vermeye çağırıyoruz.

Bu eylem sürecinden sonra Hozat-Ovacık arasındaki ormanlık alan ile Kutudere'ye bağlı Vartınık ve Mirik ormanları da ateşe verilmiş ve ancak 15. günde yagan yağmur neticesinde sönmüştür.

Ayrıca Mazgirt /Dallıbel ve Alacık ormanlarını da ateşe veren TC bunu yaparken jetler ve helikopterler kullanmaktadır.

Bütün bunlar olup biterken Dersim'den aydın kişilerin ve demokratların; köylülerin bile burjuvazinin ahır dediği parlamentoya çektiği telgraflar sonuçsuz kalarak "yıkılması gerekiyorsa yakılır" manasındaki kılımlıdır. Ayrıca, Dersim köylüleri: "Sizler; Milletvekillerinin öldürülmesine, yargısız infazlara, orman yakmalara bir çözüm bulmak istemiyorlar! Bu çözümü HEP'lerde, DEP'lerde aramak isteyen anlayışlar! Hala parlamentoya aşkıyla yanıyorsanız biraz daha düşünün!" diyerek parlamentoya tepkilerini dile getirmektedirler.

Dolaysızca

Ferhat Ali

MAO

Eylül ayında aramızdan geçip gitti... Doğumunun 100. ölümünün 17. yıldönümü.

Mao bizimdir... Tüm dünya komünistleri, devrimciler ve başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen halklar özellikle 100. doğum yıldönümü vesilesiyle bu büyük öğretmenimizi anacaklar. Ve bu yıldönümü, Mao'nun muazzam çapta eserini daha geniş yaymanın da aracı olacaktır.

Buğün yaşadığımız hırsızca sosyalist bir toprak parçasını, kırmızı bayrağımızı, parti bayrağımızdan devlet bayrağına dönüştürdüğü bir devlettir de yok. Ancak, Mao'nun aralara bize miras bıraktığı eşsiz teori ve sınıf mücadelesi açısından iyiden iyiyeye yoğunlaşmış muhteşem pratik var. Marksizm-Leninizmin hazinesine yeni bir kilometre taşı işleviyle yüklü bu mirasa dayanarak sınıf mücadelesini ilerletilebilir, devrimi kavrayabilir, dünyayı dönüştürebiliriz.

Bütünüyle öğretisiyle Maoizm eisedir. Mao'nun Marksizm-Leninizme yaptığı katkılar düşünülmeden, savunulmadan, yaşamın devrimci eyleminde referans kabul edilmeden dünyayı değiştirme pratiğinde gerçek bir devrimci ilerlemenin sağlanamayacağına tarih tanıklığını yapmıştır. İlerleyen tarihsel sürecin bugün mecrasının bize yüklediği zor ve karmaşık görevler, şüphesiz ki, Mao'nun bütünüyle teorisiyle açıklanabilir. Mücadelelerin ulaşılan bugün koşulları, gelişimin yeni güzergahı Mao'cu teoriyle ancak tahli edilebilir. Bu gerçeğe, Mao'nun adına bağlı olarak şekillenen Maoizm kendini kapalı tutan "devrimci" anlayış silsilesi yaratıcı devrimci sığınışın gerisinde kalmaya tutuktur.

Mao'nun öğretisi yakını bir gereksinimdir. Marks, Engels, Lenin ve Stalin'le gelişen devrimci teori Mao'yla en son aşamayı, şu an ulaşılan aşamayı ifade eder. Devrim güzergahında yola koyulsa her kafa bu nesnel realiteyi ulamak zorundadır. Yaşam, Mao'uluğu döne döne ve ısrarla doğrulamıştır. Bundan kaçınılamaz.

Kendisinden önceki Marksizmin dört klasifikasyon öğretilerine dayanarak günümüzde varılan aşamayı karakterize eden Mao'nun teorisi nitel bir sığınış temsil eder. Dolaysıyla, Maoizm, Marksizmin günümüzde ulaştığı düzeyin adıdır da.

Mao'nun Marksizmin üç bileşiminde yaptığı katkılarının en önde geleni, hiç şüphesiz ki, O'nun "Proletarya diktatörlüğü" altında devrimi devam ettirme" teorisidir. Pek tabii ki, bu teorinin içinden çıktığı felsefi-Marksizmin gözenciklerinden süzülüp gelen sosyalizmde çalışmalar öğretisidir. Mao'nun Marksist ekonomi-politik, Marksist askerî-çığı, felsefesi ve sosyalizmin diğer alanlarında yaptığı katkılar da çok büyük öneme sahiptir. Ne var ki, Marksizm-Leninizmin, Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak vücut bulmasına esas vesile teşkil eden Mao'nun devrimci kavramı öğretisidir. Bu öğretinin günümüzde vuku bulan alt-üst oluşlarla apaçık doğrulanması ve fena halde gereksinimi ifade ediyor. Bu öğretinin isabetliliği bugün çok daha anlaşılır olmuştur. Sovyetler Birliği'ndeki dolaysızca klasik kapitalizme evrilmiş de, geri dönüşün doğması da Mao'yla eşleşir.

Mao, devrimi kavramanın anahtarıdır. Bu alandaki dar, sınırlı, eksik olan Mao'yla açıklanmıştır. Geleneksel teoriyle köklü bir kopuş Mao'da yaşam hakkı bulmuştur. Çelişimsiz, çelişimsiz, düpedür sosyalizm anlayışına ilk köklü yanıt Mao'da yaşam ağacına kavuşur. Üretim araçları alanındaki sosyalist dönüşümün esas olarak tamamlanmasından sonra da, iktisadi bazda bu cephedeki devrimden sonra da proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi eşsiz teorisi ile Mao yeni ve özgün alanı temsil edebilmiştir.

Enaslı bir sosyalist devrim üç cepheye birden verilmeliydi. İktisadi, siyasi, ideolojik. Evet, tek başına iktisadi devrim yeterli değildi. İsrarla tekrarlanan bir mücadeleyle siyasi ve ideolojik alanda devrim devam ettirilmeliydi. Bu bile kimin kazanacağı sorunu henüz karara bağlayamazdı.

Marksizm mi, revizyonizm mi? Proletarya mı, burjuvazi mi? Sosyalizm mi, kapitalizm mi? Bu daha uzunca süre karara bağlanamazdı. Bunu uzun, zorlu, karmaşık mücadele belirleyecek. Birkaç kültür devrimi bile, bu sorunu muazzam bir sonuca bağlanamayabilirdi.

Aslıyan üç cephele eşaslı bir mücadeleydi. Sosyalist toplum çelişimlerle dopdolu bir devrimdi Mao. Bu, söylem as-buz birşey değildi. Muhteşem bir öğretinin dış vurumuydu.

Proletarya diktatörlüğü tüm bir geçiş dönemi boyunca (kapitalizmden komünizme) sürdürülmeliydi. İki çığı, iki yol, iki sınıf arasında yaşamın her alanında şu ya da bu biçimde, şu ya da bu ördü altında amansızca bir mücadele arenasıydı sosyalizm. Nasıl çelişimsiz düşünülebilir?

Sosyalizmin kendi toprağı yeni burjuva unsurlar üretiyordu... Hem de durmaksızın. Ve sınıf mücadelesi sosyalizmde yeni biçimiyle olanca hayatı sürüp gidiyordu. Mücadelelerin odak noktası ise, komünist partinin iyiydi. Bu alana ve devlet iktidarının diğer kurumlarına yerleşmiş kapitalist yolun yolcuları sert direniş örnekleriyle ısrarla kalmaya, iktidarı ele geçirmeye çahşlarlar. Ve bu çaba, elverişli koşullarda gerçeğe dönüşür.

Tam da bu alanda Mao'nun teorisi aciliyetini hissettirir. Esas olan, başta gelen DEVRİMİ KAVRAMAKTIR. İmperyalist düzensizliğin düzeni "yeni dünya düzeni" ne, görelî güç kazanan gökkubberin altındaki sağlığı ve dünya gerçikliğine karşı Mao'nun öğretisi bugün fevkalade çözümdür. Onu kullanmasını bilenler için. Maoizmi yakalamasını bilelim. Geçirmiş olanlar için 100. doğum yıldönümü, isterim ki bir vesile olsun.

Gerillanın korumaya aldığı ormanlar, devlet tarafından acımasızca yakılıyor.

DEP Zeytinburnu şubesi açıldı

Haber Merkezi- 18 Eylül günü DEP Zeytinburnu İlçe şubesinin açılışı kitlesel bir katılımla gerçekleşti. DEP Zeytinburnu İlçe başkanı Cemal Coşkun açılış konuşmasında DEP'in sahiplenilmesinin günümüz koşullarında dayatılan bir zorunluluk olduğunu belirtti.

Daha sonra DİP İstanbul İl başkanı Dr. Kemal Parlak, "Baskının, zulmün üst boyutta yaşandığı bu günümüz koşullarında özgürlük ve demokrasiyi daha fazla sahiplenmek gerekiyor. Devletin saldırısı üst boyutlara tırmanmıştır, ama halk bu baskıları boş çıkarmaz. Örgütlenme temel gereksinim olarak kendini dayatıyor. 12 Eylül ile birlikte getirilen kafaları bulandırmaya ve örgütsüzleştirme politikalarını boş çıkarmak şart" diye konuştu.

Çeşitli demokratik kitle örgütleri ve sosyalist dergi ve gazetelerden gelen mesajlar okunduktan sonra Özgür Sanat Atölyesi'nin folkler ekibi Diyarbakır yöresinden halk oyunları oynadılar. Grup Munzur'un da direniş türkileriyle katıldığı açılış saz dinletisiyle sona erdi.

DERSİM-Ovacık'ta devlet terörü

Dersim/Özgür Gelecek- Yoğunlaşan gerilla saldırıları nedeniyle, gerilla bölgelerinde otoritesini yitiren TC güçleri, içine düştükleri bunalımdan kurtulmaya yola çıkarak pelişiyetel halka saldırmış. birçok insanı işkenceden geçirmiş, birkaç köylüyü öldürmüş, birçok ev ve arazi yakmış ve bir sürü hayvanı telef etmiştir.

16 Eylül 1993 tarihinde Ovacık'ın Yeşilyazı köyüne gelen ARGK gerillaları 2 traktör sahibinden, zor kullanılarak traktörlerini kendi istekleri doğrultusunda kullanmalarını istemiş ve Yeşilyazı karakoluna düzenleyecekleri baskında kullanılmak üzere traktör ve çöforistleri de olarak eyleme geçmişlerdir.

El koyduğu araçlarla aynı gün saat 14.30 salarında Yeşilyazı karakolu yakınlama gelen gerillalar kamkolu roket atıpna tutarak makineli tüfeklerle taranmışlardır. Bu arada traktör çöforistleri ağır atlayarak kaçmışlardır. Askerlerle gerillalar arasında karşılıklı ateş sonucu 1 gerilla yaşamını yitirenken 4 gerilla da yaralı olarak tekrar traktörlerle bölgeden ayrılmışlardır. Askerlerden çok sayıda yaralı olmakla beraber karakol da epeyce maddi hasara uğramıştır. Operasyonda çıkan devlet güçleri ile gerillalar arasında Yeşilyazı köyü civarında çatışmalar çıkmış ve aynı gün saat 17.30'a kadar devam etmiştir. Yapılan eylemin örgünlüğünden dolayı Adaköy köprüsünde askere pusus atan gerillalar desik amacıyla gelen askerleri köprüde pusuya düşürmüş ve 1 adet jet isabetli roket atışlarıyla imha etmiştir.TC buradaki kaybını 1 yüzbaşı ve 1 de er olmak üzere 2 olarak açıklarken,özü sayısının en az 10 olduğunu söylüyor.Bu eylem de saat 18 salarında sona ermiştir. Bu arada bir başka yerde yine askerin gelmesini engellemek amacıyla PKK tarafından köylülerine 2 adet traktörü yola konulmuştur.

Bütün bu olaylardan sonra acze düşen devlet aynı gece Ovacık'ta terör estirmiş ve bütün dükkanları zorla kapatmıştır. Amaçları ise yapacakları operasyonu rahat bir şekilde sürdüremektir. Aynı gece Yeşilyazı köyüne operasyona gelen Ali Akdam adındaki bir TC subayı gerillaların yardım ettileri gerekçesiyle şahıslara ait 4 taksit, 1 traktör ve 4 adet evi yakarak birçok kişiyi de gözaltına aldıktan sonra işkenceden geçirmiştir. Yine yukarıda sözünü ettiğimiz Adaköy köpüsündeki kayıplarından dolayı saldırganlaşan TC askerlerinden bir üsteğmen Adaköy den şahıslara ait 1 kamyon, 1 minibüs, 2 taksit ve 6 evi yakmıştır. Bu arada Kedeç köyünü hakim bir tepeden tarayan TC güçleri, köylülere vahşet dolu anlar yaşatmış ve bu saldırıda 1 kız bilimsin kaybederek şoka girmiştir.Yine bu köyde birçok köylü de askerler tarafından dövülerek işkenceden geçirilmiştir. Yapıldığı bunca vahşetle yetinmeyen,dükkanları bunca kanla doymayan TC güçleri hırs almamış ve ertesi gün jetlerle Kepir yaylasını bombalamıştır. Kepir yaylasında mevziden dolayı yaylaya çıkmış olan Şavak aşiretine mensup geçir köylüler, bombalardan sonra helikopterle taranmış ve bu saldırı nedeniyle 1 kadın ölmüş, 1 kız ile hamile bir kadın -hamile kadının son haberiyle göre öndüğü söyleniyor-5 kişi yaralanmış ve Şavaklılara ait 400 tane koyun da telef olmuştur. Çatışmaların başladığı gün Ovacık'a giriş-çıkış yasaklanmış,halk zorla evine hıkmış ve aynı gün katliama girişimine planlar yapılmıştır. Olayları takip eden pazar günü TKP/ML-TIKKO ilçede baka kepenk kapatma çağını yapmış ve ardından bütün evsaf kepenkleri kapatmıştır.Büyük insanın gözaltına alındığı ilçede durumun kepenk kapatma eyleminden sonra normale döndüğü bildirildi.

Pir Sultan Abdal gecesinde TMLGB atağı

Haber Merkezi- 17 Eylül'de Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda, Pir Sultan Abdal Tanıtma ve Kültür Derneği bir gece düzenledi.

Sivas'ta faşist TC destekli güçler tarafından yakılan 38 kişinin anısını düzenlenilen gecenin yapıldığı 17 Eylül tarihi aynı zamanda bir komünist önderin şehit düşmesinin 3. yıldönümüydü. Bu komünist önder Baba Erdoğan'dı.

Nur Süreç ve Orhan Aydın'ın sunuşları ile daha da güzelleşen gecenin ilk grubu, Ruhu Su Dostlar Korosu'ydu. Bir demet deyiş sunan Dostlar Korosu izlenirken sahne de asılı pankartlar ilgi çekiyordu.

Bunlardan; "Dördüncü ölmem bu hain, Pir Sultan ölüdür dirilir", "Bozuk düzende, sağlam çark olmaz", "Gelin canlar bir olalım" en ilginçleriydi.

P.S.A Tanıtma ve Kültür Derneği Semah grubu çeşitli değişim eşliğinde semah döndüler ve Sivas katliamını canlandırdılar. Temsili olarak yobazların semah ekibine saldım ve Madımak otelinin maketinin yakılması kitalede büyük bir nefret uyandırdı. Sloganlar patladığında "Katliamlara Karşı Halk Savaşında Birleşin-TMLGB" pankartı ellerde dalgalandı.

Halk müziği sanatçısı Gülcihan Koc deyişlere başladıktan sonra, yaklaşık 300 kişiyle geceye katılan TMLGB taraftarları 17 Eylül'ün Baba Erdoğan'ın ölüm yıldönümü

TMLGB, Baba ERDOĞAN'ın arma eylemi yaptı.

olması nedeniyle "Baba Erdoğan Yoldaş Namlularda Yaşıyor-TKP/ML-TMLGB" pankartını bir süre dolandırdılar. Baba Erdoğan'ın posteri ise sloganlar eşliğinde yükseklerde dalgalandı.

Bu arada "Marks, Lenin, Mao - Önderimiz İbo - Savaşıyor TIKKO", "Yaşamın Partimiz TKP/ML - Ordumuz TIKKO" sloganları hiç eksik olmuyordu.

P.S.A. Tanıtma ve Kültür Derneği yetkililerinden Martaza Demir'in konuşması; Türkiye'de devlet denen bir kurumun olmadığı, SHP'nin iktidar ortağı olmadığı, işinin gücünün delege pazarlığı olduğu konularından oluşmuştu.

Sivas katliamını yaşayan bir kişi olarak Martaza Demir'in konuşması, "Sivas'ın hesabı sorulacak,

Faşistlerden Hesap Lafı Sorulmaz, Bizde Hesapları Namlular Sorar, Ordumuz TIKKO Sivas'ta" vb. sloganlarla destekleniyordu.

Gece boyunca kitlenin coşkulu anlarından biri Mezopotamya Kültür Merkezinden Koma Roje Welat'ın programıydı. Birbirinden coşkulu parçalar kitleyi halaya kendiliğinden sürükliyordu. Ancak hiç yer olmayışı halayın yerinde çekilmesini gerektiriyordu.

Katlede yine sloganlar, yine pankartlar. Ve "Kahrolsun Faşizm, Yaşamın Halkların Kardeşliği - Devrimci Proleter Gençlik" pankartı ve birdenbire havaya dağılan TMLGB "kuş"ları.

Yine anlamlı gösterilerden birisi video gösterimiydi. Gerek Ozal ge-

rek Süleyman Demirel ve diğer devlet adamlarının çeşitli törenlerde boy göstermelerini yansıtan gösterim esnasında yuhlamalar ortalağı inletiyordu. Sivas katliamının video çekimine sıra geldiğinde herkes dehşete kapılmıştı. O sahneleri belki onar defa izlemişti insanlar ama bu defaki sesli bir çekimdi ve konuşmalar TC'yi ele veriyordu.

"Kızıl Ordu TIKKO Katillerin Peşinde, TIKKO Sivas'a" sloganları eşliğinde biten video gösterimi yerini Grup KIZILIRMAK'a bıraktı.

Gecenin en coşkulu anı ve en coşkulu grubu olan Kırmızı, İbrahim Yoldaş'ı söylediğinde yaklaşık olarak 10.000 kişi olan kitlenin duruşunda bulunarak söylenen parçaya eşlik etti ve parçanın bitiminde "İbolar Olmaz" sloganı her yanı inletti.

Çav Bella söylenirken de durum aynıydı. Sivas katliamında iki çocuğunu yitiren İsmail Kaya 3 deyiş söyledi ve bağlama ustası Arif Sağ sahnedeki yerini aldı.

Her zamanki gibi iç yakıcı ezgiler-döktüren ozan bu kez de öyle yaptı ve Sivas katliamını protesto uyarılarını parçalar söyledi. Ardından yine Halk Ozan Musa Eroğlu ile beraber bir bağlama dirletisi sunduktan sonra, deyişlerle devam edildi. Çok coşkulu geçen gece, herhangi bir olumsuzluk olmadan sona erdi.

DGM Yeni Sivas Katliamlarının Onunu Açıyor

Haber Merkezi- Sivas katliamı sanıkları DGM, Asliye Ceza ve Ağır Ceza mahkemeleri olmak üzere 3 ayrı mahkemede yargılanıyorlar. Aynı olaydan dolayı birden çok sanığın farklı yerlerde ve mahkemelerde yargılanması sakancalar doğurur, deliller hakkında yeterli bilgi edinilemez.

Adalet Bakanlığı'nın başvurusu üzerine, bir kısım sanık Ankara DGM'ye nakledildi. Davada, sanıklar hakkında Anti-Terör Yasası'nın 7/1 maddesi uyarınca 5 yıl hapis ve Asliye Ceza'da yargılanan sanıklar için 2 yıl hapis cezaları istenmişti. Ağır Ceza'da görülecek davada ise 3 sanık hakkında 35 kişiyi öldürmek ve 45 kişiyi öldürmeye teşebbüs suçlarından idam cezası istenmişti.

Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demiral, bütün sanıkların Ankara DGM'de yargılanmasını isteyerek, "Türkiye'de laik düzenin yıkılıp yerine şeriat düzeninin getirilmesi amaçlı eylem'i suç unsuru olarak gösterdi. Yani bütün sanıklar, DGM'de idam istemiyle yargılanmalıydı. Demiral'ın bu açıklaması 24 Eylül tarihli gazetelerde yer aldı.

Oysa daha üç gün önce, Ankara DGM, katliam sanıklarından 46'sını duruşma tarihinin gelmesini bile beklemeden tahliye etmişti. Şimdi aklı takılan soru şu: Bu keskin(!) idam istemlerinin ardından yeni tahliye kararlarının çıkarılacağı kim garanti edebilir? Adalet Bakanlığı mı, Demiral mı?

Gerici sendikalar eylem yaptı

Ankara/Özgür Gelecek- Türk Kamu Çalışanları Sendikaları, 18 Eylül'de Ankara'da bir toplantı ve yürüyüş düzenlediler. Kocatepe Camii'nin konferans salonunda yapılan toplantıda, ülke genelinden yaklaşık 3.000 kişilik bir topluluk katıldı. Yapılan konuşmalarda tamamen ekonomik istentileri kapsadığı ve konuşmacıların, yapıları konuşmalarda devleti hedef almamaya özellikle dikkat ettikleri gözlendi. Daha sonra oluşturulan kortej, camiden çıkıp, otobüslere binecekleri Hipodrom'a kadar ellerinde Türk bayraklarıyla yürüdüler. Yapılan yürüyüş boyunca, faşist sendika yöneticileri tarafından "Kahrolsun Kürdistan" ve "Polise Kalkan Eller Kırılacak" gibi, nitelikleri belirlenmiş sloganlar atıldığı görüldü. Yürüyüş boyunca, gerçekten kitleyi korumak amacıyla orada bulunan polisler, kitlenin bu durumundan oldukça mutlu olduğu görülebiliyordu.

"Çapulcu sürüsü"ne devletten gözdağı

Ankara/Özgür Gelecek- 15 Temmuz günü, devletin kendilerine verdiği günlük maaş zammını protesto etmek için Ankara Sakarya Meydanı'nda kitlesel bir basın açıklaması yaptıkları için haklarında kamu davası açılan Kamu Çalışanları Sendikalar Platformu'na bağlı 8 sendika yöneticisi, 24 Eylül günü Ankara'da yargılandı.

Devletin elinde, suç unsuru olarak değerlendirilebilecek hiçbir dayanak olmadığı için 10 dakikalık yargılama sonunda beraat eden sendika yöneticileri, bu davranış "devletin tehdit ve yıldırama çalışmalarının bir parçası" olduğunu söylediler.

Sendika yöneticilerini mahkum edenememi hürsıyla, 14. Asliye Ceza Mahkemesi Hakimii Yaşar Utkan'ın sendika yöneticileri ve onbinlerce memuru "çapulcu sürüsü" olarak değerlendirmesi mahkeme salonundakilerin tepkilerine yol açtı.

Daha sonra adliye çıkışında yaklaşık 300 kişilik bir grupla basın açıklaması yapmaya çalışan sendikacılar polis tarafından zor kullanılarak dağıtıldılar.

Sıcağı Sıcağına Bankoteks'e neden gelmedi?

İstanbul/Özgür Gelecek-Merter'de kurulu Bankoteks adlı fabrikanın işçileri, 1 Eylül günü fabrikaya geldiklerinde içerdeki bütün makinelerin yok olduğunu gördüler. İşveren geride 150 işçi ve milyonlarca borç bırakıp kaçmıştı. En eski çalışmaları 6-7 yıllık olan işçiler, ilk gün fabrikayı işgal ederek, diğer günler ise fabrika önünde bekleme eylemi ile seslerini duyurdular. Daha sonra bu eylemlerin sonuç veremeyeceğini düşünerek 18 Eylül'de eylemlerini bitirdiler. Ancak güdükleri yerlerde istihbaratlarını sürdüreceklere ve patronun izini süreceklerdi.

Bankoteks çalışanları "Belki bir şey elde edemeyebiliriz ama, Merter işçisi için bir direniş geleneği yaratmak istiyoruz" diyorlardı. Yıllardır patrona çalışmışlar ve şimdi 5 kurusuz ortada kalmışlardı. Bunun bir yolu olmayıydı. "Bu kadar çok makinanın kaçırılması zor, bunlar baralarda bir yerlededir" deyip,

üretim araçlarını depo depo aradılar. Ama yoktu. Zaten işçilerden önce bir sürü alacaklı akbaba gibi üşüşmüş, patronun var olan mallarına ipotek koymuşlardı. İşçilerse direnmek zorundaydı. Haklarını ancak böyle almanın mümkünü vardı. Patronu ve üretim araçlarını bulmak için hafife gibi çalışan işçilerin çabaları sonuçsuz kaldı.

Genç işçiler bu olayı hem sosyalist basına hem de burjuva basına haber verdi. Burjuva basını olayı ekonomi sayfalarında iflas boyutuyla verdi. Bazıları bir köşede 3-5 satırla yazdı. Bu arada bir işçi de televizyondan "Sıcağı sıcağına" programı yetkililerini aradı. Ancak Haluk Bilginer tayfalarından biri "Kan, cinayet ve intihar" olmadı için olayla ilgilenmeyeceklerini söylediler.

Bankoteks işçileri için bu bir deneyim oldu. En ilginç deneyimi ise patronun kaçtığı günün eresi polislerin yaklaştığı ile öldüler. Polisin

işerde kalan defolu giysilere el koymasına şahırdılar. Bu giysileri "gözetim" olarak götüren polisler, istemeye kalkın işçileri de azarladılar. Biri işçilere "bunları alamazsınız" dedi: "Yoksa sizi hırsızlıkla suçlarız!"

Herbir sendikada örgütlü olmayan Bankoteks çalışanlarına, Merter'de yine diğer işçiler dayanışma gösterdi. 4 günlük eylemlilik süresince öğle paydoslarında veya 10 dakika aralarda işçiler ziyarete geldi. Birlikte halay çektiler. Bu arada bir araya gelip sorunların konuşma fırsatı buldular.

Bir genç kız Merter'de çok azgın bir sömürütan yaşadığını anlattı. Çalışma yaşı da gittikçe düşmüştü.

Merter'de, işçilere zorla arabesk dinlettiren patronların, artık Ahmet Kaya'ya bile tahammül edemediğini söyleyen bir başka işçi: "Bu milzige bile 'terörist müziği' diyorlar diyordu. Artık patronların çalıştırcaıkları işçi tipi neredeyse kalıplaş-

mıştı. İşçi kız: "Form doldurup ona göre direnmeyecek işçi seçiyorlar" dedi. Bu formlarda garip sorular yer alıyor: "Kitap okur musunuz?" Bu soruya yanıt veren kişiyi daha iyi "tanımak" için "Kitap okur musunuz?" sorusunu şikâdirmişler. "Hangi kitapları okursunuz?" Buna "Evel" diyenin bilinç düzeyini yükseltecek kitapları yazması şansını iyice sıfırlıyor. Yine bir soru da şöyle: "Sosyal faaliyette bulunur musunuz?" Başka bir soru: "Hangi Derneklere üyesiniz?" Bu "oltaya" gelip herhangi bir demokratik derneğin adını yazanın çalışma şansı hiç yok!

Formda, "Nerelisin?" sorusunun karşısına "Tunceli" ve "Kars" olarak not düşenler ihtikeli görüyor. Bir de "bağ açık ve pantolonlu" kızlar daha az tercih ediliyor. İşçi kızın bu nutuma karşı yorum da şöyle: "Pantolon giydiği için 'asilik yapar' diye düşünüyorlar herhalde!"

ÇEAŞ'ta taksitli işçi kıyımı

Adana/Özgür Gelecek-Kısa adı ÇEAŞ olan Çukurova Elektrik Anonim Şirketi'nde üç ay önce başlayan işçi kıyımı yoğun bir şekilde devam ediyor. ÇEAŞ yönetimine Uzanlar'ın gelmesinden sonra işlerine son verilen işçi sayısı 230'a ulaşırken bu atılmaların devam etmesi bekleniyor. Uzanlar, işçi çıkarılmaları "ekonomik tedbir" olarak ifade ederken en son atılan işçilerle ÇEAŞ'ta artık bakım ve onarım işini yürütebilecek işçi kalmadı.

16 Eylül 1993 günü ÇEAŞ'ta çalışan 500 civarında işçi yarım saat iş barına eylemi yaptı. Bu esnada Tes-İş Sendikası Adana 2 Nolu Şube Başkanı Metin Korur, işçilerden birlik ve beraberliklerini devam ettirmelerini isteyen yıllarını bu şirkete vermiş olan insanların bu kadar kolay işten atılmalarını kabullenilecek bir şey olmadığını, kendi ürettiklerini başkalarının tükettiğini, bundan böyle kendilerinin de üretmeyeceğini belirtenek şöyle devam etti: "Bizim üzerimize ateşle geliyorlar. Üzerimize ateşle gelenlere ateşle karşılık vereceğiz."

Tes-İş Sendikası Şube Başkanı

Metin Korur, 21 Eylül'de yaptığı açıklamada şöyle konuştu: "ÇEAŞ'a 110 işçi daha alınması gerekirken bugüne kadar 230 işçi isten atıldı. Bakım ve onarım yapacak işçi kalmadı. ÇEAŞ'ın akıbeti sendikamız üzerine yüklendi. Hem işi alacakları ödenmiyor hem de işçiler isten atılıyor. Özelleştirmeyi savunanlar gelsinler, ÇEAŞ'ı görsünler. Neler yapıyor, ÇEAŞ nereye gidiyor? Artık bıçak kemiğe dayandı. Herkes şalterleri indirmemiz için baskı yapıyor. Sabrımız da taşı. Doğruyu bulmak için harekete geçmek durumundayız, başka alternatifimiz de yok. Bu böyle devam ederse tüm santrallerde ara düzenleme hakkımız kulanırız. 3 saatten fazla çalışmayız, döktülen döküldüğü yerde kalır. Olay ciddi bir olaydır. Bunun sonuçları sadece Uzanlar'ı ve işçileri değil bütün Türkiye'yi etkiler. Biz daha fazla zorlamasınlar. Olacaklarını sorumlusu biz değiliz. Çünkü sorunların çözümünü için Cumhurbaşkanı da dahil olmak üzere birçok resmi makamla görüşmemize rağmen hiçbir sonuç alamadık."

Amasya Belediyesi de eski Çeltik'ten örnek alıyor

Ankara/Özgür Gelecek-Amasya Belediyesi ödenek yok gerekçesiyle kadrolu çalışanlarına 2 aydır maaş, mevsimlik çalışanlarına da 2 yıllık ikramiyelerini ödemiyor.

Bir işçi "Mevsimlik 250 kişi çalışıyoruz, her birimizin yaklaşık 7-8 milyon alacağı var. Ancak torpil olmaları alıyor. Bak, hukuk, adalet yok. Ben 9 yıldır çalışıyo-

rum hâfif mevsimlik işçiyim, belediye yeni gelince 1 günlük işçisine hemen kadro veriyor. 4,5-7 milyon arasında maaş alırken biz de asgari ücretten çalışıyoruz, mesai yaptığımızda bile önceleri ikramiye alırken şimdi izin alıyoruz." diyerek sorununu dile getiriyor ve tüm çalışanları sorulara duyarlı olmaya çağırıyor.

Özgürce

İsmail Yıldız

Gazetemize yönelik saldırılar bir başka boyutuyla devam ediyor. Yazatımız İsmail YILDIZ'ın yazılan PTT tarafından "kaybedilmiştir". Bu uygulamayı şiddetle protesto ediyoruz.

Yeni bir mevzi: Partizan Kartal Bürosu

Haber Merkezi- Sosyalist Basın yöneticilerinin yoğunlaştığı böylece bir dönemde, Umut Yayınları'nın Kartal İrtibat Bürosu siyasal yaşamına başladı. Böylece bir mevzinin açılışının Başkan Mao'nun 100. doğum yılına rastlaması ayrı bir önem ve anlam taşımaktadır.

Açılış yer ve tarihinin okurlara bildirilmesi için gerekli zamanın sınırlı olması ve açılışımızdan 2 gün önce bazı çalışanlarımızın gözaltına alınması gibi olumsuzluklara rağmen Kartal Büromuzun açılışı 19 Eylül 1993 günü törenle gerçekleştirildi.

Devlet güçlerinin yaptığı operasyonlar ve keyfi gözaltılarla nefretle kınanıp şiddetle protesto edildiği kısa bir konuşmadan sonra temsilci arkadaşın yaptığı açılış konuşması açılış siyasal bir boyut kazandı.

Temsilci arkadaş konuşmasında dünyadaki devrimler, geri dönüşler ve yeni devrimler sürecini inceledikten, 17 Ekim 1917 Sosyalist Devrim'inin bir ülke devrimiyle sınırlı olmadığını, Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağı'nın, emperyalizmin sonunun başlangıç tarihi olduğunu belirterek;

"Uzun yıllar sonra devrimci iktidarların karşı-devrimci iktidarların eline geçmesiyle revizyonistleşip çökmesinden sonra, kapitalist-emperyalist ülkeler ve onların usakları (ülkemizde komprador patronlar ve feodal toprak ağaları) devrim öldü", "sosyalizmi öldü", "MLM öldü" türünden demagogilerle halkı kandırmaya çalışıyor. Oysa sosyalizmin bittiğini söyleyenler yaratılan ve güçlendirilmeye çalışılan devrimci değerlerle pervasızca saldırarak kendi korkularını ortaya koymaktadırlar. Sosyalizm mücadelesinin coşkusuyla sürdürülmesi dair en güzel örnek Peru'da gelişen ve

devrimin eşliğine gelmiş Sosyal Kurtuluş mücadelesidir. MLM devriminde ilerleyen Peru Halk Savaşı, emperyalizmin ve onların usaklarının kokmuşluğunun, çürümüşlüğüünün en açık göstergesidir.

Emperyalizmin Türkiye'deki sadık usakları da bu hain koruya katılmıyorsa, devrim öldü, sosyalizm öldü, tek düzen, tek sistem budur diyerek halka, sömürü ve zulüm düzenine boyun eğme çağrısı yapıyorlar.

Onarlı insanlar bu çağrıya uyararak, sömürü ve zulüm düzenine boyun eğme mi? Egmezler. Ne yaparlar? İnancın ve onuruyla bu zulüm ve sömürü düzenine karşı mücadele ederler. Hem de her türlü zorbalık, zulüm, işkence, gözaltı, da kayıplar, yargısız infazlar vb. uygulamalara rağmen. İşte bunu gören komprador patronlar ve feodal toprak ağaları, halkın, gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinden haberdar olmaması için ilerici basın-yayın organlarını zaptırapı altına aldılar ve renkli Mehmetçik basına, Türkiye'yi cennet gibi göstermesi için emirler yağdırdılar. Ardından beyaz ordu, MİT, kontr-gerilla, polis vb'nin yanısıra, özel ordular kurarak baskılarını katmerlettiler. Ama nefile...

Türkiye bugün dünyada devrimci mücadele açısından Peru'dan sonra gelen ikinci ülkedir. Kurt milliyetçisi ulusal hareket dostumuz ve müttefikimiz olmakla beraber kararları gereği kaypaktır. Ancak, MLM güzergahında, İbrahim Kaypakaya'nın çizdiği kırmızı yolda Halk Savaşı Stratejisi doğrultusunda Kızıl Siyasal İktidarlar için Köylü Gerilla Savaşı veren TKP/ML ve halk ordusu TIKKO'nun yaygınlaşarak süren mücadelesi zafere şifreliktir." dedi. Dünya devrim ve karşı-devrim dengelerine kısaca değinen temsilci arkadaş konuşmasını;

"Merkez büromuzla ekonomik acedeler, ulaşım zorluğu ve zaman sorunu gibi nedenlerle, düzenli irtibat kurulamamış ve sağlıklı bir yayın ve dostluk bağı geliştirilememiştir. Kartal büromuzu bu eksiklikleri gidermek, dostlarımızla sağlıklı bir yayın sağlamak, bilgi alışverişini içinde olmak, bölge halkını kendilerini yakından ilgilendiren gelişmelerden haberdar etmek ve siyasi seviyelerini yükselterek gelişmeler karşısında daha aktif tavır almalarına yardımcı olmak için açmış bulunuyoruz." diye bitirdi. Açılış coşkusuyla karşılayan ve açılıştan hazır bulunan 150-200 kişilik kitle Grup MÜNZUR'un söylediği devrimci marşlarla ve türkülerle daha da coştı.

Ayrıca SADER-Sarıyer Sosyal Gelişme ve Halk Kültürünü Yaşatma Demeği adına mesaj okuyan bir arkadaş "Fikirler hiçbir şey iyi bir sonuca varamazlar. Ancak fikirleri iyi bir sonuca varamak için pratik bir gücü kullanan halk savaşçılarına ihtiyaç vardır" dedi.

Çeşitli arkadaşların saz çalıp devrimci marşlar ve türküler söylemesiyle sıcak bir dostluk havası içinde geçen açılış akşam saatlerinde son buldu.

Çalışanlarımıza yönelik senaryolar

Haber Merkezi-17 Eylül Cuma akşamı, saat 20.30 sularında Maltepe/Zimriye'de bulunan bir ev, önce polis tarafından tarandı, sonra polise usulen (!) "Teslim ol!" çağrısı yapıldı. Daha sonra ise, ev talan edilerek Seza Mis Horoz, Ülkü Darcıoğlu, Ethem Çiğın, Erdal Kaya ve isimleri Emniyete açıklanan iki kişi gözaltına alındı. Gözaltına alma sırasında, adı geçen insanların ve iki kişiye vahşiyane bir biçimde dayak atıldı. Aynı akşam, çalışanlarımız İsmail Yılmaz ve Memik Horoz, Avcılar'daki evle-

lerinden gözaltına alındılar.

Gözaltına alınanlardan Erdal Kaya Pazar günü saat 14:00 civarlarında bırakılırken, 20 Eylül'de bu operasyona "bağlı" olarak Ahmet Polat ve kardeşi gözaltına alındı. Daha sonra kardeşi bırakıldı.

Özgür Gelecek ve Devrimci Çözüm çalışanlarının da yasadışı örgüt operasyonlarına dahil edilmesi, polisün eski bir senaryosudur. Halk karşı topyekün savaş, canlı-cansız her şeyi ve herkesi hedef alacak kadar pervasızlaşmıştır.

24 Eylül'de, Devrimci Çözüm

gazetesinin gözaltındaki sahibi Avukat Fethiye Pekşen ile Memik Horoz ve Seza Mis Horoz'la görüşen İstanbul Barosu avukatlarından Mithriban Kırıkçı; Pekşen'e iki gün boyunca işkence yapıldığını, Seza Mis Horoz'un ise sağ kolunun direkten kırıldığını, sol bileğindeki lif kopması olduğunu, oturup kalkarken dengesini kaybettiğini, başını dik tutamadığı halde beyin tomografisinin çekilmediğini, bu baskı ve işkencelere karşılık gözaltındakilerin ifade vermediklerini açıkladı.

Demokratik Haklar Derneği, baskıları kınadı

Haber Merkezi- Demokratik Haklar Derneği (DHD), 20 Eylül günü yaptığı basın açıklamasıyla, halka ve ilerici basın çalışanlarına yapılan baskıları ahlaksızlık ve çirkeflik olarak nitelendi. Açıklamada: "Son günlerde adları özellikle yolsuzluklar dosyasında ilk sıralara geçen İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu ve onun suç ortağı İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir, çeşitli gazete, dergi çalış-

şanlarını, İHD üyelerini, hatta avukatları suçlayarak, burjuva medya aracılığıyla kamuoyunun dikkatini başka yönlere çekme uğraşı içerisinde. Bunun en somut örneğini kendi evlerinden alınan Özgür Gelecek ve Partizan dergisi çalışanlarından İsmail Yılmaz ve Memik Horoz'un TKP/ML TIKKO militanları olarak burjuva medya aracılığıyla kamuoyuna lanse edilmesi oluş-

turuyor. Bu büyük bir ahlaksızlık ve çirkefliktir" denildi. DHD, 18 Eylül'de Ümraniye'de Özüber Apartmanına yapılan polis baskısından katledilen Perihan Özüpek'in "Ateş etmeyin, biz bir şey yapmadık" demesine rağmen kelle avcılarınınca yaygın ateşe tutulduğunu da kamuoyuna açıklarken, halkımıza yönelik bu tür saldırıları kınayarak, gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

Tokat emniyeti aradığını bulamadı

Tokat/Özgür Gelecek- 22 Eylül'de Tokat'ta burolar toplantısı yapan Özgür Gelecek çalışanları gözaltına alındı.

Bürolar toplantısına çalışanlarımızın telefonla çağrılması üzerine, telefon dinleyen polis, çalışanlarımızın gizli bir toplantı yapacağı şeklindeki yanlış kitleyi içerisinde büyük bir operasyon düzeni vererek saldırmaya geçti.

Polis, ilk olarak Amasya'dan gelen gönüllü muhabirimizi karıştırmaya giden Tokat temsilcimiz Ercan Özkan ve Kayseri temsilcimiz Hüseyin Bektaş'ı, adeta örgüt militanı yakalayacağını sanarak gözaltına alarak emniyete götürdü. Orada bir süre tartıştıktan sonra Kayseri temsilcimiz basın kartını gösterdiği

halde, "aramız aramadığı araştırılacak" bahanesiyle alıkoştu. Tokat temsilcimiz ise serbest bırakıldı. Daha sonra yine Tokat temsilcimiz ile beraber evden çıkan İstanbul bürosu çalışanımız İsmet Büyükyaycı'nın birlikte bindikleri araba durduruldu. Çalışanlarımız emniyete götürüldüklerinde, Tokat temsilcimize "seni biraz önce bırakmıştık, yanlışlıkla tekrar almışız" diyen polis, Büyükyaycı'yı alıkoşarak Özkan'ı tekrar serbest bıraktı. Azas-y'dan gelen gönüllü muhabirimizi bulamayan polis, çareyi Amasya'dan Tokat'a getirmeye gelen üç öğrenciyi terminalde gözaltına almakta buldu.

Tokat temsilcimizin evini gözetime altına alan polisler, "Ankara temsilcisi

nerede? Evi basar yine almız." diyerek tehditler savurdular.

Gözaltına alınan insanlar hakkında Tokat emniyetinden bilgi isteyen avukatlara "Önemli değil. Doğum yerlerinden aramız aramadhıkların sorduk, bilgi geldiğinde bırakacağız" diyen emniyet, aynı sebeple asayan İstanbul büromuza ve Tokat SHP il Başkanına "Onlar gazeteci değil. İstanbul'dan gelen Türkiye sorumlusu ve aramız Kayseri'den gelen de cezaevi firarisi" dedi. Bir gün sonra 23 Eylül günü gözaltında bulunan 5 kişi teker teker serbest bırakıldı.

Bu tür saldırı ve baskılarla biz gündü sürdürdüğümüz gibi bundan sonra da sürdürülmeyecektir.

Yeni Dünya

Prof. Dr. Jens Scheer

Bu sayıda itibaren Prof. Dr. Jens Scheer iki sayıda bir bizimle birlikte olacaktır. Okurlarımızın dikkatine.

Özgürlük mahkumları yargılıyor

Haber Merkezi- Sağmalcılar Cezaevinde yatmakta olan TKP/ML TIKKO tutsaklarından Ali Rıza Dermanlı ve Cemal Rakip'in yargılanma süreleri altıncı yılını bitiriyor. 14 Eylül Salı günü İNo'lu DGM'de devam etmekte olan duruşmada, tutsaklar dilekçelerini okumak istediler. Tutsaklar dilekçelerinde, yargılanma süreçlerinin altıncı yılını bitirmesi ve mahkemenin karar aşamasının 1 yıl sürmesi nedeniyle kendilerine karşı önyargılı ve peşin hükümlü olduğunu yazmışlardı. Dilekçede "...bütün bu tutumlarımız proletarya ile burjuvazinin, yani iki düşman çatışmasının yansımasından başka bir şey değildir" diyen tutsaklar, mahkemeye karşı "...Tarih sizleri mutlaka yargılayacak ve hakettiğiniz çöp tenekesine kirli kanlı ve buruşuk bir şekilde atacaktır" sözlerini kullanıyorlardı. TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansı selamlayan tutsaklar, TKP/ML'nin bugün daha güçlü olduğunu belirterek, "Olağanüstü Parti Konferansı başkanı ile hem de MLM'nin başarısı ile sonuçlandırılması onun güçlüğü günün en açık ifadesidir. MLM dünya halklarının tek umududur" değerlendirmesini yapıyorlardı. Dilekçelerinde Gonzalo'nun yakalanması ile PKP'nin yerliye uğratılmayacağını belirten ve Fujimori'nin son politikalarıyla Gonzalo ve diğer devrimci tutsakları katletme-

ye niyetli olduğuna dikkat çeken tutsaklar, "Peru devleti bilmelidir ki, ne Peru halkı ne de Gonzalo yalnız değildir. Böyle birşeyin bedelinin ne kadar ağır olacağını da bilmelidir. Ve bu bedeli mutlaka ödeyeceğini de düşünmelidir" diyorlardı.

Başkan Mao'nun 100. yıldönümünü, değerlendirilmesi zorunda bir konu olarak gören tutsaklar, dilekçelerinde "Doğumunun 100. yılında Mao'yu devrimci coşkusuyla selamlıyor, Maoizm bayrağını ülke burjuvazisine diktiğimize söz veriyor, and içiyoruz" şeklinde bağlılıklarını dile getiriyorlardı. Dilekçe, 17 Eylül günü şehit düşen TKP/ML TIKKO önderi Baba Erdoğan'ın, katledilişimin üçüncü yılında anılmasıyla bitmekteydi.

Tutsaklar sözkonusu dilekçeyi okumak için ısrarla mahkeme beytinden talepte bulundular. Ancak izin verilinceye kadar salıona terketmek için harekete geçtiler. Heyet, askerlere "Durdurun sunları, izin vermeyin, bırakmayın çıkınlar" şeklinde emir verdiyse de, özgürlük mahkumlarının kararlı tavırlarında geri adım atarak duruşmayı "aniden" bitirdi. Tutsaklardan Ali Rıza Dermanlı, gazetemize ulaşan açıklamasında bütün bu olanları, "Bunlar yaklaştıkça onların çirpimsidir. Halkın silahlı örgütülüğü önündeki acizliklerinin yansımasıdır." şeklinde değerlendirdi.

PKK'dan Ovacık muhabirimize silahlı tehdit

Haber Merkezi- Genelde devrimci-demokrat-sosyalist basın, özdele gazetemiz Özgür Gelecek üzerindeki baskıların toplamı kararları ve para cezalarıyla kalmayıp, çalışanlarımızın tutuklanması kadar varan bir geniş yelpazede devam ettiği günlerde; Kürdistan'da görev yapan muhabirimiz özel tim, MİT, kontrgerilla, asker vb. güçlerin ölüm, tutuklama, işkenceden geçirilme gibi tehdit ve uygulamalarına maruz kalmaktadır. Bütün bunlar devam ederken, muhabirimiz, dost güçler diye tabir ettiğimiz Ulusal Hareket PKK gerillalarının da baskı ve tehditlenince, hatta kaçırılıp sorgulamalarına maruz kalmıştır.

Ovacık muhabirimiz, TC'nin katliam girişiminde bulunduğu ve birçok insanın yaralanmasına neden olduğu 16 Eylül '93 günü yar-

lılara yardım, haber geçme vb. işleri yaptıktan sonra akşam Ovacık bölgesinde 'İsa' adıyla tanınan PKK komutanı önderliğindeki bir gerilla birliği tarafından kaçınılarak sabaha dek sorgulanmıştır.

Bu süre içerisinde 'İsa' kod isimli komutan: "Türk seluna hizmet etmeyeceksin", "Bölgeden TIKKO haberlerini yazmayacaksın!", "Özgür Gelecek gazetesinin muhabirliğini bırakacaksın!", "PKK'lı olup, PKK safında yer alacaksın. Aksi takdirde seni öldürürüz!" ve benzer tehditlerde bulunurken, ellerindeki silahları göstererek dediklerini yapacaklarını defalarca söylediler.

TC'nin halka karşı topyekün savaş boyutlandırarak yükselttiği bir dönemde bu tip olayların olması tüzüğü ve daha önemlisi düşündürücüdür.

DEP'e karşı "kısaç hareketi"

Haber Merkezi- DEP Genel Başkanı ve Özgür Gündem Gazetesi'nin sahibi Yaşar Kaya, Kuzey Irak'taki KDP toplantısında "Kürdistan dağılarada bugün 40-50 şehit ediyoruz. Kürtler yemin etti ölmeye. Vatan yolunda kefenin hediye olsun bana..." dediği gerekçesiyle tutuklandı.

15 Eylül günü Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demirel'in talimatıyla gözaltına alınan ve bir gün sonra tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konan Kaya, kısa bir süre önce Demirel'e görüşmüştü. Kaya, Demirel'e "Sayın cumhurbaşkanım şu kamu durdurulmuş" şeklinde bir öneri götürürken, Demirel "Kan dursun sonra haklar konuşulur" demişti. Bu

gücünden 1 hafta sonra Kaya'nın tutuklanması, TC'nin çarpık politikalarına iyi bir örnek teşkil ediyordu.

Bugün DEP yetkilileri, bu furusuz saldırılar karşısında ne yapacaklarını düşünüyorlar. Üzerinde durdukları en önemli konu "Halkın içine dönmek" olarak ifade ediliyor. DEP'lilerin bir kısmı parlamentodan çıkmayı düşünüyor. DEP, TC'nin en büyük mercisinin bile hangi tavır içerisinde olduğunu görmüş, Kürt kitlelerine sahip çıkan milletvekillerinin alçak namuslarla nasıl yanıtladığını (!) yaşamıştır. Hangi tavır doğru olduğu ise açıkça ortadadır.

TKP/ML - PKK tartışması

Bugün kayda değer iki güç topyekün savaşa karşı gerilla savaşı yürütüyor. Bu güçler TKP/ML ve PKK'dır. Devletin bu iki örgütü karşı karşıya getirip çatıştırmak istemesi tamamen "böl-yönet" politikasının ürünüdür. Ancak iki örgüt sık sık bir araya gelerek durum değerlendirmesi yapıp, aralarındaki sorunları çözmeye çalışmaktadırlar. Aşağıda sunacağımız görüşme halka açık olarak yapılmıştır. Dersim muhabirimizin de izlediği görüşmeyi görüşme tutanağından olduğu gibi yazıyoruz.

Görüşme Düzeyi: TKP/ML DOĞU DERSİM ALT BÖLGE PARTİ-ORDU ORGANI İLE PKK DERSİM EYALETİ 4. BÖLGE KOMİTESİ

Görüşme Tarihi: 13 Ağustos 1993
TKP/ML TİKKO'yu Temsilen: Doğu Dersim Alt Bölge Siyasi Komitesi AH.

PKK'yi Temsilen: 4. Bölge Komitesi Adına AN ve AA. Konuşacaklardır.

TKP/ML Temsilcisi: Görüşmenin amacına ulaşması için şu gündem maddelerini öneriyorum:

- 1- Karşılıklı Görüş Alışverişisi,
- 2- Bölgede Mevcut Politik-Askeri Durum, Önümüzdeki Görevler ve Eylem Birliğinin Önemi Üzerine,
- 3- PKK'nın Partimizle İlişkileri,
- 4- PKK'nın Halka Yaklaşımı,
- 5- Öneriler.

PKK Temsilcisi: İlk etapta iki dost örgütün bir araya gelmesini ben anlamlı buluyorum. İkincisi; PKK'nın TKP/ML güçlerine karşı olsun ayrıca Türkiye sol örgütlerine karşı olsun tavır açık ve nettir. Bu temelde arkadaşların gönderdiği notu biz de uygun gördük ve biz bu çağrıya geldik. Dost örgüt olarak dediğimiz TKP/ML, son günlerde ortaya çıkan köylülerden tutun da sizlere kadar yansıyan ve TKP/ML MK-AK imzalı bildirin dağıtılması, PKK hakkında olan anti-propagandasının yapılması ve bu bildirin çamur atma niyetinde olması kabul görülmez. Ancak TKP/ML ile PKK arasında bu sorunun çözümü ve dolayısıyla da eylem birliğinden tutun da birçok konuda yardımlaşmanın olacağı, ayrıca hedefimiz de aynıdır. TKP/ML mücadelesini her anlamıyla desteklemek, dost dediğimiz örgüt olarak baktığımız TKP/ML'nin anti-propagandaları konusunda duyarlı anti-propagandaları konusunda duyarlı olmaları ve bizim istediğimiz dürüst ve samimi olmak, PKK'yı da anlamak gerekiyor. Bizler devrimci ve dost gördüğümüz örgütlerle ve savaşmak isteyen örgütlerle ve özellikle de Kürdistan'da savaşan örgüte, yardıma ve her konuda yardıma hazırız. Hangi örgüt olursa olsun. Ama bunun yanında çözülmesi gereken bildi-

ride geçen PKK'ye karşı savaşmak kutsaldır demenin ne olduğunu bazı köy toplantılarında yapılan anti-propaganda'nın yapılması ve bu konuda A arkadaşın cevap vereceğini umarız. Eğer PKK'yi dost ve devrimci olarak görüyorsanız buna göre açıklamanızı bekliyoruz. Devrimde de bu sorunlar çözülürse üst düzeyde görüşmelerin yapılması daha olumlu olur. Bizim istediğimiz bu açıklamadan sonra olur. Yoksa PKK'nın yönelimi farklı olur. Esas olarak bu anti-propaganda konusunda açıklama yapılırsa ki ondan sonra diğer gündemleri görüşelim.

TKP/ML Temsilcisi: Biz gündem maddelerini önerirken önem sırasına göre ileri sürdük. Belirttiğiniz konu 3. gündem maddesinde, yani PKK'nın partimizle ilişkileri gündeminde işlenebilir. Belirttiğiniz sorun bu gündem içinde ele alınarak çözümlenebilir.

PKK Temsilcisi: Biz öncelikle belirttiğimiz konu hakkında görüş belirtmezse bu konuda açıklanmalı. Bu açıklanmazsa görüşme olmayacağını belirtelim. Eğer devrimci örgüt olarak görüyorsanız bize belirttiğiniz konuların açıklanması, o zaman bizler esas olarak onların belirlenmesini istiyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Görüşmenin buna bağlanması yanlıştır. Bu konu zaten 3. gündem maddesinde görüşülecek. Bununla birlikte 3. gündem maddesi öne alınabilir. Dostluk ya da düşmanlık bir bildiriyeye göre belirlenmez. Dostluk ya da düşmanlık buradaki konuşmaya göre belirlenmez. Meseleye diyalektik bakış açısıyla bakmak gerekiyor. Bir örgütün dost ya da düşman olduğunu belirleyen şey, bir bildiri değil, o örgütün sınıfsafkonusu ve karakteri, programı, ideolojik ve politik hattıdır. Bunun dışındaki bir değerlendirme bilimsel değildir.

PKK Temsilcisi: Bizler ebeletti ki söylediğinizi doğru buluyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Oyleyse gündem maddelerini şu şekilde yeniden düzenleyebiliriz:

- 1- PKK'nın Partimizle İlişkileri,
- 2- Karşılıklı Bilgi Alış Verişi,
- 3- Bölgede Mevcut Politik-Askeri Durum, Önümüzdeki Görevler Ve Eylem Birliğinin Önemi Üzerine,
- 4- PKK'nın Halka Yaklaşımı,
- 5- Öneriler.

Görüşmeden sonra birlik komutanlarımız bir araya gelip eylem birliğine ilişkin somut öneriler üzerine görüşebilir. Komutanlığımız buna hazırdır.

PKK Temsilcisi: Önce bu konuları görüşelim, ondan sonra eylem birliğini görüşürüz.

TKP/ML Temsilcisi: Bu görüşme, konferanstan sonra faaliyet bölgemize

gelir gelmez karşılaştığımız sorunlar nedeniyle bir ihtiyaç haline geldi. Gerek PKK ile bazı konularda ortak tavır belirlemek ve takınmak ve gerekse PKK'nın partimize ve halka yaklaşımdaki bazı problemleri tartışmak üzere Parti-Ordu Organımız PKK Dersim Eyalet Komitesi'ne sözlü ve yazılı görüşme çağrısı yaptı. Geç de olsa görüşmeyi kabul etmesi olumludur.

Esas olarak 1. gündeme değinmek istiyorum. Bununla birlikte diğer konulara değinmekte yarar var. Partimiz, Olağanüstü Parti Konferansını geçtiğimiz baharda yaptık. Konferansımız, partimizin daha önce PKK hakkında yapmış olduğu değerlendirmeyi onaylamış; PKK'nın ulusal burjuva karakterli ve Kürt millî burjuvazisinin temsilcisi olduğunu, millî zulme baskıdırması, faşist Türk Devleti'ne ve dolayısıyla emperyalizme darbe vurup gerilettiği bu suretle terci muhtevaya sahip olduğunu, devrimci ve dost bir örgüt olması nedeniyle de desteklenmesi gerektiğini, bununla birlikte ileri sürdüğü talepler, ateşkes ve uzlaşma çabalarıyla reformist bir rotaya adım attığı, ancak hala devrimci özünü koruduğu, ateşkes ve uzlaşma tavrının yanlış olduğunu, silahlı mücadeleyi yeniden başlatmasının doğru ve yerinde olacağını, bu nedenle uzlaşma tavrının eleştirilmesi ve yeniden silahlı mücadeleyi başlatması için gerekli görüşmelerin yapılması görüşüne varmıştır. Geline aşamada PKK'nın silahlı mücadeleye yeniden başlaması iyidir ve sevindiricidir. Ancak bunun, uzlaşmayı kolaylaştırmak üzere yeniden başlatıldığını düşünüyoruz, bu da yanlış taraftır. PKK'dan, uzlaşmadan vazgeçerek silahlı mücadeleyi sürdürmesini bekliyoruz. Geliniz diğer sorunlara.

Aslız Görüşmelerle Partimiz Aleyhine Propaganda Yapılması:

Örnek vermek gerekirse, en önemlileri şunlardır: Geçtiğimiz Kış Pulumür'de bir bannağımız açığa çıkmış ve 6 yoldaşımız şehit düşmüştü. Bundan hareketle yörede faaliyet yürüten bir PKK birliği

köylerde "Partizanların hepsi çiğ altında kaldı, bir savaşçıyla bir bölge sorunluları sağ kurtulmuş, onlar da bize katıldı" demiştir. Bu yönlü konuşma halk üzerinde moral bozucu etki yaratmış, köylülerin PKK korkusundan yaylaya çıkmasına, bazılarının da göç etmesine, diğer bazılarının göçe hazırlanmasına neden olmuştur. Yine bölgede PKK birliğinin tarafından partimiz için "bunlar Kürdistan'da misafirdir, yok olup gidecekler, gitmezlerse biz kovarız" denmektedir. Bu öneriler daha da çoğaltılabilir, ancak bu kadarı yeterlidir sanırım.

Yine PKK'lılar tarafından parti taraftarlarımızı baskı yapılmış, kendi örgütsel işleri zorla yaptırılmaya çalışılmış, itiraz edenlere "ya bizi desteklersiniz, ya Kürdistan topraklarını terk edersiniz..." denilerek tehdit savurulmuştur.

PKK'nın Halka Yaklaşımı:

1- Bölge halkının "ya bizi destekleyecekmiş, ya da Kürdistan topraklarını terk edersiniz" denilerek tehdit edilip baskı altına alınması,

2- Örgüt işlerinin baskıyla yaptırılması, kabul etmeyenlerin tehdit edilmesi,

3- Peynir üreticisi durumundaki yaylacı köylülerden vergi adı altında, üç milyon ile yedi milyon TL arasında değişen miktarda vergi alınması, yine aynı yaylalarda zorla koyun kesilmesi ve tıraş eden köylüye "gerekirse hepsine el koyarız" denilerek tehdit edilmesi ve PKK'yı eleştirmeye yeltenen bir köylüye "tutuklayın" denilerek gözdağı verilmesi,

4- Zorunlu askerlik adı altında gençlerin zorla dağa kaldırılması; Pulumür'ün bir köyünde genç bir bayan tarlatanımızın zorla götürülmesine çalışılması, bir akrabasına Kleşin sarjörü gösterilerek "bu kadar kurşunu ağzına boşatırız" denilerek tehdit edilmesi, işçilerin dağa kaldırılması. Her aileden en az bir çocuğunun PKK'ye verilmesi için zorlanması,

5- İzne gelen sivil askerlerin otobüslerden indirilerek kurşuna dizilmesi, bunlardan nin yeğeni olduğu söylenen ve daha sonra PKK den kaçan birinin dağa kaldırılması, daha sonra kaçan bu kişinin PKK'ye teslim olması için akrabalarına baskı yapılması ve hafta yine aynı amaçla akrabalarının rehin alınarak çıkarılması,

6- Yüklü miktarda vergi istenen bir müteahhidin bu parayı fazla bulması üzerine, dağa kaldırılarak tehdit edilmesi,

7- Büyüğünden küçüğüne bütün esnafın vergiye, evini kiraya verenlerin vergiye bağlanması. Tunceli merkezde bütün işçi ve memurların ek ödentilerinin yine vergi adı altında alınması,

8- Tunceli merkezde bağlı Güleç köyünde görev yapan Tokat'lı bir imanın muhtemelen Türk olması nedeniyle öldürülmesi,

9- Tunceli merkezde bağlı Yeşilkaya köyünde altı yıldır görev yapan ve köylüler tarafından sevilen, Eğitim-Sen üyesi iki öğretmen öldürülmesi. Yine Çemişgezek'te iki öğretmenin öldürülmesi,

10- Eğitimin milliyetlere göre yapılması gibi gerici bir istemle öğretmenlerin öldürülmesi ve okulların yakılması suretiyle, devletin yöre halkına eğitim hizmeti götürmeme yönündeki gerici politikasına zemin hazırlamak,

11- Çocuğunu askere gönderdiği için bir köylüye baskı yapılması,

12- DYP Hozat İlçe Başkanının kaçırılarak öldürülmesi ve gerekçelerinin açıklanmaması,

13- Kendilerine karşı çıkan bir köylüye dipçik çevrilerek küfür edilmesi,

14- Diğer devrimci örgütlerin örgütlü

TKP/ML-TİKKO gerillaları Munzur'larda bir eğitim çalışmasında.

PKK gerillaları Bekaa'daki kampta eğitim yaparken.

sempatizanlarını vergiye bağlama ve kendi örgütsel işlerini yapmaya zorlaması, kabul etmeyenlerin sürgünle tehdit edilmesi.

15- Köylülerden yüklü miktarda eşya ve para alınarak vergiye bağlanması, İtazda bulunanlara "davranış, tarifenizi satıp ödeyin" denmesi, ödemenenlerin vergi miktarını birkaç misline çıkarılması.

16- Bir ihbarcının bir PKK şehidinin cenazesini düğmana teslim etmesi üzerine aynı köyden (Mazgirt-Bağın) üç aileden biri altı aylık bebek olmak üzere kadın, çocuk, yaşlı-geçmiş oriki insanın suçsuz günahsız yere katledilmesi.

17- Yüklü miktarda vergi vermediği gerekçesi ile Tunceliler Otobüs Firmasına bağlı bir otobüsün kundaklanarak yakılması.

18- Taşımacılık yapan bir köylünün kamyonunun yakılması (Ovacık-Kavak), 19- Tunceli merkeze bağlı Uzunlar köyünden ihbarcı bir bayan öğretmenin cezalandırılarak, onun anne ve babasının da katledilmesi, evlerinin yakılması ve çocuklarının soğuk sonbahar gecesinde dışarıda bırakılması.

20- Bingöl-Solhan'da bir yolcu otobüsünün taranarak korucu akrabalarının da içinde bulunduğu otuz köylünün katledilmesi.

21- Devrimci-demokrat bir belediye başkanı tarafından yönetilen, bağımsız olması nedeniyle devletten, burjuva partilerinden, İller Bankası'ndan yardım alamadığı için hizmeti kendi sınırlı olanaklarıyla götüren ve kısa vadede hedeflerimiz arasında olmayan Tunceli Belediye'şine ait dört çöp kamyonunun yakılması.

22- Erzican'ın İliç ilçesine bağlı Başbağlar köyünde kadın-erkek, yaşlı-geçmiş hiçbir ayırım yapılmaksızın halktan yirmisiz kişilerin katledilmesi, üç kişinin yaralanması, elliyedi evin yakılması ve bu şekilde Sivas katliamına misilleme adı altında devlet güçlerine yönelme yerine halka karşı misillemede bulunma, bu suretle devletin, sosyal kurtuluş mücadelesini ve ulusal mücadeleyi gerletmek için Alevi-Sünni-çelişkinin körüklenmesi, halkı bu şekilde bölme ve birbirine kirdirme gibi gerici, bölücü ve faşist politikasına alet olmak.

Dersim halkı bütün bunları hak etmemiştir. Devletin, devletin zulmü ve baskısıyla uğraşan bir halk, bir de PKK'nin baskısıyla uğraşmak zorunda değil. Bu gibi uygulamalar hakkında büyük tedirginliğe ve tepkiye yol açmakta ve PKK'yi bu nedenle büyük bir yalnızlık ve teşhir olgusuyla karşı karşıya bırakmaktadır. Halk süzünü çekiyor, dardını ve eleştirilerini yüzünüze karşı dile getirmiyor. PKK'li olarak değil, Partizan veya bir başka devrimci örgüt görünümü ile değil, bu olguyu daha iyi tespit edersiniz. Tedirginlik özellikle Pülümür civarında uç boyuttadır. Bu yöremizde yıllardır devletin göç etimine politikasına direnen köylüler, PKK baskısı, zorunlu askerlik, zorunlu vergi, zorla örgütsel işlerin yapılması, Bağın örneğindeki gibi yağla kurunun bir arada yakılması vb. uygulamaları neticesinde göçe zorlanmaktadır. Göç edenlerin yanı sıra göçe hazırlanan bir kısım köylü, partimizin sahip çıkması ve partimize olan bağlı nedeniyle göç etmekten vazgeçmiştir. Yine bölgede zo-

runlu askerlik yasası nedeniyle eli silah tutacak yaşa gelen gençler PKK korkusu ile batıya, şehirlere gönderilmektedir. Bütün bunlar devrime değil karşı-devrim hizmet etmektedir.

Demir de belirttiğimiz gibi, PKK'yi hâlâ devrimci ve dost bir hareket olarak değerlendirmiyoruz. Az önce sıraladığımız hareketler dostluk ilişkilerimize gölge düşürmektedir. Bu sorunların görüşülüp giderilmesini istiyoruz. Bu tür uygulamalar sizi zayıflatan, yalnızlığa iten ve düşmanımızın işine yarar niteliktedir. Bütün bunlardan vazgeçin. Bunlar hiçbir devrimci örgüte yakışmaz. Halk zorla, baskıyla kazanılmaz, kazanılmaz, öyle olsaydı devletin hükümraniği baki olurdu. Ama görüyorsunuz ki, devletin sonu yakındır. Bunu bilmiyor olamazsınız. Geçmişinizden ders çıkarın ve yanlışlarınızdan vazgeçin. Bunu yaparsanız birbirimize daha çok yakınlaşın ve düşmana daha etkili darbeler vururuz. Sorumluluklarınızın bilincinde hareket edin, halk sizi açıkça eleştirmekten çekinmiyor ama, arkamızdan ateş püskürüyor. Halkın sesine kulak verin, eleştirilerine değer verin. Zorla otorite sağlanmaz, halkın gönüllü desteğini almayan hiçbir örgüt muafak olmaz. Bu anlamda halka eğitim ve ikna ile gitmek gerekir. Bu alçak gönüllüğü göstermezseniz, halk eninde sonunda size gerekeni söyleme cesaretini gösterecek ve tamamen kaybeden siz olacaksınız. Bizden dostça uyarması, bunu devrimci sorumluluğun bir gereği sayıyoruz.

Ayrıca bu tür şeylerle uğraşmak zorunda olduğumuz için özgündüz. İstediğimiz ki, bütün bunlar yerine direk eylem birlikleri üzerinde konuşsaydık. Biz bu tür şeylerle uğraşmak zorunda bırakılmayın; bırakın bütün gücümüzle, bütün enerjimizle düşmana yönelelim, düşmanla uğraşalım. Zaten asil meselemiz de düşmanladır.

Eleştiri, dostluk anlayışının bir ürünüdür, düşmanca karşılanmamalıdır. Düşman eleştirilmez, vurulur, ama dostluk bunu dışlar ve eleştiriyi gerektirir. Bu anlamda eleştirilerimizin düşmanca karşılanmasından yana değiliz. TKP/ML, MK- AK imzalı bildirden sonra Ovacık-Hozat yöresinde genelleme faaliyeti yürüten PKK'li-ların "bildiri konusunda özeleştiri verilmemelidir, yoksa sizi ezip çarparız, merkez komitemizin emriyle TIKKO ile savaşmaya geldik" diyerek parlimizi tehdit ettiği duyduk ve üzüldük. Bir başka yerde de bu yönlü konuşmalar yapılmıştır. Bu kadar basit bir politika olamaz, dostia düşman böyle birbirinden ayırdılmaz. 12 Eylül öncesinde PKK ile TDKP ve diğer bazı sol örgütler arasında silahlı çatışmalara yolaçan aynı mantıktır. Bu mantık doğru olabilir mi? Geçmişinize dönüp bakın, eleştirilerimize kulak verin dedik, kulak vermezseniz de siz bilirsiniz! Sizi sizin yönteminizle tehdit etmeyeceğiz. Ki bu komünist kimliğimize ve kişiliğimize aykırı olur. Ama size karşı sonuna kadar ideolojik mücadelemizi sürdüreceğiz, bunu bilersiniz.

Son olarak bildiri konusuna değinmek istiyorum. Soruna ilişkin AK imzalı bir bildiri dağıtıldığını öğrenmekle birlikte, elinize ulaşmadığı için bahsettiğiniz bildiriyle aynı olup olmadığını bilmiyoruz.

Özgür Gelecek'te AK imzalı bildirden bazı pasajlar aktarılmış, bakıp aynı bildiri olup olmadığını çıkarabilirsiniz. Söz konusu olan o bildiriye bahsettiğimiz konular çerçevesindedir. Bildiride ileri sürdüğünüz gibi PKK'ya karşı savaş çağrısı yok, olamaz da. PKK'ya karşı politikamız ve tavrımız açıktır. Tabanımıza sürekli olarak "Dost Ve Devrimci Örgüt Olarak PKK'yi Destekle Ve Eleştir" perspektifiyle seslenmekte ve öyle davranmaktayız. Aksi iddialar asıtsızdır ve politikamızla çelişmektedir. Somut olaylar örgülünde ise zorunlu askerlik, zorunlu vergi ve örgütsel işlerin baskıyla yapılmasına karşı olduğumuzu, bunları zorla yapılmasına karşı çıktığımızı ve gönüllülük esasına göre gerektiğinde ise her türlü yardım yapılmasını söylemişizdir. PKK bu yönlü yanlışlarından vazgeçene kadar da bunu söylemeye devam ederiz. Bildiri de bu içeriklidir zaten. Kısaca söyleyeceklerim bu kadar. Buyurun konuşun, olgun ve eleştirel yaklaşım bekliyoruz. Bizi rahatlıkla eleştirebilirsiniz, eleştiriye yaklaşımımızı biliyorsunuz, eleştirilerimize ihtiyacımız var, bütün devrimci hareketlerin eleştirilerine ihtiyacımız var, halkın eleştirilerine ihtiyacımız var, eleştiri bilimsel olduğu ölçüde bizi geliştirir. Teşekkürler.

PKK Temsilcisi: Her şeyden önce PKK'nin Türkiye devrimci hareketleriyle olan ilişkileri belirler. Onlarla kurduğu ilişkilerini koruması tüm devrimci hareketler nezdinde partinin yaklaşımı diyalektik bir bakış açısıyla yaklaşılıyor. Türkiye sol hareketinin Kürdistan'daki mücadelesine nefes aldıkları ortadadır. Sizin eleştirilerinizi bir örgütün içişlerine karışma niteliğinde olduğundan dolayı kabul etmiyoruz. Son olarak PKK'nin bazı sol hareketlerle olan ilişkilerine değinmeniz -bunu belirtelim- TC kendi sömürgeci olan Kürdistan'ı kasletmiyoruz. Ondan dolayı bazı hareketleri PKK'ya karşı hareket geçirdi. TC'nin Kemalist ideolojisinin bir etkisi olarak değerlendirilip burada bu yaklaşım biraz daha Ela- zığ'da, Tunceli'de kontr-gerilla yöntemlerinin yaygınlaştırılmasına tanığız. Özellikle Alevi-Sünni çelişkinin yaratılması diğer bir yandan TKP/ML'nin bildirisindeki zoraki askerlik yönetimi konusunda, politikasında tavrınız TC politikasıyla denk düşüyor. Buradaki eleştirileriniz olan zorunlu askerlik politikalarını yanlış buluyoruz. Çiler Hükümetinin çabası da bu yönlüdür. Bu güç olayı sadece Dersim'de değil, Kürdistan'ın birçok

alanında Kulp, Lice'de de yaşanıyor. Kullanılan üslup devrimci bir yöntem olmadığını, bu yönlü eleştirileri PKK'nin iç işlerine müdahale olarak algılıyor. Bizler zorunlu vergilendirme sistemini bizler halk içerisindeki sömürsünü yaratan unsurlardan ve bazı işbirlikçi müteahhitlerden vergilendirme doğrudur. TKP/ML hakkında anti-propaganda. Kısaca belirtelim, bunların da subjektif olduğunu belirtelim. Bazı duyular sonucu kitlenin anlatımıyla hareket etmek yanlışır. Bu bölgede TKP/ML ile bizler savaş alanındaki yaklaşımımız bellidir. Diğer bir sorun iki Eğitim Sen üyesi öğretmenin cezalandırılması noktasında, sizler onları yurtsever temelinde değerlendirmemelisiniz. Bu kurumun adı Eğitim-Sen ya da başka bir şey olsa orada verilen eğitim Kemalist bir eğitim ve her köşesinde Kemal'in resmidir. Bundan dolayı farklılıklar içerden cezalandırmaya şeklidir.

Diğer bu konu ise İliç ya da Bağın olayı. Ona yaklaşımınız Sabah'ın manşetine benziyor. Duygusal olarak yaklaşılmak gerekiyor. Burada politika tek tek insanları ayırmıyor. Bizler bunları savunmakta birlikte bazı yanlışlıklar da var. Bunlar geneli değerlendirilemez. İliç olayının içeriği budur, o köylülerin hepsinin silahlı olduğu bilmiyor. Ben bir şey belirtiyim. İsim vermeyeceğim, burjuvazinin çeşitli uygulamaları vardır. Bu uygulamalara bakmak gerekiyor. Burjuvazi topyekün bir savaş ilan etmiştir. Bunun karşısında topyekün bir direniş vardır. Burjuvazi bir özel savaş içerisindedir. Bu durumda subjektif bilgilenmeler değil bu özel savaşın uygulandığı zeminden hareketle bakmamız gerekiyor.

PKK diyoruz bir insanlık hareketidir. Kürdistan veya Türkiye'de olsun, insanlar defalarca kıyımlardan katliamlardan geçirilmiş bir halk vardır. Bu halkın örgütlenmesi, devrime götürülmesi zor bir iş. Kürdistan'da bir topyekün savaş vardır. Bu topyekün savaşta ihanet kaçınılmaz bir durumdur. Bu ihanete karşı acımasız olmak gerekiyor. İhanet derken sadece düşmanla işbirliği yapmak değil, yapılan bir gâletlik vardır. Bu gâletlik de ihanettir. Bazı orta yolu insanlar Kürdistan'da yaşayamaz. Kürdistan'da yaşayan her insan kendi gücü oranında bu savaşta katkıda bulunmalıdır. Bunların bu şekilde yaşamasına izin vermeyiz. Dönem öyle bir döneme gelmiştir ki, gelişen mücadele çok hızlı ve çok acımasızdır. Biz neden beş yıl önce bu uygulamalara gitmedik? Kızıl öfeler deniyor. O Çin için geçerlidir. Kürdistan için geçerli değildir. Halkın istemlerini görevlerini yerine getirecek tek örgüt PKK'dır. Biz her gittiğimiz yerde TKP/ML TIKKO yirmi yıldır mücadele veriyor ve biz buna saygı duyuyoruz. Halka karşı kesinlikle zor kullanmamıştır. Biz gücümüzü halktan alıyoruz. Halk bunu vermeye zorlandığıdır. Zorunlu derken kavramlar yanlış anlaşılmalıdır. Zorunlu askerlik yasası derken, gidip evinden zorla alma değildir. Burada halkın zorunluluk hissederek bu savaşa evladını katmasıdır. Dersim'de zor kullan-

**PKK temsilcisi:
"Dersim'de zor kullanmak PKK'nin tavrı değildir. Buna ilişkin hiçbir örnek gösterilemez. Bugün son yıllarda Dersim'de savaş tırmanıyor. Bununla beraber kontr-gerilla ve hizbi-kontra uzantıları çeşitli demokratik kuruluşlarda yer almaktadır. Ve bunları ortadan kaldırmak gerekir."**

mak PKK'nin tavrı değildir. Buna ilişkin hiçbir örnek gösterilemez, bu bizim parti tavrımız değildir. Bugün son yıllarda Dersim'de savaş tırmanıyor. Bununla beraber kontr-gerilla ve Hizbi-kontra uzantıları çeşitli demokratik kuruluşlar da yer almaktadır. Ve bunları ortadan kaldırmak gerekir. Biz Kürdistan'da bugün aynı zamanda namus için savaşıyoruz. Eğitim-Sen'i öğretmenler Kürdistan'da yozluğu geliştirme faaliyeti yürüttükten için cezalandırılmıştır. Bugün Kürdistan'da devlet hiçbir değer bırakmamıştır. Devrimcilerin bunu bimesi gerekir. Dersim'de ar namus bırakılmamıştır.

PKK Kürt halkının temsilcisidir, ancak Kürt halkına hesap verir, hesap sorma

TKP/ML-TIKKO gerillaları bir birling esnasında.

anlayışıyla gelinmesin. Şayet Kürt halkının diğer temsilcileri varsa, onlara da hesap verilir ve hesap da alınır.

TKP/ML taraftarlarına kesinlikle zorla gidilmemiştir. Biz onları da yurtsever değerlendirmiyoruz. Kürdistan'da bugün PKK'nin otoritesi vardır. Düşmanın otoritesi tamamen ortadan kalkmıştır. Bugün Kürt halkı tek kurtuluşunu PKK önderliğinde görüyor.

Bildiriniz burada şimdi. Buna dostça mı diyelim yoksa, düşmanca mı diyelim? Karalamalar mahiyetinde bilgiler vardır. Bu devrimci samimiyetten uzak bir yazıdır. PKK asla düşmanın oyununa gelmez ve hiçbir devrimci harekete yönelmez, asla düşmanın oyununa gelmez. Bu bildirin diğer alanlarda dağıtılması halinde bunu PKK'ya karşı açılan savaş olarak kabul edeceğiz ve yönelimimizi de buna göre yapacağız. Bu düşmanca bildirin ortadan kaldırılması gerekir. Biz TKP/ML'yi dost güç olarak görüyoruz. Bugün birbirimize girerek, bu düşmanın işine gelir ve düşman mendil sallar. Gelin hak için birlikte savaşalım, bundan kaçmayalım, sonuna kadar dayanışmaya hazırızdır. Diğer dost güçlerin de hareketlerini kontrol etmesi gerekiyor. Bu propagandalar devam ederse yönelimimizi buna göre yapacağız. Dostsak dost, düşmansak düşman, hangisini isterseniz biz ona göre yönelimimizi yaparız.

Bazı bölgelerde ufak tefek şeyleri biriktirip alıp getirmek olmaz. Bunların yanında bir yığın olumlu şeyler yapıyor, bunlara bakmak gerekir. Bu bildiri geri çekilmelidir. Bunun propagandası yapılmamalıdır. Bizim son olarak söyleyeceğimiz, kapsamlı bir görüşme sağlanacaksa Ana Karargâhta görüşülmeli ve somut hedefler belirlenip bu hedefler doğrultusunda hareket ederiz. Biz buna sonuna kadar açığız. Biz TIKKO'ya gveniyoruz ve TIKKO da bu karalamalardan vazgeçmelidir. Bizim söyleyeceklerimiz bunlardır.

Halktan Soru:

-Bağın olayını önceki konuşmacı arkadaşları yanlış görürken, siz doğru gördünüz.

PKK Temsilcisi: Burada o yoldaşın üzerindeki dokümanlar ve para alınıp o ailelere bu parayla geçiniyordu. Çocuk olayına gelince, bu savaşır, savaşır acımasızdır. Ailesi bu kişilere karşı çıkmalıydı.

TKP/ML Temsilcisi: Devrimci bir parti, hatalarına karşı samimi ve cesaretlilik zorundadır. Eğer bu samimiyet ve cesareti göstermezse, bu hatalar içerisinde kaybolur gider. Bizim hareket noktamız budur. Fakat arkadaşlar eleştiri konusunu yaptığımız anlayış ve uygulamalarını hâlâ savunuyorlar. Bir Bağın olayında iki kişinin suçu oniki kişiden çıkarılmıştır, bu yapılacak iş değil, olmalıdır. Bugün gelin beraber gezelim; gönüllü temelde başış mı toplanıyor, yoksa zorla vergi mi alınıyor, hep birlikte görelim. Pülümür'de inşaat işçileri gönüllü mü katıldı, yoksa zorla mı götürüldü görelim. Bir Mazgirt Dana Buran'da, Ovacık Ziyaret'te köylülerden zorla para alınması doğru mudur? Söz konusu bildiri halkı sahiplenme vardır. Vergi almayı gerektiren hiçbir hizmet götürülüyor, zorla vergi alınmaz, alınmamalı.

Eğer dostsak eleştiri karşısında alçak-gönüllü olmak gerekir, eleştiri yanlışsa bunu gidermenin yolu düşmanlık değil-

dir. Eleştirilerimizi düşmanca karşılasanız da, bunu yürütmeye devam ederiz. Kendinize Marksist diyorsanız, eleştiri karşısında böyle düşmanca bir tavır takınamazsınız. Çiller le aynı ağızdan konuştuğumuz iddiasındasınız. Çiller böyle konuşmaz, onlar eleştirmez, düşman eleştiriyürütmez, vurur. Bu, sizin eleştiri anlayışınızı ve eleştiriyi yaklaşımınızı gösterir. Bunlar bir örgütün içişlerine karışmak değil, ona yanlışları göstererek yardımcı olmaktır. Kemalist ideolojiyi aşmaya gelince; İbrahim Kaypakka'nın Seçme Yazıları'nı okudunuz mu? Kemalizmin gerçek tahlilini en iyi bir şekilde yapmış ve onun gerçek yüzünü ortaya sermiştir, inkâr iyi birşey değil. Bizim bu konuda sorunumuz yoktur.

Bizim politikamız gönüllü askerlik ilkesine dayanır. Zorunlu askerlik yasasına kesinlikle karşıyız. Bildiride anlatılanlar da bunlardır. Göçün tek nedeni sadece Faşist Türk devletinin uygulamaları değil, bunda, PKK'nin bazı yanlış tavırlarının da payı vardır. Bunlar gezilip görülebilir, Sivil askerlere yönelik saldırılara karşıyız, bunlar silahsızdır ve ancak seir muamelesi yapılabilir.

Halkın deneyimine, birikimine değer vermeyen bir örgütün istikrarlı yürümesi, yalpalanması mümkün değildir. Evet tekrarlıyoruz; her koyun kendi bacağından asılmalıdır, yaşla kuru bir arada yakılmamalıdır. Bağın olayı gibi olayları istemiyoruz. Bağın olayı için ileri sürülen gerekçeler inandırıcı ve doğru değildir. O gün olayı telsiz konuşmasından dinliyorduk. Olay sizin iddia ettiğiniz gibi olmamıştır. O insanların hepsi bilinçli olarak öldürüldü. Geçen yıl PKK'dan Adnan arkadaşla bu sorunu tartışmıştık. O da buna benzer gerekçeler ileri sürmesine rağmen, tartışma neticesinde genel olarak değil ama zaman zaman ihtiyaç üzerine Solhan ve Bağın eylemleri gibi eylemlere başvurduklarını bundan sonra da başvuracaklarını, çünkü o yöreden her geçtiklerinde ihbar yediklerini, devrimci otoritenin sağlanması için böyle bir eyleme ihtiyaç duyduklarını, bunu savaşın bir kural olduğunu, bunu anlamamanın savaşı anlamamak olduğunu, otoritenin sadece ikna ve eğitimle sağlanamayacağını, bazen de şiddetin gerektiği, Dersim'de ikna ise ikna, eğitim ise eğitim, şiddet ise şiddetle otoriteyi sağlayacaklarını açıkça söylemişti. İşte bütün bu uygulamalar bu mantığın ürünüdür. Ve bu mantık PKK'nin kuruluşundan beri şu veya bu şekilde hüküm sürmektedir.

12 Eylül Cuntası öncesinde TDKP, DHB, KUK ve diğer bazı devrimci örgütlerle birbirinizden adam vurma, '80 sonrasında örgüt içindeki gelişkenin dolay: MK üyeleri de dahil birçok adamını vurma, yeni yeni itiraf ediyorsunuz, burdakine benzer yanlış uygulamalarınızla köy koruculuğunun hortlamasına neden olduktan sonra korucuların eş ve çocuklarına yönelmeniz, son olarak bu bölgede Uzuntarla, Bağın ve liç olayları, örgütsel işlerin yaptırılması, zorunlu askerlik, zorunlu vergi, Tunceliler Otobüs Firması'na ait otobüsün yakılması, halka yönelik baskı tehdit ve bildiriye karşı sarfedilen sözler, bize yönelik savruların tehditler hepsi bu yanlış mantığın ürünüdür. Dostla düşmanı birbirine karıştıran bu mantık terk edilmelidir. Sol sekterizm ve küçük burjuva aceleciliği yarar getirmez. Halk zorla kazanılmaz. Otorite halka baskı uygulanarak sağlanmaz. Halkın

gönüllü ve bilinçli desteği bizi başarıya götürür, baskıyla oluşturulmaya çalışılan desteğin sonu yoktur. Otorite bir yönüyle bir düşüncenin halk tarafından benimsenmesi ve o düşüncenin gereklerinin halk tarafından gönüllü ve bilinçli bir şekilde yerine getirilmesidir.

liç eyleminin Sivas Katliamına misilleme amacıyla yapıldığını sanmıyor ve o civarda yapılan ihbarların durdurulması amacıyla yapıldığını sanıyoruz.

PKK Temsilcisi: Doğrudur, o köylüler birimlerimizi düşürmüştü.

TKPML Temsilcisi: Elbette ki suçular cezalandırılmalıdır. Ama yaş ile kuru bir arada yakılmamalı. Otorite sağlamak amacıyla bu yapılmamalı. Bu şekilde otorite sağlanmaz, olsa olsa korku ve terdirinlik yaratılır ki, bunun sonucunu bilecek kadar bilirsiniz. O köylüler geri olabilir, hatta sağ partilere de oy verebilirler. Ama bu onların halktan olmadıkları anlamına gelmez. Halkın geri kesimlerini kazanmak için açık ki çok emek sarfetmek gerekiyor. Bu tür eylemler bize de zarar vermektedir, genel olarak devrimcilere karşı bir güvensizlik ve tepkinin oluşmasına sebep olmaktadır. Ayrıca PKK eylemi aynı yerlerde farklı şekillerde üstlenmektedir. Bazı yerlerde Sivas Katliamına misilleme amacıyla yapıldığını söylemektedir ki, böyle olmadığını, bizim düşündüğümüz gibi farklı amaçla yapıldığını siz de söylüyorsunuz. Farklı şekilde propaganda ile geri Alevi duygularına hitabedilmektedir ve yanlış. Geçici kazanımlar hesabıyla gidilmemeli, mesoleye uzun vadeli bakmak lazım.

PKK devrimcilere karşı silah kullanmaz diyorsunuz. Fakat diğer yandan ise, bildiri geri çekilmese, düşmanca tavır takınacağınızı söylüyorsunuz. Devrimci samimiyet bunun neresindedir? Bir örgütün tavır bir bildiriyle değişiyorsa, varın genisini siz düşünün...! Bunun takdirini halka bırakıyoruz.

PKK yanlışlarından vazgeçmediği sürece, bu yanlışların karşısına dikileceğiz. Buna karşı PKK silah kullansa da ilk etapta onu bu yanlıştan da vazgeçirmek için ideolojik mücadeleleri sürdürmeye devam edeceğiz. Ama dikkatinizi çekirim, her şeyin bir sınırı vardır, bunu bilecek hareket edin, TKP/ML asla ilk silah çeken olmayacaktır.

PKK Temsilcisi: Gerçekten devrimcilerin üslupta, tarzda samimi olmaları gerekiyor. Dersim alanındaki olayı partiyel görüşmeden kalkıp yayın organlarında yayınlamanız, düşmanın yazdığı bildirilerden pek farkı değildir. Biz kaygı taşımıyoruz. Bildiri bu şekilde yapılsa devrimci ilişkileri bozar. Bizze verilen süre doldu. İşlerimizin yoğunluğundan dolayı gitmemiz gerekiyor. Bu tartışmayı sonuçlandırsak iyi olur. Merkezi düzeyde görüşmeler yoluyla bu sorunlar giderilebilir. Bunlar ilk devrimci örgüt arasında pek ciddi sorunlar değildir.

TKPML Temsilcisi: ... Üçüncü gündem maddesine ilişkin olarak da söyleyeceklerimiz var. Faşist Türk devleti tarafından partimize ve PKK'ya karşı Çiller Hükümetinin işbaşına gelmesinden bu yana kapsamlı bir saldırı başlatılmıştır. Bu saldırının kapsamlı bir karşı saldırıyla karşılanması gerekiyor. Saldırı şu anda Kürdistan'ın güney illerinde yoğunlaşmakta birlikte büyük ihtimalle sonbaharda bölgemizi de içine alacak şekilde kuzeye kaydıracaktır. Bunun için düşmanın hazırlığı sürmektedir. B. Kolordudan

Üç bin dolayında asker bölgeye kaydırılmış, Kayseri Hava İndirme Tugayının da bölgeye kaydırılacağı bilgisini edinmiş. Bunun için çeşitli yerler hazırlanmış. İşte böyle bir dönemde ilişkilerimize gölge düşüren sorunların bertaraf edilmesi, sorun ve sürtüşmelerin tali plana itilmesi ve eylem birliğinin ön plana çıkarılması kendisini dayatmaktadır. Kapsamlı bir karşı saldırının örgütlenmesi için bütün devrimci hareketlerin birbirine daha çok yaklaşması ve ortak tavır koyması önemlidir. Bu anlamda partimiz eylem birliğine hazırdır. Eylem birliğinin önemini vurgulamakta yarar var. Toplantıdan sonra komutanlıklarımız somut şeyler üzerinde görüşebilir. Komutanlığımız buna hazırdır. Görüşme için olanak sağlanmalıdır.

Önerilen gündemine ilişkin ise; tartıştığımız sorunları partimizin Dersim Bölge Komitesi'ne ve Merkez Komitesi Siyasi Bürosu'na ilettik. Görüşümüz, sorunun merkezi düzeyde ele alınarak çözüme bağlanmasıdır.

PKK Temsilcisi: Bu tür şeyler olmasın, dolayısıyla bu küçük şeyler ilişkilerimizi zedeleyorsa terkedelim, düşmana yönelim, düşmanımız birdir. Subjektif bilgilerle yola çıkarak eleştirilerimizi yürütmemeliyiz. Eylem birliğine gidilmesi halinde Dersim'de savaşın boyutu yükselir. Bu görüşme olumlu olmuştur. Hepinize başarılar dileriz.

TKP/ML Temsilcisi: Belkide toplantı kitleye açık yapıldığı için, kendinize karşı eleştirel davranmadınız. Sizden istediğimiz, burdan ayrıldıktan sonra eleştirilerimizi yeniden değerlendirmenizdir. Unutmayın ki, bu eleştiriler sadece bizim değil aynı zamanda Dersim halkının eleştirileridir. Sonuç olarak tavrımızı yinelemek istiyorum: Eleştirel yaklaşım, dostça ilişkiler, bazı konularda ortak tavır ve düşmana karşı eylem birliği.

Görüşmenin sorunların çözümü ve ilişkilerin düzeltilmesinde olumlu etki yaratacağına inanıyoruz. Görüşmeye geldiğiniz için teşekkür ediyor ve hepinize başarılar diliyoruz.

Şimdi Komutanlarımız somut öneriler üzerinde görüşebilir.

PKK Temsilcisi: Merkezi düzeyde görüşme yapıldıktan sonra eylem birliğine gidilmesinden yanayız.

TKP/ML Temsilcisi: Eylem birliğinin ikinci plana itilerek görüşme sonrasında ertelenmesi yanlıştır, bu zaman alır.

TIKKO Doğu Dersim Alt-Bölge Komutanlığı Adına LO: Oyleyse kendi içimizde tartışarak görüşmeye hazır gelmeniz için şu önerilerimizi not alın:

1- Düşmana yönelik her türlü eyleme hazırız.

2- Eylem birliğinde, "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesi işletilmelidir.

3- Karşılıklı olarak her türlü silah ve malzeme değişimi veya yardımı yapılmalıdır.

4- Komuta, güç oranını ve tecrübeye göre paylaşılmalı, inisiyatif buna göre tanımlanmalıdır.

5- Düşmandan ele geçirilen ganimet, güç oranına göre paylaşılmalıdır. Mücahenizde başarılar diliyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Eleştiri, görüş ve önerilerimizi üst organlarınıza lütfen iletin ve selamlarımızı söyleyin. Teşekkürler.

PKK Temsilcisi: Siz de iletin.
TKP/ML Temsilcisi: Elbette.

PKK gerillaları bir planı tartışırken.

DİSK TEKSTİL'DE SENDİKA BÜROKRATLARI Barajı aştılar, işçileri kovdular

İstanbul/ Özgür Gelecek-Şu sıralar DİSK Tekstil'de birşeyler oluyor. Önceden bir işçi sendikaya geldi mi, ilgi görür, baş tacı edilirdi. Şimdi değil ilgi, kovuyorlar, küfür ediyorlar. İşte tekstil işçilerinin başına gelenler:

Fabrikanın adını yazmıyoruz! Patron dayarsa hiç iyi olmaz! Sözü edilen fabrika Merter'de, 400'e yakın işçisi var. Bu işçiler fabrikada sıkı bir çalışmayla örgütleniyorlar. Sonra DİSK Tekstil 3. Bölge Başkanı Ahmet Göral'a giderek, üye olmak istediklerini söylüyorlar. Ve üye oluyorlar. Bu aralarda sendika barajı aşmaya yaklaşmış. O zamana kadar sendikaya davet edilen işçilere artık "Gelmeysin" deniyor. Ahmet Göral, "Dışarda örgütlü olarak gelmişsiniz, böyle olmaz" diyor. İşçilerin oraya "amaçlı geldiğini" söylüyor. "Siz buraya robot gibi programlanmış gelmişsiniz" diyor.

Bölge başkanı ile işçilerin arasındaki ipi tımden kopartan olay, 11 Eylül Cumartesi günü geliyor. İşçiler fabrikada toplantı yapıyorlar. Bu toplantıya başka bir fabrikadan antlar R.G. adı işçi de katılıyor. Toplantıda DİSK Tekstil 3. Bölge Başkanı da geliyor. Göral, R.G. den rahatsız oluyor. O'na "Sen toplantıya girmeyişin" diyor. Bu süreçte toplantıdan sonraya sarkıyor ve işçiler Göral'ı tartahtıyor.

Bu olaydan sonra bu işçilerin sendikaya gelmesi istenmiyor. İşçiler "Siyasi", "Örgütlü" gibi suçlamalar getiriliyor. (Kaldı ki bunlar kötü değil) İşçiler 13 Eylül günü, olayı genel merkeze aktarmak üzere, Merter'de bulunan Genel Merkez binasına geliyorlar. Ancak "Bozamanın şahidi şıracı" hesabı, Genel

Merkez'de kimse işçileri dinlemiyor. Merkez Yönetim Kurulu üyesi, Toplusözleşme Dairesi Başkanı Hüseyin Kayabaşı işçilere küfür ediyor. "Başlarını sizin örgütlenmenize de...." diye başlayan küfürlerle Göral'ın yaptığının farklı yaklaşmıyor.

Merkez'de sadece, Genel Sekreter Hüseyin Aktuna'dan ilgi görüyorlar. Aktuna: "3. Bölge Başkanının işçileri sendikaya almamasını tasvip etmediğini ve bu olayın koltuk kavgası olduğunu söylüyor. (Bu yazıdan sonra koltuğu kesin alınır!)

"ZORLU İKİLİ!"

DİSK Tekstil'e üye olan tekstil emekçileri, şimdiye kadar isten atılma tehditlerine rağmen üye oldu. Kimi yerde fabrika bile kapatırsan sendikalaşma, bir çoğunu işsiz bıraktı. Buna rağmen Türkiye'nin bir çok yerinde örgütlenme çabası sürdü. Bu olay 1993 Temmuz'una kadar hummalı bir şekilde yürüdü. Ve beklenen gün geldi. 17 Temmuz'da DİSK Tekstil, Türkiye genelinde yasal olarak var olması gereken yüzde 10 barajı aştı. Barajı aştı. Tekstil emekçilerinin kendi devimleriyle "Sermaye sınıfının önlerine koyduğu barajları aşmaya çalışırken" bu kez onlerine san sendika bürokratlarının barajı çıktı. İşçilerin "Devrimci düşmanı" diye anıldıkları Ahmet Göral ve Hüseyin Kayabaşı; Mirabolu, Teknotek, Benteks, Bersan gibi birçok işyerinde, direnişe geçmek isteyen işçilerin önünde engel oldular.

Yukarıda sözünü ettiğimiz ve adını vermediğimiz fabrika da bu fabrikalardan biriydi. Burada öncül

işçilerin koltuklarını sallamasından korkan 3. Bölge Başkanı, onlara "siz siyasisiniz", "Siz örgütlünüz" dedi.

"SALDIRGANLIĞIN ALTINDA SINIFTAN KOPUKLUK YATTIYOR"

Bütün bu olayları basına bildirmek için bir toplantı planlandı. Bu toplantı sendikada yapılacak. Göral'ın bundan haberi yoktu. Sendikalaşma mücadelesini yürüten işçiler bir bildiri hazırladılar. Bu bildiriye basına okuyacaklardı. Ancak başkanın köstebeği haberi iletilmiş olmalı ki, 18 Eylül günü işçiler Bölge'nin kapısını kilitli gördüler. Sendikadan ölü sayıya uygundu. Basın toplantısı burada yapıldı.

Bildiride, bir paragrafta şu görüşler yer alıyordu:

"Bu ikili(Ahmet Göral ve Hüseyin Kayabaşı), bugün hiç hak etmedikleri halde koltuklarını korumak için işçilere düşmandırlar. Bunların saldırganlığının altında işçi sınıfından kopukluk yatıyor... Bunlar işyerlerinde patronların saldırısı için zemin hazırladılar... Bugün artık bizi üye olarak istemiyorlar. 'Siz gidin Tekstil'e, Oz-İplik İş'e' diyorlar...."

Eğer bizlerin kazınık ve öfkeliyle sendikayı terkedeceğini sanıyorlarsa yanılıyorlar. Biz işçiyiz. Sendikaysa sınıfındır. Esas sendikada olmaması gereken bu işçi geçmiş, bürokratı asalak tasfasıdır." DİSK için söylenen şu sözler de ilginçti: "DİSK ve ona bağlı sendikalar bugün işçilerin değil, işçilikten her yönüyle kopmuş bürokratların elindedir. Esas çatışma noktası budur...."

"10 BİN LİRA İSTEDİM VERMEDİ"

Tekstil emekçileri ile bu sorunları görüşürken bir işçi yanımıza yaklaştı. Kendisi için çok önemli olan bir konuyu bize anlattı ve yazmamızı rica etti: "Bir ay önceydi. Sendikadaydım. Cebimde sadece 5 bin lira vardı. Eve bu parayla gidemiyordum. Bölge Başkanı Ahmet Göral'dan 10.000 lira istedim. Vermedi. Durumumu biliyordu ve parası vardı yine de vermedi "Neden?" sorusuna işçi şöyle yanıt veriyor. "Çünkü bizden alacağını almıştı. Artık bizimle işi bitmişti." Başkanın işçiyi 10 bin lira bile vermediğini düşününce "Koltuk bayağı ucuzmuş" diyeceği geliyor insanın.

Sendikadan Kongresi yaklaşıyor. Fakat kongreden önce "Tüzük Kurultayı" var. Asıl çekişme bu kurultay'da olacak. Bu yazı baskıya girildiğinde işçiler kurultaya katılacak ve taleplerini dile getirecekler. Tüzük kimi bölgelerde işçilerin görüşü alınmadan hazırlanmış. Bazı yerlerde ise, inisiyatif ele geçiren işçiler, taslak çalışmalarına katılmış. Devrimci işçiler, inisiyatif koymuş ekonomik-demokratik taleplerini taslakta yer alması için uğraşmışlar. Öyle ki, Adana'da Kürt Halkının alusal talepleri bile tüzükte yer almasını isteyen işçiler olmuş.

Fakat İstanbul'da Kurt bürokratları, taslağı devrimci işçilerden kaçınmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Tüzüğün son şeklini, yine Tüzük Kurultayı'nda görmek mümkün olacak.

DPT'den işçilere Jurassic Park tasarımı

Karabük Demir Çelik Fabrikaları'nın 7 bin 143 işçisi halihazırda çalışıyor. Bir hesap yaparsak TTK'da 9 bin 652, Karabük'te

143 işçi kalacak. Yani elde var sıfır.

Tabii, DPT oluşacak boşluğu hemen dolduruyor, orta ve uzun vadeli yatırım konuları buluyor. İşte bir kısım:

- Karabük, birinci derecede öncelikli yöre kapsamına alınmalıymış; Birinci derecede öncelikli yörelere genellikle Küristan'da rastlıyoruz, hem de il düzeyinde. Yani, Karabük birinci derecede unutulacak yöre olacaktır.

- Seracılık, çiçekçilik ve arıcılık faaliyetleri ile mantar ve kivi üretimi geliştirilmeliymiş; Yani, işçiler azıcık toprak sahibiyse artık köylülüğe "atanmamaları" için bir sorun kalmayacak. Toprağı olmayanlar ise başkalarının toprağında çalışsın veya başının çar-

resine baksın.

Ereğli, Karabük ve Devrek'te küçük sanayi siteleri açılmalıymış; Yani büyük işletmelerden küçük işletmelere doğru tarihi bir "atılım."

Bugünlerde, Tansu Hanım, Almanya Başbakanı Kohl'den Zonguldak'a nükleer santral sözü aldı. Santral 5 bin kişiye iş imkanı yaratacakmış. Ama bizden söylemesi, işçi kardeşlerimiz hiç umutlanmasın çünkü santral, vasıflı eleman gerektirir.

Patron-ağa devleti, varolan sanayiye küçük işletmelere ve köylü ekonomisine döndürmeye çalışıyor. Ama bilmeleri gereken önemli birşey var: Tarih geriye gitmez ve işçiler dinazor değildir.

Kapıcılar eyleme hazırlanıyor

Adana/Özgür Gelecek-19 Eylül'de Emek-İş Sendikası Adana Şube binasında düzenlenen basın toplantısında Sendika Genel Başkanı Muzaffer Unlu'nun yaptığı açıklamada 1) Apartmanlarda kapıcı olarak çalışan emekçilerin devlet ve sendikalar tarafından küçümsendiği, 2) Türkiye'de sendikaların işçi halklarını korumadığını, bugüne kadar yaptıkları etkinliklerde sendikalar tarafından destek alamadıklarını, 3) Devlet ve patronların yanısıra en büyük darbeyi sendikalarından yediklerini, büyük sendikaların kendilerini kullanmaya çalıştıklarını ve 4) Sorunlarıyla ilgilenmeleri bir yana "kapıcı" kelimesinden bile utanıldıklarını belirtildi.

Türkiye'de kapıcılara beşinci sınıf muamelesi yapıldığını, kapıcının mahzen gibi yerlerde sağlıklı koşullarda yaşamını sürdürmeye çalıştıklarını, bu da yetmezmiş gibi güya "Hükük Devleti" olan ülkemizde kapıcıların kaynakları kara-

nyıla ve zabta kuvvetiyle sokağa atıldıklarını belirterek, "Biz kapıcıyız ama köle değiliz, emekten gelen gücümüzü her zaman kullanmakta kararlıyız. Daha önce taleplerimizi belirten teklifi 50 kez meclise vermemize rağmen hiçbir değeri değeri değildi. En son 21 Mayıs'ta taleplerimizi belirten teklifi tekrar meclise verdik. 1993 yılı bitiminde haklarımız meclis gündemine gelmediği takdirde Adana, İzmir, Ankara, İstanbul gibi büyük kentlerde eylemliliklere başlayacağız. Bu eylemliliklerimiz, kışın soğuk günlerinde şalterleri indirerek kalonforleri kapamak ve çöpleri toplamamak olacak" denilirken, Türkiye'nin demokratik hukuk devleti değil tamamen diktatörlük olduğu, bu halkı koyun süsüğü sanarak şimdiye kadar sömürülenlerin yaraldığını ve bugün bu insanların sokağa dökülmesi durumunda ne asker, ne polis hiç kimsenin bunu durdurmaya gücünün yetmeyeceği belirtildi.

DEP'e park yasağı

Ankara/Özgür Gelecek- Mardin milletvekili Mehmet Sincar'ın katedilmesi ve DEP Genel Başkanı Yaşar Kaya'nın tutuklanmasına tepkiler sürerken, katiller gününü değişik yöntemlerle yeni saldırılara başladılar.

Oğlanın kaydını yaptırmak istediği Mimar Kemal Lisesi Müdür Yardımcısı ve Çankaya Lisesi Müdürü'nden "Gidin kendi memleketinizde okuyun" şeklinde yanıt alan DEP milletvekili Mahmut Ahnak ve diğer DEP'iler bu seferde Parti Genel Merkezi'nin önündeki araç park yerinin kaldırılması nedeniyle trafik polisinin kanabıyla uygulanan bir cezalandırmaya maruz kaldılar. Komuyla ilgili görüşümüz DEP milletvekili Mahmut Ahnak, "Türk halkı hancılar olmak isteniyor. Yapılanlar Türk halkına düşmanlığı kaşkırtıcı uygulamalardır. Bölücülüğe tepki olarak gösterilen bu hareketler bölücülüğün ta kendisidir.

Bunlar Kürt-Türk halklarını birbirinden koparma hareketleridir. Eğer ben enternasyonalist düşüncede bir insan olmasaydım, okulda yapılanlardan sonra Türk halkına düşman olurudum. Bütün siyasi partilerin önünde park yeri varken, bizi ara sokaklara sürdüler; o sokaklar da olmadı bir okulun bahçesine araçlarımızı koyduk, bu sefer de görevlinin hakaretlerine maruz kaldık. Biz biliyoruz ki bu yapılarda Türk halkının bir günahı yoktur. Bu uygulamalar Türk halkını bağlamıyor. Biz Türk halkıyla bütünleşmek zorundayız" şeklinde görüşlerini belirtti.

Verdikleri meclis soru önergesinin hiçbir şeyi çözemeyeceğini de bildiğini söyleyen Ahnak, bu sayede konuyu gündemde tutmak istediklerini belirtti. Hiçbirşeyi çözemeyen meclis önergesinin bu sorunu nasıl gündemde tutabileceğini ise anlayamadık (!)

Yayınlarımıza yoğun toplatmalar

Genelde sosyalist basın özelde ise gazete ve dergilerimiz üzerindeki baskıların somut biçimlerinden olan toplatma kararları gün geçtikçe artıyor ve ardi arkası geçmiyor.

Yeni Demokrat Gençlik 12. sayı, Partizan 15. sayı ve Özgür Gelecek 12. sayı hakkında toplatma kararı çıkaran egemen güçler, bunları yetmiyormuş gibi, yayınevimizin çıkarmış olduğu İbrahim KAYPAKKAYA Seçme Yazılar 1 hakkında da "halkı, sınıf farklılığı gözlerken kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek" nedeniyle toplatma kararı çıkarmışlardır.

Hiçbir anti-demokratik uygulamaya gazetemiz Özgür Gelecek, dergilerimiz Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik'in Yeni Demokratik Türkiye yolundaki mücadelesini engelleyemeyecektir. Şimdiye kadar İbrahim KAYPAKKAYA'nın düşüncelerini yayılmasının önüne geçemeyenler Seçme Yazılar 1'i toplatmakla bu emelleme asla enşemeyeceklerdir.

Gazete, kitap ve dergilerimiz üzerindeki toplatma kararlarını nefretle kınıyoruz.

Plaspen patronu Rambo kiraladı

Haber Merkezi- 21 Eylül günü İkitelli'de bulunan Plaspen fabrikasında Laspekim-İş'e üye 68 işçi iş bırakma eylemi başladı. 20 Eylül akşamı patron Remzi Kambar'un sendika üyeleri Fehmi Tikaz, Salim Entioğlu, Zeynep Demirel ile Kemal Çelik'i işten çıkarması üzerine eylem kararı alan işçiler "Patron daha önce biz isteklerini kabul ettirmişti işçileri işten çıkarmıyordu. İşçi çalışma koşullarının ağırlığına rağmen ücretin az olmasından işten çıkıyordu. Ana biz sendikali olunca hakkımızı aramız kaygısıyla çıkarıldık." diyorlar.

Daha önce sendikadan girmedikleri işyerinde işçiler asgari ücretle çalışıyordu. Yapılan zamılar her yıl asgari ücrete denk düşecek şekilde % 15 artış gösteriyordu. Zeynep Demirel 4 yıllık işçi; işten çıkarılmadan önce son zamları birlikte 1 milyon 8 yüzbin lira aylık almış. 21 Eylül'deki bir günlük oturma eyleminden sonra vizite eylemi gerçekleştirilmek isteyen sendikali işçilere patron; "pezevenkler fabrikamı bandırtınız, ben ölene kadar bu fabrikaya sendika sokmam" diyerek işçilere fabrikanın kapısını kapattı. Bu nedenle işçiler vizite eylemini gerçekleştiremediklerini söylediler.

Şimdilik fabrikada 5-6 işçi çalışıyor. İşçiler ise üretimin durduğunu söylüyorlar. Çalışan işçiler eylemcilerle görüşmesini diye iş çıkışı patron tarafından arabasıyla evlerine bırakılıyorlar. İşçi Gülcan Gündoğdu: "Biz 27 kişi kışın çamurlarla boğuşarak evlerimize gitmeye çalışırken, bütün çabalarımıza rağmen servis arabası vermeyen patron, şimdi bir işçiyi özel arabasıyla evine bırakıyor. O zaman değer vermediği işçi şimdi nasıl kıymetleniyor?" diye soruyor.

Plaspen'de 2 yıllık işçi Ali Yılmaz ise, "patronun bizi işe tekrar almayacağını biliyoruz. Bizim çabamız bizden sonrakilere bir direniş geleneği bırakmak; çünkü bu fabrikada ilk kez sendikalaşma ve böyle bir eylem gerçekleştiriyor." diyor. İşçi Hasan Demirel de Ali ile aynı görüşü paylaşıyor: "Gerekirse burada yatacağız. Bu direnişi bırakmayacağız."

İşçiler haklarını almak için direnmekten başka bir çözümlü yolu olmadığını biliyorlar. Bu kararlılık karşısında patron hem zalim, hem de korkak. Eylem başladığından bu yana Plaspen'in kapısında bekleyen korumaları onun korkusunu şimdilik örtüyor. Ancak ıri yarı, kara gözlüklü, takım elbiseli patron ramboları da korkuyor! Onlar da evlerine arabaları götürülüp getiriliyorlar.

YENİLEN, YENİLE, YENİYİ YARAT İLERLE!

Devrimci orduda disiplini ve otorite üzerine kısaca

Disiplin, kendisini var eden bir dizi kurallar yığınının bilinçli bir pratikle içselleştirilmesi, zorunluluğun bilince çıkarılması ve savaşın, savaş kuralları içinde yönlendirilmesidir.

Her sınıfın kendine özgü sorunları ve o sorunlara bakış açısı vardır. Bu aynı zamanda sınıfsal dünya görüşü, felsefesidir de. Proletaryanın önderlik ettiği sınıflar ve oluşturduğu kurumlar proletaryanın genel dünya görüşü, onun yol göstericiliği ile şekillenir, veya şekillendirilmeye çalışılır. Devrimci değerler bu sınıfın ideolojik ve siyasi güzergahında, onun bakış açısında yaratılmaya çalışılır. Bu nedenle devrimci değerleri karşıtımdan kalın çizgilerle ayıran temel kriterler mevcuttur. Ve bu ike düzeyinde temel kriterler, bir devrimci yapılanmada "olmazsa olmaz" kuralı gibi bir öneme sahip olmak zorundadır.

Bir devrimci orduyu burjuva ordudan ayıran temel kriterler belirgin ve her biri olmazsa olmaz esasına bağlıdır. Bunlardan biri yadsındığı an, devrimci ordunun niteliği sarımsı, ve karşısına dönüşünün gedikleri açılmış, devrimci ordu hüsrani kendi elleniyle hazırlanmış olacaktır.

Savaş, her ordu için vazgeçilmez temel yasaları kabul görür. Fakat yasaların uygulanışı ise, her ordunun niteliğine göre belirginleşir ve ayrışır. Her ordu, üzerinde veya/ve etkisinde şekillendiği sınıf karakterine göre belli bir nitelik edinir. Devrimci orduda, proleter sınıf önderliğinde, geniş bir bileşeni olan devrimci sınıfların çok çeşitli özelliklerini taşır. Amaç, devrimci orduyu o çok çeşitli sınıfların belirgin özelliklerinden arındırarak onu, proletaryanın sınıfsal niteliği ve onun ideolojik çerçevesi dahilinde şekillendirmektir.

Devrimci bir ordu (halk ordusu), o kısıtte devrimci olan, birçok sınıftan unsurları bünyesinde taşıdığından, çok çeşitli sınıf özelliklerini yansıması da kaçınılmazdır.

Devrimci bir orduyu beyaz ordudan ayıran en temel kriterlerden biri, disiplin ve otorite sorunudur.

Belirttiğimiz gibi savaşın, genel yasaları her ordu için geçerli ve zorunludur. Fakat bunların uygulanışı farklılıklar içerir. Uygulama yöntemi apayrıdır. Her ordu, hâsmını yok etme, kendi gücünü koruma ilkesine göre savaşır. Ve bunu yerine getirebilmesi de, yine savaşın kâh kuralları arasında, savaşın tek eiden yönelmesi gerekliliği ve zorunluluğu dolayısıyla, disiplin her ordunun vazgeçemeyeceği ve savaşabilmesi için yerine getirilmesi gerekli genel kurallarından en önemlisidir. Bu böyle iken disiplini uygulama, disipline olma her ordunun kendi niteliğine göre şekillenir ve düzlemde uygun bir hal alır.

Beyaz orduda disiplin, zora, şiddete dayalı kuralları yığımıdır. Esas üzerine oturan zemin zor ve şiddettir. Bunun için her yol mübahtır. Burada disiplin adına, her tür şiddet yoluyla kesin boyun eğdirilir. Ve bu şiddet bir an gevşeyince de bu koca yumak çözülür. Bunun yanında şiddetin doğduğu kaf bir bütünlük söz konusudur.

Kızıl Ordu'da ise, durum tam tersinedir. Burada disiplin, her şeyden önce gönüllü olarak bir zorunluluğu bilince çıkarılmasıdır. Halk ordusunun bünyesi, bilinçli unsurları ve değişimi içeren temel özelliği ile beyaz ordudan temelden farklıdır. Savaş disiplini, verilen savaşın o özgüdeki niteliğine de uygun olarak katı olmak zorundadır.

Bu katılık hiç bir zaman azarın, paylanmanın ve şiddetin varlığı olarak algılanmamalıdır. Disiplin, kendisini var eden bir dizi kuralları yığınının bilinçli bir pratikle içselleştirilmesi, zorunluluğun bilince çıkarılması ve savaşın, savaş kuralları içinde yönlendirilmesidir.

İşte devrimci bir orduda disiplin, zora, şiddete dayalı olmayıp, onun temel yaşam kuralları ve gereksinimleri gibi kavranması ve uygulanmasıdır. Halk ordusu safında zoraki bir biriktirilmiş düşünülmeyle olmayacağından ki, gönüllülük aynı zamanda, savaşın gerçekliği tüm uygulamaları bilinçli bir yönlendirme ile, kişinin her şeyden önce kendi iradesini disipline etmesi ve gönüllülüğünü pekiştiren, sa-

vas pratiği üzerinde söz sahibi olmasıdır.

Disiplin ve otorite birbirinden ayrı düşünülemez ki tamamlayıcıdır. Disiplin aynı zamanda devrimci otoriteyi bilince çıkarma işi olduğu gibi otorite devrimci saygınlığa dayanır. Azara, paylamaya, şiddete dayalı devrimci otorite olmaz. Bu olsa olsa ancak, beyaz orduların zora dayalı otoritesi olur ki, bu tür yaklaşımlarla elde edilen otoritenin, devrimci bilinç ve iradi yönlendirme karşısında ömrünün çok uzun olamayacağı açıktır. Elbetteki devrimci saygınlığın elde edilmesi hafif-senecek ve ha' denliğinde elde edilir kolayca alınabilecek birşey değildir. Bunun yolunun uzun, zorlu pratik deneyimlerden, fedakarlıklardan özerinden örnek tutum ve davranışlardan geçtiği bilince yerleştirilmelidir. Bunun maddi bir olgu haline gelebilmesi, aynı zamanda ordu bünyesinde sürekli bir değişimi gündemde tutabilmeye bağlıdır. Eğer bu değişimin sürekli gündemde tutulmasının gerekliliği bilince çıkarılmazsa, disipline olma veya disipline olma olayı ve otorite-ler arasında bilinçli bir ayırım ve tercih yapma durumu da oluşturulamaz.

Silah herşeyi çözümler mantığına asla düşmemek gerek. Devrimci ordu, çok yönlü bir gelişime tabii tutularak ve sürekli

Düşmanı tek bir cepheden değil, esas ile tali bağıntısı ve ayırımı içinde bütün yönleriyle hücum altına almamız. Bir heykeltraş gibi işlemeliyiz. Paylaşımın ve yaratıcılığın en güzeline ulaşabilmeliyiz. Böylelikle kalıpcılığı ve tek yönlüğü kırabiliriz.

çok yönlü komünist tipte insan yetiştirme ereği ile de uyum içinde sürekli hale getirilmelidir.

ÇATIŞKILARIN OLMADIĞI YERDE ÇELİŞME OLMAZ

Sınıfların var olduğu toplumlar, heleki bizim gibi çok çeşitli ara sınıfların geniş toplumsal bir yelpaze oluşturduğu koşullarda yaşamın çatışmaları da çok çeşitli olacaktır. Yaşamın devinimi olan çatışmaları, bu çok çeşitli sınıfların varlığında yansırken, devrimci dönüşümün bu sosyal pratikten bağımsız ele alınması mümkün değildir. Her birey geldiği sınıfın birçok özelliğini yansıtacağı gibi, yeni adaptasyonunda bir süreç sorunu olacağı doğru iken, onu kendi gidışatına bırakmak, sorunu salt içsel durum belirleyiciliği ile sınırlamak, o iç dönüşümün koşulu olan dış etkileri gözardı etmek diyalektik bir bakış açısı olamaz.

Devrimci bir ordu bünyesinde, çok çeşitli sınıflara mensup bireyleri barındırır. Bu da demektir ki çok çeşitli sınıf özellikleri çatışacak, kimileri eriyecek, kaybolacak, kimileri belirleyici hal alacaktır. Dönüşümün yönü en devrimci sınıf olan proletaryaya dönük olmak zorundadır.

Bütün anlayışlar ve yaratılan değerler, proletaryanın sınıf bilinciyle yönlendirilerek, nitelikli unsurlar bu anlayış ve değerlerin sahibi olarak yetiştirilmelidir. Proletaryanın devrimci disiplin anlayışı da ancak bu dönüşümle sağlanabilir. Bu böyle iken, her yeni durumun kendisine özgü yeni sorunları da gündeme getireceği açıktır. Hiç köylü yaşamı olmayan bir şehri öğrencinin, bir köylü gençlikle, kültürel, sanatsal, kişilik, mizaç vb. gibi birçok yönünde farklılıklar taşıması ne kadar doğal ise, ayağı hiç patla görmemiş bir şehrinin doğa uyumunda zorlanması da o denli doğal olacaktır. Bu yeni durum farklı sorunları ve bu sorunların farklı çözümlerini gündeme getirmiştir. Yeni çelişkiler ve bağimler çıkmıştır. Gece ile göz, göz ile yol, yol ile ölüm, silah ile güç, güç ile yaşam, yaşam ile direnç, taş ile insan vb. birçok yeni bağı ve bağlantıyı yeni çatışmaları ortaya çıkarmıştır. Ve bu yeni ilişkiler yeni zorlukları gündeme getirmiştir. Çok söz etmenin yetmediği görülmüştür. Suskunun ne denli kör bir kaynağın olduğu sezilmiştir. Yürümenin dahi "hava" olarak yutulduğu olmuştur. Zorun bağında yavaş yavaş gerçek paylaşımlar yüzü berraklaşmıştır. Zorlanmıştır irade. Kitap sayfalarındaki gibi görkemli durmadığı görülmüştür kahramanlıkların. Cehaletin korkunç karaklığında ışımının bedelini tanımıştır yaşam. Bir yığın karmaşıklığın çözümüne bakılmıştır kuramlar.

Şimdi artık zamanı gelmiştir hızlı bir dönüşümün. Dağların arasında beliren küçük bir işiktir umudun. Hiç duraksamadan, üstüne yürümelisin, nerde yanlış nerde eksik varsa. Çünkü devrimci bir ordunun her bireyi, yaşadığı pratik üzerinde söz sahibidir, onun denetleyicisidir. Hiçbir zaman tepedekimin, tek otorite olduğu kanısına, kapılmasına ve öyle bir bütünlüme içine girmesine meydan verme/vermemelisin.

Birey kolektif yaşam içinde bir zerre-ciktir. Kimsenin, yaratılan bu ortak değerleri, kendi tasarrufuna aima hakkı olmadığı gibi onun üzerinde tek otorite/ya da bireysel otorite kurma hakkı yoktur. Zorluklar olmayacak, istemediğimiz davranışlar olmayacak, devrimci otoriteyi

zedelleyen davranışlar olmayacak, bireysel çelişmeler olmayacak diye bekleme. Sınıflı bir toplumun her özelliğinin şu veya bu kadariyle örgütü bir yapıya -ki o da bir sınıf niteliğine tekabül eder- yansımaları bu maddeliğin doğal sonucu olacaktır. Zorluklardan korkmamalıyız. Çinli bir devrimci LI KAO ZAY'ın dediği gibi, "Devrim yaparken yorulmaktan ve terlemekten korkmamalıyız. Devrim için bir gemiyi yüzdürecek kadar ter dösek bile, bu ağır yükü taşımalıyız"

Çelişmelerden korkmamalıyız. Devrim, bir yığın çelişmenin çözümünden başka birşey değildir. O zaman devrimi kendi benliğimizde de süreklileştirmeliyiz. Her çelişmenin kendisine özgü çözümünü, onu tüm yönleriyle bilince çıkararak yakalayabilmeli, bunun için uğraşmalı ter dökmeliyiz.

Düşmanı tek bir cepheden değil, esas ile tali bağıntısı ve ayırımı içinde bütün yönleriyle hücum altına almamız. Bir heykeltraş gibi işlemeliyiz kişilikleri. Paylaşımın ve yaratıcılığın en güzeline ulaşabilmeliyiz. Böylelikle kalıpcılığı ve tek yönlülüğü kırabiliriz.

Varız demek hep bir ağızdan ve yaratmak dimaldır dünyayı yeniden, yarı ed-ğil hem de bugünden.

Devrimci bir ordunun bünyesinde, sürekli bir değişimin zorunluluğunu tanılamak gerekiyorsa, bunun takipçisi ve zorlayan olacak olan ve değişimin birinci basamağını oluşturanalar da bizleriz.

YENİLEN, YENİLE YENİYİ YARAT İLERLE!

Her ilişki bir anlayışa tekabül eder her anlayış kendine özgü ilişkiler yaratır

Her yeni, eskinin bağrında doğacak ve gelişecektir. Devrim ile karşı-devrim her cephede alabildiğine bir mücadele içerir-sindeyken, devrim cephesinin her bireyi de farklı özgül sorun ve çatışmalarıyla bu genel oluşum içinde ağır bir yükün omuzlayanı olarak yer alırken, kendi ilişkilerini de o bağlamda yeni biçime oturtmak ve devrim cephesini genişletmelidir.

Siyasi bir kişilik, siyasi bir ortamın en yoğun olarak yaşadığı gerilla pratiği içinde daha rahat oluşacak ve şekillenecektir. Elbet bu, bunun için yoğun bir uğraşı gerektirecektir. Düşünsel olarak evrimciliği bir kenara atarak, bizzat tüm gelişmelere devrimci bir nitelik kazandırma niyetinde olan her birey -ki devrimci iddiasında olan her bireyin durumudur bu- hiç bir zaman, hiçbir meseleyi kendi gidışatına bırakmaz/bırakmamalıdır.

Devrimci ilişkiler, bir yapılanmanın aktif üretkenliği, onun seviyesini etkileyen en önemli faktördür. Siyasi bir ilişkinin yarattığı ortak değerler yıkılmaz olan, sağlam olandır. "Herşey devrim için" şiarını kişiliklerde somutlaştırmak, bütün önyargıları, tüm faydacı yaklaşımları, korunma, varanama, sahiplenme gibi esas maddi temelli özel mülkiyete dayalı, le-odal ve burjuva anlayışların tümünü erime ve basınc altına alma, siyasi olarak sürekli yenilenmekten ve bilimsellikte dönanmaktan geçer.

Kıgıık bir zahatı gerektiren bir durumda bile, azar ve paylamayla ya da hot-zot'cu, esas zora dayalı bir tavırla yaptırım uygulamaya çalışma dahi, birçok burjuva hastalığın farklı biçimlerde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir, uygulamada yöntem, kimi zaman önde olan birçok zaat ve hastalığı dışa vurur. Eğitilme, yönlendirilme, sevk ve idarede, yönetimde bir yığın uygunsuz davranış kaynaklık eder içteki bu durum. Zor koşullar, kişilik sorunlarını daha net ve anlaşılır biçimde ortaya koyar.

Güneşin yakıcı ırcaklığında, üstündeki her gıyısını sana vermede hiç tereddüt göstermeyezin, soğudun ölümcül yakıcılığı altında fazlasını dahi vermede hiç tereddütü, yine her koşulun kendisine özgü sorunları ve her sorun karşısında farklı tavır ve davranışların doğal olarak gündeme gelebileceğini tanırlarken, sorun, var olan gerçekliği kapama değil, var olan realiteyi tüm yönleriyle kavrama çıkarma ve iradeyi bu yeni şekillenmede güçlü kılmak gerekli olmalıdır.

Yürümüş kolundan kopan birini, "yol-

Komünist önder, yetkin komutan, ihtilalci ruh, çelik disiplin dendiğinde, ilk akla gelenlerden, Baba ERDOĞAN.

daş biraz daha gayret" demek ile "hadî çabuk olsana ne duruyorsun demek arasında farkın kişinin beyninde ne derece farklı güçleri harekete geçirdiğini hiç düşünemedin mi? Bu bir yöntem sorunu, uygulama ve uygulamada bir yöntem ve elbette her yöntemin bir anlayışa tekabül edeceği doğru iken, her yöntemin çok çeşitli oluşumları ortaya çıkaracağı açıktır. Yöntem itibarıyla de doğru ile yanlış arasında ayrım yapmak, doğru olanı benimsemek, yanlış yok etmek için mücadeleci olmak bir zorunluluktur.

Komünist kişilik çok yönlülüğün, yaratıcılığın, paylaşımın, kolektivizmin en uç boyutta elde edilebilmesini şart koşarken, her devrimcinin bu TAI dağı kadar yüce erdemleri elde etmek için uğraşmıyorsa, enginleri fethedemez. Enginleri fethetme ruhuyla donanmaz, tüm donanımını bilimsellik üzerine oturtmaya çalışmazsa, şartlar karşısında tokezelemeye mahkumdur.

İradeyi disipline etme, tüm duygu ve istemlere hükmedebilmedir. Duygularla mantığı değil, mantıkla duyguları yönetmek, bir devrimciyi bilimsel çerçevede tutan veya tutabilen en önemli etkidir. Aynı ideolojik şekillenme ve aynı siyasi oluşum içinde olmak tüm çelişki ve çatışmaların, tüm uyumsuzlukların ortadan kalktığı anlamına gelmez. Yaşam tarzından, sınıf niteliğinden kaynaklanan bir yığın farklı özellikler taşıyacaktır. Statükoculukla, yeni olanı almama ona kapalı olma var olanla yetinme, devrimci kişiliğe has bir özellik olmadığı gibi küçük burjuva bölünmelerle, "herşeyi ben bilirim, en iyisini ben yaparım" diyen Ben mantığı, başından gelişmenin önünü kapayacak bilimsel analiz zihni yok edecektir.

Nitelik olarak her olumsuz kişilikte dahi alınabilecek olumsuzluklar vardır. Hiçbir zaman kişiliklerin genel karakteri ile bütünü dışlamak doğru olmaz. Küçük de olsa, olumlu olan, doğru olan o bütünü oluşturan olumsuzluğun bünyesinden çekilip alınmalıdır.

Her ilişki bir anlayışa tekabül eder, her anlayış bir maddi gerçeklik üzerinde şekillenir. Küçük burjuvazinin kendisine has tipik özelliklerinden biri olan "Ben'lik ve onun üzerinde şekillenen çok çeşitli görünümünde alabildiğine yoğun olabileceği gibi, bunda en belirgin ve öne çıkan devrimci olmayan ilişkiler doğuran küçümseme anlayışıdır.

En iyi silahgör silahtan korkanı, dağları tanıyan, varoş ışıltılarından geleni, yalızlı söz edenler-İst olana, büyük-küçüğü, Aslan-Tilküyü, güneş-ayrı, niçini, necenini hiç düşünmeden küçümser. Oysaki duraganlığın reddedildiği koşullarda, yeterlilik gerecektir. Mullağ bir seviye olmaz. Çok bilmenin edebiyatını yapmak, her bilmeyenden öğrenme gerekliliğini bilmediğini ilan etmesidir kişinin. Var olan seviyeyi dayatmak değil, onu bilinmez olanla, yetersiz olanla yoğunabilir-

mektir büyüklük. Hafifsemeden üzerine gitmek gerilgin, ancak ve ancak onu diyalektik metotla ortaya koyabilmekten geçer. Uyuyanlardan öğrenmesini bilmek. Mullağ bir seviye deyip geçmemek, "Kim neyle yetinmelidir" sorusunun reddidir.

Kişilikleri değerlendirirken, onu yüzeyel gözü güllerle ve biçimsel uyumsuzluklardan hareketle değil. Onu birçok yönüyle, içinden geldiği koşullarla, yaşadığı süreçle, tüm iç ve dış bağıntılarıyla, bağımlı olduğu koşulların içinde ele almak gerek.

Kendi ikliminde hiç kış yaşamamış birinin, kış şartlarının, boranların en zor olduğu bir alanda, yine böylece bir koşulda doğup büyümüş biriyle aynı dayanıklılığı ya da aynı rahatlıkla bir direnç göstermesini beklemek istemek hiç de bilimsel bir tahlil ve yaklaşımı içermez. Bu durumda doğal olarak daha çok zorlanan karşısına, doğal bir takım avantajlarla çıkıp bölünmek bilimin B'sinden haberi olmayan felsefi idealist küçük burjuvaların işidir. "Her üretim faaliyeti ve onda şekillenen iş bölümü kendisine özgü ilişkileri doğuracaktır. Ve üretim araçlarıyla ilişkiler sınıfların konumlanışını belirleyecek ve bu maddilik çok çeşitli yaşam tarzını ve ona özgü ruhi, kültürel, şekillenmeyi doğuracaktır." İşte devrimci bir ordunun bünyesinde var olan ilişkilerde bir anlayışın ürünü olan ve herhangi bir sınıf realitesine tekabül eden yansımalarıdır.

Halk ordusunun çok çeşitli sınıf özellikleri taşıması, o özgüde yine her biri bir sınıf muhtevası taşıyan, sektör, hot-zot-çu, liberal, asi çete anarşist vb. anlayışların boy vermesinin koşuludur. Her yapılanmada olduğu gibi ordu içinde de, paylaşım, kolektivizm, üretim ilişkilerinin tümü, düşünsel tüm yargıların ne derece maddileştirmiş göstergesidir. Yoldaşlık, salt yoldaş demekle maddi bir güç haline gelmez. O ancak tüm yönleriyle komünist bir kişilikte somutlaşan değerlerin bütünüdür. Yoldaş demek kolaydır, ama yoldaş olabilmek zordur. Ve yoldaşlık zor olanı başarmaktan, zor olana erişmekten geçer.

Bütün ilişkilerin belirleyicisi ve yol göstericisi siyasal olmalıdır. Siyasi bir kişilik proletaryanın ideolojik nesneliliği üzerinde şekillenir/şekillenmek zorundadır.

Pratikte yürümekte olan her ilişkinin o özgüdeki durumu, o sorunun düşünsel alanında ne denli bilince çıkarıldığını tanımlayan en önemli göstergedir. Zor olanı uygulamadır, uygulanan her düşün doğru ya da yanlış olarak ayrışacaktır.

Kadın ve erkek ilişkisi de diğer tüm ilişkiler gibi bir anlayışa tekabül ederken, sorunun nedeni bilince çıkarıldığını göstergeci, yine o ilişkinin somutla var olan durumudur. Önemli bir toplumsal sorun olarak sürekli bir eğitim ve pratik müdahaleyi gerektiren bu konu esaslı olarak başı başına bir ayrıcalığı içermez, onun, çok daha geniş bir boyutta ele alınmasını gerektirse de burada kısaca da olsa değinme gereği duymaktayız. Bu, hele hele çok çeşitli sınıf anlayışının, gerici feodal değer yargılarının, kadının feki sahibi ve onu mal edinme veya burjuvazinin herşeyi meta haline getirdiği ve kendi özel mülkiyet anlayışı ile kadına da bir değişim değeri yükleyerek onu pazara sürmesi gibi çeşitli anlayışların, devrimci bir yapılanma içinde de farklı türlerden etkilerinin görünmesi kaçınılmaz olduğu kadar, onu asgari bir düzende etkisiz kılma yönünde mücadele etmekte bir zorunluluktur.

Erkeğini kadını her yönüyle "kadın" olarak görmek istediği, kadının "kadın" olarak kalmakta ısrar ettiği koşullarda, doğru ilişkilerin pratik ve maddi bir güce dönüştürülebilmesi için sürekli bir eğitimin zorunluluğu her daim var demektir.

Ortak ideolojik şekillenmenin yanı sıra bireyler arasında var olan bir yığın fiziki, kültürel farklılıklar, ve bunun yanı sıra ikisadî koşulların kadın ve erkeği farklı biçimlerde şekillendirdiği durumda, kişileri hiçbir ayrıma tabi tutmadan, mullağ-eşitlikçiden hareket etmek ve tekdüze genel belirlemelere yetinmek esasta, eşitsizlik üzerinde bir eşitlik olduğu gibi, felsefi olarak da diyalektik bir yöntem olarak görülmeyecektir.

Yine salt itaat etmeyi, buyruk tanımayı istemek doğru bir bakış açısı olmaz. Her birey eski bütün alışkanlıklarını bir tarafa bırakıp, yenileri edinmesi bir süreç sorunu olduğu kadar, köklü bir eğitimle yönlendirmeyi de gerektirir.

Kadın her savaşçı gibi silah kuşanan, hedef tanıyan ve üretim tümünde en

aktif yer alabilen iken, yine de ona bakış ve onun içinde olduğu duruma yaklaşımı ağırlıklı kadına mal edilmiş özellikler üzerinde yoğunlaşıyorsa, kadının özel mülk edinme, kadının ikinci bir konumda olma, kadının karşı cinsine tabi olma, kadının her yönüyle "kadın" olarak yorumlanma anlayışının ürünüdür. Ve bunun, pratikte ortaya çıkan bir yığın davranışa kaynaklık ettiği de red edilemez. Bu durumda birincil sorun, teorik belirlemeleri her defasında en derinlemesine tekrarlamak değil, onun pratikteki maddiliğini oluşturabilmektir. Bütün alışkanlıkların var olan bütünlük içerisinde eğitime tabi tutmak dönüşümün en temel kurallarından biridir. Hiçbir şeyi kendi gidisatına bırakmadan ona, yönelimini ve hedefini göstermek ve yine o özgüde ömek bir kişilik ve yaklaşımın canlı bir sosyal pratik yaratmak gerektirir.

Bir devrimci veya diyalektik materyalist dünya görüşüne sahip ve olayları bu bazda analize tabi tutan her birey açısından, yapamıyorum, bilmiyorum diye bir mazeret olamaz ve böyle bir şeyde hiçbir zaman makul bir sebep olarak görülemez. Kadın, erkeğin sosyal pratik içinde kazandığı tüm becerileri edinebileceği gibi, erkekler de, kadınların sosyal pratik içinde kazandığı özel beceri ve yeteneklerin tümünü elde edebilir.

Bu becerileri kazanamam, veya elde edemem diyenler, ancak kaytamanın sınırlarını bir mazeretini sunmaktan başka birşey yapmış olmazlar.

Özel mülkiyet edinmenin doğurduğu sahiplenme istemi, bu ilişkilerde ve özellikle evli çiftlerde gündeme çok sık ve yoğun bir biçimde gelebilmektedir. Güçlü olana yamanma, güçlülerden yana tavır koyma, genel küçük burjuvazinin bir karakteristik özelliği olmakla birlikte, bu evli kadın-erkek ilişkisinde de yoğunlukta hissedilmektedir. İdeolojik ve siyasi şekillenme birlikteliğinin yanı sıra kişilik uyumluluğu ve duygusal olarak da beliren ortak özellikler, evliliğin maddi temellerini de yaratmaktadır. Duygu ve mantık ele alındığında, evliliğin maddiliği olan duygu ve cinselliği mantığın önüne geçirmeden, esas belirleyici olanın siyasal çıkar ve ilişkiler olduğu savsaklanmadan

yaşama geçirebilmek gerekli ve komünist bir kişilikte olmazsa, olmaz kuralıdır.

Kadın ve erkeğin sosyal pratiklerinden edindiği kendisine özgü yetenek ve becerileri doğal olarak kadını kendi branşına daha yakın kıldığından, onun içinde olmak kadın için daha kolay, daha istenir bir şey olacağından yeni beceri ve yeteneklere olan ilginin düşüklüğü, bu becerileri edinme sürecini geciktirecektir. Bu erkekler için de böyledir. Yirmi yıllık yaşamında hiç ekme pişirmemiş bir erkeğin, ekme pişirmeye zorlanmasının doğallığı kadar, onun içinde yer almak istemeyeceği veya böyle bir istemin sürekli var olabileceği bilinmelidir. Maddi yaşam, düşünlerin dönüşmesinde temel ve esas belirleyici olarak iktisadi alanda kadın ve erkeğin ortaklaşa yer aldığı onun düşünsel alanda dönüşümünün temeli olacağı gibi, bu dönüşümün hızı katkısızca maddilik kendisine özgü yeni şekillenmeyi yaratacaktır.

Yenilerle, yenilenerek ilerlemesini bilmiyoruz. Her davranış yeni düşünlerin kaynağıdır ve öyle olmalıdır. Bu, şafağın kızılığını yayacaktır. Yıldızları gözlemlemesini bilmek gerek. İnancıları coşturmak duraganlığı reddetmekle mümkündür. Statikliği reddetmeyerin ziyafeti uzun süreli olmayacaktır.

İnançını ve iddiasını geri değerlere bağlayan, ukunu karartan her bir anlayışa güçlü darbeler indirebilmen, pratikte düşünlerine denk düşen adımları cesaretlece atmaya bağlıdır.

Bir davranışın, bin izahattan, daha anlamlı, daha doyurucu, daha güven verici, daha etkili olabileceğini hiçbir zaman UNUTMA.

Düşünlerin doğruluğunda diretmek, pratiğin yaratıcılığında ısrar etmektir.

**EĞER ENGINLERİ FETHETME IDEALIN VE AMACINSA;
FETİH, YALNIZCA ZOR OLANI YARATMA DEĞİL, AYNI ZAMANDA YARATILANI KORUMASINI ÖĞRENMEDİR!**

Uzun maratonu yürüme niyetinde olan herkes, tüm hesaplarını kısa mesafeli koşullara göre değil, bu uzun yolun sürecine göre yapmayı bilmelidir.

Devrim bir yığın gelişkinin en küçükten büyüğe, basitten karmaşığa doğru çözümlerle ilerler. Zorun karşısında basit bir güçle ona yıkıma girişen her yapı ve yapının her elemanı, ancak küçük zerrecekleri birleştirerek engin nehirleri yaratabileceğini bilince kazıyarak, feda ruhuyla yaratma, yaratılan her değeri koruma anlayışını yaşamının temel prensibi haline getirmelidir.

Kendi başına ele alındığında, hiç de öyle bir önem içeriyor gibi görünmeyen, fakat bir araya getirildiğinde işte o bahsedilen derin ummanları yarattığı görülen bu her gerçeğin anlam ve önemini kavramadıkça daha büyük değerlerin sahibi olmak imkansızlaşacak ya da bu sahiplenme geçici ve göreceli olacaktır.

Yine ideolojik gıdasını küçük burjuvazinin sınıfsal niteliğinden alan değer korumama, savunulmaz, dünyayı değiştirme eyleminde büyük acıları bağında taşıyan ve taşıdığı bir misline de gebe olan proletaryanın ve tüm emekçilerin ideolojik şekillenmesi ve onun pratikte maddi bir varlık olmasıyla tam tezahül eden, asalaklığın çeşitli türden yansımalarından başka bir şey değildir. Üretimde bulunmayan tüketimcinin, üretimden uzak koşullarda dönüşümü daha zor olacağı açık olmakla birlikte, bir devrimci nezdinde, üretim salt maddi malların ortaya çıkarılması olarak ele alınamaz. Üretim, aynı zamanda devrimci bir ordu yaratma ve dünyayı değiştirme eyleminde maddi, manevi tüm değerlerin oluşturulmasıdır.

Siyasette, sanatta, kültürde, üretici olmayan veya bu yöntem içine sokulmayan bir kafa, asalaklığa düşmekten asla kurtulamaz.

Bir ayakkabıyı üç kez yamayıp giyme girişimi taşıyabilmek, bir kitleyi gözlemleyebilmek, bir baskını önceden tasarlatabilmek, bir zılgıtın açmazını yorumlayabilmek bir dinletiyi uzun gecelere bölebilmek...

YA DÜŞÜNMEK, onu becerebiliyor musun? Ya da her şeye kafa sallamak gibi kolaydan bir tulumba olmayı mı seçiyorsun?

Marksist bilgi teorisi, burjuva bilgi kavramından ayrıntı farklı kriter, salt yorumlamak değil, bizzat yorumu dönüştürme eylemine büründürmektir. Her düşünenin, dünyayı değiştirme eyleminde bulunduğu anlaşılacak kadar, her değişime eyleminde yer alanın düşünmek zorunda olduğu bilinmelidir.

Bir direnişin öyküsünü uzun yıllara taşıyabilmek, bir kuşak boyu sevgiyi sürükleyebilmek kıldığın tüm sigaraların toplamanın bir panzeri imha edeceğine, bir peyiğe sığıldığın onbeş merminin bir çatışmada on kişinin hayatını kurtarabileceğini düşünöbilmek. İşte yarın bugünden kurma iddiasında olan her bireyin enginleri fethi ancak, kafayı yüreğin derin vadileri arasındaki her bir kararı içtimate yoğunlaştırılmaktan geçer.

Uzun maratonları koşacaksan, sorumsuz deparlarla solugunu tüketmeden gerek. Boğa tükettiğin her damla doğar, seni sen edecek olan, ve sana uzanan halkın elinden, bir parmağını kırmak olacaktır.

Sınıflar mücadelesi ekonomik-politik ve ideolojik olmak üzere çok yönlü bir mücadeleyi içerir. Bu mücadelenin amacına ulaşması için ise iktidara yönelmesi gerekir. İktidara yönelmeyen hiçbir mücadele örgütlü başarıya ulaşamaz. Ancak mücadelenin, örgütlerin niteliğine göre farklı strateji ve taktikleri olur. Herşeyden önce bunun doğru tesbit edilmesi, kavranması ve uygulanması gerekir.

Sendikaların kurulması, parçalanmış bölünmüş ve birbirini ile rekabet eden işçilerin örgütlenerek ortak düşmana karşı, ortak hareket etmesini sağlamıştır. Sendikal hareketin doğup gelişmesinin en büyük başarısı budur. Çünkü bu sayede giderek işçi sınıfı başsız ve örgütlü bir güç haline gelmiştir. Zamanla sendikaların bir dayanışma ve sosyalizm okulu olması en önemli gelişme olmuştur. Bu gelişme ile birlikte sendikaların görev ve rolleri de değişmiştir.

İşçilerin bölünmesi, bizzat kendi aralarındaki kaçınılmaz rekabet ile yaratılır ve sürdürülür. Bu yüzden sendikalar; ilk öncelikle rekabetin ortadan kaldırılması, ya da rekabetin sınırlandırılması ve işçilerin köle konumundan kurtulmak için kendüsünden verilen mücadelelerden doğup gelmiştir.

Bugün hala sendikaların görevlerini ilk istemleri olan günün istemleri ile (Ücret ve işgünlü sorunları ile) sınırlayanlardan, sınıf sendikal hareket temelinden ayrılar. Sınıfın sendikal ilkelerini hayata geçirmek için tüm sendikalarda çalışmayı benimsen ve işçi sınıfının bir okulu olma görevini üstlenir. Sendikaların ilk faaliyetleri hem meşru, hem de gereklidir. Bugünkü üretim tarzı süredükçe bunlardan vazgeçilmez. Sınıf sendikal hareket, bütün ülkelerde sınıf sendikal ilkeler temelinde sendikaların kurulması ve birleştirilmesi yolu ile mücadelenin genelleştirilmesini savunur.

Sendikalar, nasıl sermaye ile emek arasında gündelik savaşta vazgeçilmez hale geldilerse, bizzat üretile emek sisteminin ortadan kaldırılmasının örgütlü teşvik araçları olarak çok daha önem kazandılar. Sınıflar mücadelesinde sınıf sendikal hareketinin yeri buradan ortaya çıkar.

Sınıf sendikal hareketi, sendikaların yalnızca ekonomik örgütler olmadığını ortaya koyar ve savunur. Aynı zamanda taahhüs olmadığını belirtir. Çünkü tarafsızlık teorisinin temel özelliği, burjuvazinin proletarya üstündeki etkisini güçlendirmeye hizmet eden bir teori olmasıdır. Bu yüzden proletarya bu teoriyi reddeder. Burjuvazinin sınıf çıkarları, sendikaların sosyalizmden uzak kalmasını gerektirir. Onun için her zaman sendikaların köpük ve dar eylemlerle sınırlı kalmasını ister. Bütün bunların ideolojik özütü ise tarafsızlık teoridir.

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Sınıflar mücadelesinde, Sınıf Sendikal Hareketi

Sendikalar artık büyük tarihsel görevlerinin farkına varmaya başladılar. Sınıf sendikal hareket bu büyük tarihsel görevin bilincine ulaşmış ve tüm diğer sendikaları da bu mücadeleye çağırır. Sınıf sendikal hareket, sendikaların geçmişini ve bugünkü durumlarını ortaya koymaya devam edecektir. Ancak hiçbir zaman bununla yetinmeyecek. Çünkü bununla yetinmek geleceğin önünü kapatmak anlamına gelir. Bu da burjuvaziye hizmet eder. Burjuvazi ölüp diğerlerinin ortaya koymasından pek fazla rahatsız olmaz. En çok rahatsız olduğu ve tahammül edemediği şey, sorunlara bilimsel çözümlerinin getirilmesi ve uygulanmasıdır. Proletaryanın sınıf sendikal hareketinin görevi, geleceğe ilişkin doğru değerlendirmeler yapmak, görevlerini belirlemek, örgütlenmek, örgütünü sağlamlaştırmak, programını genişletmek ve eyleme dönüştürmektir. İşte sınıf sendikal hareketini "sarı sendikacılık" ve onun çıkarılmış biçimi olan "çarşaf sendikacılık" vb. burjuva sendikal anlayışlardan ayıran budur.

Sınıf sendikal hareketin tüm sorunlara yaklaşımı diğerlerinden farklı olduğu gibi, geleceğe ilişkin söyledikleri ve söyleyecekleri de farklıdır. Bunlarla olan tek ortak yanı, genel anlamda işçi sınıfı ve emekçi kitlelerine sahip olmalarıdır. Sınıf sendikal hareket, kendi politik iktidarı için, demokratik halk iktidarından sosyalizme geçiş ve sınıfsız topluma kavuşmak için mücadele eder.

Farklı nitelikteki iktidarlar için mücadele, en temel ayrılık noktasıdır. Bu da nihai olarak farklı düzenler için sınıfların mücadelesinde olduğu ve olmadığı bir düzen

için mücadele demektir.

Sınıf sendikal hareket, ilkelerinin kararlı savunucusu ve uygulayıcısı olarak, sendikaların doğrudaki dar hedefleri aşarak başsız hareket eder ve sınıfsal kurtuluşun büyük çıkarlarını doğrultusunda daha örgütlü ve bilinçli davranır. Tam kurtuluşa ulaşmak için ülkede ve dünyada gelişen tüm anti-empyalist, anti-kapitalist, anti-faşist, anti-feodal toplumsal ve politik hareketleri destekler ve dayanışma içinde olur. Sınıf sendikal ilkeler gereği kendini tüm sınıfın savaşçıları ve temsilcileri olarak görüp buna uygun davranır. Sendikaların dışında kalan işçi ve emekçileri örgütlemeye ve en düşük ücret alan işçi tabakalarının çıkarlarına özen gösterir. Çabasının dar görüşlü ve bencil olmadığını daha çok ezilen kitlelerin kurtuluşunu hedef aldığını, tüm dünyaya duyurur ve kavratır.

Sınıf sendikal hareketin dünyada dağınık olduğunu, uluslararası bir örgütlülüğe sahip olmadığını bilerek, bunu gidermek için uluslararası sınıf sendikal hareketin birliğini yaratmak için ve işçi sınıfının enternasyonal ruhunu yeniden canlandırıp yol göstermek için, daha kapsamlı ve net bir program ile tüzük ortaya koymayı acil görev bilir.

Sınıf Sendikal Hareketin; Dünyada ve Ülkede Sendikal Hareketin Birliği için iki temel şartı var:

1- Sermayeye, faşizme, feodalizme ve emperyalizme karşı mücadele etmek,

2- Sınıf sendikal ilkeleri savunmak ve uygulamak. Özet olarak dünyada mücadelede sendikaların önünde şu görevler duruyor:

1- İşçi sınıfının tam kurtuluşu için, sömürü sistemine son verip sınıfsız bir dünya yaratmak için, ülkede ve dünyada verilen mücadelelerin bir unsuru olmak.

2- Proletaryanın tam kurtuluşu yolundaki her politik hareketi, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini desteklemek.

3- Ülkede ve dünyada tüm işçilerin birliğini sağlamak için mücadele etmek.

4- Dar görüşlü ve bencil olmayıp düşük ücretli işçilerin haklarını savunmak.

5- Sendikasızsız işçilerin örgütlenmesine özel önem vermek.

6- Sınıf sendikal ilkeleri temelinde örgütlenip mücadele ederken, kendi iç işleyişinde, siyasal görüş ve kararların alınıp uygulanmasında örnek olmak.

7- Uluslararası sendikal hareket içinde gelişen iki çizgi mücadelesinden darsler çıkartıp uygulamak.

8- Sınıf sendikal ilkeleri temelinde örgütlenen yeni bir uluslararası sendikal hareket yaratmak.

DERİ İŞÇİLERİNİN BEŞ AYLIK ÇALIŞMASININ ÜRÜNÜ

Sağlık Mahallesi'nde sendika heyecanı

İstanbul/Özgür Gelecek-Çorlu deri tabakhanelerinde aylardır süren sendikalaşma çalışması meyvelerini vermeye başladı. Örgütlenmiş 30 fabrikanın 6'sında yetki alan Deri-İş sendikası, 16 Eylül'de toplu sözleşme görüşmelerini başlattı. Humanic Ayakkabı fabrikasından sonra Çorlu'da ikinci örgütlenme hamlesi de böylece başarıya ulaştı. (Bilindiği gibi Humanic'te iki yıl önce işçiler örgütlenmiş ve sendikayı fabrikaya getirmeyi başarmışlardı. Ancak grevin başlamasıyla patron yasadığı lokavt ilan edip fabrikayı kapamıştı) (Kapanış o kapamış. Aylar süren grevin bitmesinden sonra da fabrika açılmadı.)

Toplular sözleşme görüşmelerinin başlaması işçilerde büyük bir heyecan yarattı. Bu nedenle sözleşmenin ilk oturumunun yapıldığı 16 Eylül günü, tabakhanelerden sendikaya uzanan 2 kilometrelik yolda, sloganlar ata ata sendikalarına geldiler. O günkü görüşmelerin sonuçlarını öğrenmek istedikler. "Yaşasın onurlu direnişimiz", "Halkımız saf", "Sendika hakkımız engellenmez", "İşçiler kardeş patronlar kalırsın" sloganları ile ve protesto ifade eden işkarlarla patronların yüreğine korku saldılar.

O günkü görüşmeler hakkında konuşmaya başlayan Hüseyin Ateş önce kadın işçilerden söz etti: "Kadın işçilerle daha önce yaptığımız toplantıda görüştük. Burada onların söyledikleri bazı şeyleri aktarmak istiyordum. Bayanlar 'Kavgaysa kavgay' diyorlar? 'Biz haklarımızı almaysa kadar meydanlardayız' diyorlar." Bu sözler üzerine büyük bir alkış koptu.

Sendikacıdan sonra söz alan bir işçi ise arkadaşlarına şu sözlerle güc veriyordu: "Yıldardır açlık ve sefalet içinde sürdürdüğümüz yaşamımıza son vermek istiyorsak birlik olmalıyız. Değersizden kurtarıcı

Deri işçileri: "Bu bir savaş ve biz bu savaşı kazanmak zorundayız."

beğlemeyeceğiz, sadece ve sadece kendimize güveneceğiz. Bu bir savaş dönemidir ve bizler savaşı kazanmak zorundayız."

BUGÜNE NASIL GELİNDİ?
Deri-İş Sendikası Çorlu Temsilcilerinin örgütlenme çalışmalarına başlamasından bu yana başlayan işçi kıyımları, patronun sendikasıyla karşı en büyük silahıydı. Tabakhanelerin bulunduğu Sağlık Mahallesi'ne kesinlikle sendika sokmamaya kararlı olan patronlar, bu konuda çok sıkı bir örgütlenme işine girdiler. Sendika üyesi olduğu öğrenilen işçi derhal işten atılıyor ve diğer patronlar tarafından da "kara listeye" alınıyordu. Hemen her fabrikada var olan patronun uşakları öncül işçileri ihbar ediyor ve o işyerinde "elebaşlar" atılıyor.

Buna rağmen işçiler yılmadı. Ve mayıs ayında, kendi deyimleriyle "ciddi bir savaş" daha da hızlandırıldı. Direnme konusunda Tuzla Organize Deri Sanayi İşçileri Örneği alınıyordu. En son olarak örgütlenmişler işçi fabrikada yine kayın yaşandı ve bu kıyımları ar-

dından direnişler başladı. Alkan Deri ve Yiğitli Deri adlı fabrikalarda direnişler halen sürüyor. Dersan adlı fabrikada süren direniş ise yaklaşık 15 gün önce sona erdi.

SOZLEŞMEDE NELER VAR?

16 Eylül'de başlayan ve iki yıllık süreyle kapsayan toplu sözleşme taslağı, işçilerle birlikte hazırlandı. Toplam 57 maddeli kapsayan TIS taslağında istenen günlük ücret 1 yıl için 220 bin TL. Bayram harçlığı, Aile yardımı, 4 maaş ikramiyeye, yılbaşı harçlığı, izin parası, yakacak parası, ayakkabı yardımı, tahsil yardımı, yıpranma yardımı gibi sosyal yardımlar bu ücrete dahil değil. İşçiler ayrıca, fazla mesai karşılığı olarak yüzde 150 zam istiyorlar.

Ekonomik taleplerin yanında, idari maddeler de o kadar önem taşıyor. Bunlar arasında disiplin kurulunun oluşması var. Üç işçi, üç işveren temsilcisinden oluşacak Disiplin Kurulunda, dönüştürümlü olarak taraflar başkanlık yapacak. Haftalık çalışma saatleri belirsiz

olan deri emekçileri taslağa bu şartların kısılması talebine de yer verdiler. Talepler arasında bütün dünyanın işçileri için çok önem taşıyan 1 Mayıs ve 8 Mart günlerinin tatil olması da var.

DERGİLERDE YER ALAN ABARTILAR VE DİSK

Bir çok deri işçisi, devrimci gazetelerin bazılarında kendileriyle ilgili çıkan yazılardan rahatsız olduklarını söylüyor. Bu konuda bir toplantı yapıp, sözü geçen dergi muhabirleri ile tartışmayı da çok istediklerini söylüyorlar.

Bu yazılardan biri Devrimci Proletarya'nın son sayısında yer almış. A. Adlı işçi "Bu yazının gerçekle alakası yok" diyor. "Buradaki DP muhabirine göre Türk-İş'e üye bütün işçiler toptan kötü. DİSK ise iyi. Bu anlayışın yazılarına yanıtıyor. Düşünün, sayıya bile büyük bir abartı var. Dört fabrikada toplam işçi sayısı 250 iken, DP muhabiri gitmiş 700-800 diye yazmış."

DİSK'ten işçi örgütlemek ve işçilerin Türk-İş'te örgütlenmesini engellemek için sürekli "Türk-İş işçi satıyor" deniyormuş. Humanic Grivi gündeme getirilip, "Humanic işçisi satıldı" deniyormuş. İşçiler bu konuda şöyle diyorlar: "Şu an DİSK'in temsilcisi olan Özcan Çevik, önceden bizim temsilcimizdi. Eğer bir satış varsa o da olayın içindeydi" diyorlar. İşçilerin Yolu dergisinde de, kendilerine ilişkin haberin aynı yaklaşımla yazıldığını belirten işçiler, bu şekilde "kafadan", "abartılı" ve "gerçek olmayan" yazı yazıların protesto etiklerini gazetemizde yazmamızı ısrarla belirttiler. Bu konuda bir çok işçi, bir toplantı yapılırsa görüşlerini açıkça söyleyeceklerini belirtti.

Deri-İş Çorlu Temsilcisi Hüseyin Ateş ise "Bizler de Türk-İş'i beğenmiyoruz. Ama buradaki kadrolarımız gerici değildir" diyor.

Yine işçi kıyımı

Haber Merkezi- Borneo Belediyesi'ne bağlı Altındağ temizlik işçileri yaklaşık 6 aydır maaş alamıyorlardı. 20 Ağustos sabahında (yani maaş günü) maaş kuryuğu oluşturan sabah vardiyası işçileri öğlene kadar beklediler. Öğlen olunca, öğlen vardiyası işçileri de kuryuğu girdiler. Öğle vardiyası işçileri, "Diğer arkadaşların parası verimeden biz paranızı almamız" deyince bütün işçilere paraları verildi.

Belediye Başkanı Ali Sözer, 41 işçinin çıkışını "eylem yaptılar" gerekçesiyle derhal verdi. Maaş için kuryuğu girmek eylem yapmak mıdır değil midir? Bunu tartışmayacağız. Ama Sözer için iyi bir bahane oldu.

Amasya Belediyesi de eski çeltekten örnek alıyor

Ankara/Özgür Gelecek- Amasya Belediyesi "ödenek yok" gerekçesiyle kadrolu çalışanlarına 2 aydır maaş, mevsimlik çalışanların da 2 yıllık ikramiyelerini ödemiyor.

Bir işçi "Mevsimlik 250 kişi çalışıyoruz, her birimizin yaklaşık 7-8 milyon alacağı var. Ancak torpili olanlar alıyor. Hak, hukuk, adalet yok. Ben 9 yıldır çalışıyorum hatta mevsimlik işçiyim. Belediye yeri gelince 1 günlük işçisine hemen kadro veriyor. Onlar 4,5-7 milyon arasında maaş alırken biz de asgari ücretten çalışıyoruz, mesai yaptığımızda bile önceleri ikramiye alırken şimdi izin alıyoruz." diyerek sorunu dile getiriyor ve tüm çalışanları sorunları duyarlı olmaya çağırıyor.

Çölde bir serap: GAP

GAP (Güneydoğu Anadolu Projesi), Fırat ile Dicle ırmaqları havzasında, Gaziantep, Şanlıurfa, Adıyaman, Diyarbakır, Mardin ve Siirt illeri topraklarında yer alan; yörenin tarımsal üretimini artırmaya yönelik amacıyla yapıldığı, egemen sınıflar tarafından sıkça tekrar edilen bir projeler bütünüdür. 1976 yılında yapımına başlanan GAP'ın öngörülen bitim süresi 1996'dır.

Ortalama olarak GAP, sömürülen emekçilere (egemenlerin deyimiyle "devlete") 9 milyar Amerikan dolarına yani yaklaşık olarak 110 trilyon TL. na malolmaktadır. GAP'ın tam olarak faaliyete geçmesinden sonra getireceği yıllık gelirin ise 2 milyar Amerikan Doları dolayında olacağı söylenmektedir.

Yıllardan beridir, "GAP biterse, Güneydoğu sorunu hallolur, Türkiye'nin ekonomisi düzülür, 'terör' son bulur, komşularımızla ilişkilerimiz bizim lehimize düzülür", vb. söylemlere alışık artık. Acaba gerçek böyle midir?

Böyle bir soru beraberinde başka soruları da getirmektedir. Örneğin: GAP biter mi/bitirilebilir mi? veya GAP'ın kaynağını kim yiyecek? Bu egemen sınıfların sorunu. Bizim sorunumuz ise, ancak ve ancak sosyal bir devrimle gerçekleştirilecek bir şeyi GAP mı gerçekleştirecektir? Çünkü GAP aynen Musa'nın asası gibi gösterilmektedir ve bu son soruya verilebilecek tek yanıt su olabilir: **KESİNLİKLE HAYIR!**

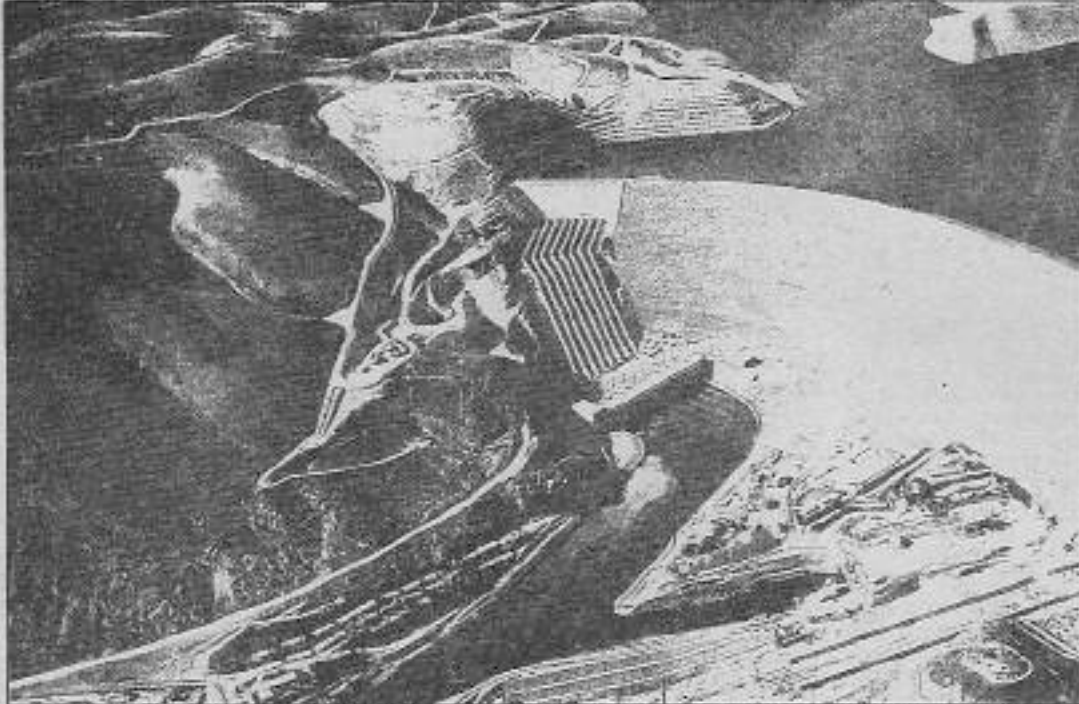
GAP'ın getireceği çözümleri, bu çözümlerin niceliğini ve niteliğini veya kendisi ile birlikte varolacak sorunları biraz irdelemek gerekirse, işe önce GAP'ı tanımlamak gerekir.

GAP daha önce de belirttiğimiz gibi sulama ve enerji üretimi temelinde lanse edilen bir projedir.

Bu projenin vaad edilen sulama ve enerji üretimi dağılımı ise şöyledir: (TABLO: 1)

Bu projeler sadece Fırat nehri üzerinde kurulu olan projelerdir ve genel toplam olarak 1.083.458 hektar alan sulama programına alınmıştır. Fırat nehri için planlanan Elektrik üretimi ise önceleri daha az ama bütün projeler tamamlanmışta programlanan üretim 18.477 KWS/YIL'dır. (TABLO: 2)

Dicle nehri üzerine kurulu projelerin sulama hedefleri 557.854 hektar alan; elektrik üretim hedefle-

GAP, TC'nin halkın gözünü boyamak amacıyla öne sürmüştüğü araçlardan biri, hem de en büyüğüdür.

ri ise 7.780 KWS/YIL'dır.

GAP, böylece toplam olarak Fırat ve Dicle üzerine kurduğu projelerle 1.641.282 hektar alanda sulama yapmayı ve bir yılda da toplam

raçtan kaynaklanan gelirin kimlerin cebine nesi ve ne kadar girdiği. Yine sulamanın ve toprağın verimlilik oranının artacağı belirtilmektedir. Ancak önemli olan ve

unu içermektedir. Ülke topraklarının %28' i yani 28 milyon hektar toprak tarımsal arazilerdir ve bu arazilerin işlenme oranı %89 yani 25 milyon hektardır.

GAP bölgesinde yaklaşık olarak 2 milyon hektar toprağı işleyen 231 bin tarım işletmesi bulunmaktadır. Ortalama işletme büyüklüğü 8.2 hektardır. İşletmelerin %96' sı yani 14 işletme, işlenen toprak alanının %49.5' ini - ki yaklaşık 1 milyon hektar - elinde tutmaktadır. Geri kalan %94 ü oluşturan işletmeler ise toprağın %50.5' ini kullanabilmektedir. Yani 217 işletme 1 milyon hektar toprağı işlemektedir. Buna göre en büyük işletmeye düşen toprak miktarı 341 hektar, en küçük işletmeye düşen toprak miktarı ise 1.4 hektardır.

Bu veriler bize GAP' ın inşa edildiği bölgede toprak ağağı kurulumunun varolduğunu ve yarı-feodal sömürü şeklinin hakim olduğunu göstermektedir. Peki bu durumda GAP' ın bitirilmesi ve elektrik üretimi, tarımsal üretimi artırmak için sulama barajlarının bitirilmesi sonuçta kime yarar sağlayacaktır?

Tabii komprador patronlara ve toprak ağalarına...

GAP' ın güneydoğuya sağlayacağı ve sözlümüne sosyal yararlar sağladığından sonra şimdi de çevreye zararlarına bakalım.

Sanayi atıkları, çarpık kentleşmeden kaynaklanacak kanalizasyon suları, katı atıklarla hava ve suyun kirletilmesi, baraj göllerinde sedimentasyon, baraj gölleri ve çevresinde toprak kaymaları, rüzgar erozyonu, nehir yataklarının açılması, yetersiz drenajdan kaynaklanan su birikmesi, tuzlanma, orman yitimi, su fazlalığından kaynaklanan mantar hastalıkları vb. sayabiliriz.

GAP'IN SİYASAL BOYUTU

GAP inşa sürecindeyken bu elbetteki su sorunu ile ilgili konular da gündeme getirmektedir. Ortado-

ğu'nun su sorunu olan Dicle ve Fırat sularının paylaşılması konusunda ülkelerin tavırları neredeyse GAP' a göre belirlenmektedir.

Fırat ve Dicle Türkiye' de doğan Suriye, İran ve Irak' a hayat veren, oradan da Basra Körfezi' ne dökülen nehirlerdir. İran için pek olmasa da, Suriye ve özellikle Irak için çok önemli olan Fırat' ın üzerine inşa edilen GAP' ın barajlarının su tutma döneminde Suriye ve oradan da Irak' a gitmekte olan su azalacak ve bu, o ülkelerde birçok sorun neden olacaktır. Bu nedenle bu ülkeler GAP' ın yapılmasına pek sıcak bakmamaktadırlar hatta istememektedirler ve Türkiye' ye yönelik günlük politikalarını buna göre belirlemektedirler.

1987 yılında Suriye ile Türkiye arasında bir protokol imzalandı. Buna göre, Türkiye Suriye' ye yıllık ortalama akış debisi 500 metreküplük su verecek karşılığında ise Suriye kendi topraklarından Türkiye' ye yönelik "terör" hareketlerine destek vermeyecekti.

Bu protokolün pratikte ne kadar hayat bulduğunu/bulacağını kestirmek hiç de güç olmaya gerek çünkü Irak, İran ve Suriye ile birlikte diğer İslam ülkeleri de bu projeye karşı çıkıyorlar. Bunun nedeni ise Amerika güdümündeki bir Türkiye'nin böyle canavar bir sorunda GAP yoluyla söz sahibi olma teklifidir. Bu nedenle Arap ülkeleri Türkiye' nin GAP' ı finanse etmek için emperyalistlerden istediği krediyi almaması engellenmesi her türlü çabayı gösteriyorlar. Türk egemen sınıfları ABD güdümündedir de bölgedeki Arap ülkelerinin çoğu böyle değil midir? Onlar da ABD güdümündedir. Öyleyse neden Türk egemen sınıflarıyla didişiyorlar? Uzun uzun açıklamaya gerek yok. İt ite buyurur, it de kuyruğuna... Özellikle GAP' ın finansı için 9 milyar Amerikan dolarının gerektiğini hesaba katarsak 1996 yılında bitmesi gereken GAP' ı önce 2000 yılında ve daha sonra 2020 yılında bitirme hesapları içine girenler bu süreyi daha çok uzatacağı benziyorlar.

Gerek ABD'nin Kuzey Kürdistan'daki Kürt ulusal mücadelesi karşısındaki stratejisi ve gerek Türk egemen sınıfları için bu Aşıl Topoğu kadar canavar Kürt sorunu, GAP' ı bir üretim projesinden çok bir pazarlık projesi haline getirmiştir. GAP, ABD emperyalizminin İsrail'den sonra en sadık uşağı olan TC için, İran-İrak-Suriye üçlüsüne karşı da bir cephe gerisi olarak kullanılmaktadır.

Yani GAP, Türk egemen sınıfları için Ortadoğu'daki keskin çelişkilerden dolayı sadece bir pazarlık konusu olarak gündemdedir. TC, bitirilmeme olasılığı daha yüksek olan ve hasta doğan GAP' ı, rantı yeri akabahalara leş olarak sunmakta ve öfne olasılığı yüksek bir leş için her milliyetleri Türkiye halklarını soymaktadır.

Emekçiler için ise GAP, çelişkilerle kavranan Türkiye topraklarında sadece ve sadece bir SERAP'TIR.

Not: Yazıda geçen "Güneydoğu Anadolu" tanımlaması, Kuzey Kürdistan'ın batı bölgesini anlatmaktadır. Terimi uzun tutmadan anlatmak için kullanılmıştır.

Projenin adı:	Sulama alanı:	Elektrik üretimi KWS/YIL:
Atatürk Barajı ve Hidroelektrik santrali		8100
Şanlıurfa Tüneli		124
Şanlıurfa-Harran Sulaması	141.535	
Mardin-Ceylanpınar sulaması 1.Aşama	230.130	
2.Aşama	104.809	
Siverek-Hilvan Pompalı sulaması	160.105	
Bozova pompalı sulaması	69.702	16
Karakaya Barajı ve Hidroelektrik Santrali		7354
Sınır Fırat projesi-Birecik Barajı ve HES		1797
Karakamış Barajı ve HES		470
Suraç-Bazıki projesi	146.500	107
Adıyaman-Kahla projesi ve HES		509
Sulama projeleri	77.409	
Gaziantep-Araban projesi	71.598	
Gaziantep projesi	81.670	

TABLO: 1

olarak 26.257 KWS/YIL elektrik üretmeyi öncelik hedef olarak koymuştur.

GAP'IN GETİRDİKLERİ

Proje olarak GAP' ın amacı, 1- Sulama alanlarının çoğaltılmasıyla tarımsal üretimin artış kaydedeceği.

2- Elektrik üretiminin artması ve elektrik ihracı şeklinde bir gelir sağlayacağı şeklinde gösterilmiştir. Projenin hayata geçirilmesi, TC' ye Irak, İran, ve Suriye üzerinde su tehdidi yoluyla yaptırımlarda bulunmak gibi kozlar da verecektir.

Halk açısından öncelikli olan elektriğin ihracı değil, ih-

rimlilik oranı artan toprakların kimlerin elinde olduğudur. Bu temelden yola çıkarsak:

Elektrik ihracı- ki eğer GAP o aşamaya gelirse- komprador burjuvazi ve feodal toprak ağalarının hakim olduğu ülkemizde ancak ve ancak bu sınıflar tarafından yapılır ve elde edilen gelir ise yine kendi keselerine akar. Çünkü egemen sınıfların kendi karlarını halka dağıtacağı palavrası yorgundur siyah olduğu palavraya kadar doğrudur.

Sulama konusunda da durum aynıdır. Çünkü esas olarak üretim araçlarının sahiplerinin kim olduğunun yanısı, bize, kabaca ülkenin sosyal ve ekonomik yapısı hakkında fikir verdiğinden GAP bölgesindeki toprakların ve toprağa dayalı işletmelerin dağılımını incelemek gerekir. (TABLO: 3)

Dicle Nehri üzerine yapılması planlanan projeler ise:		
Projenin adı:	Sulama alanı:	Elektrik üretimi KWS/YIL:
Dicle-Kralkızı prj. Kralkızı brj ve HES		146
Dicle sağ kıyı sulaması	52033	
Dicle Brj. ve HES		298
Dicle sağ kıyı pompalı sulaması	74.047	
Batman Barajı ve HES		483
Batman sağ kıyı sulaması	18.758	
Batman sol kıyı sulaması	18.986	
Batman Silvan projesi	213.000	1500
Garzan projesi	60.000	315
İlisu barajı ve HES		3830
Cizre Barajı ve HES		1208
Silepi sulaması	32.000	
Nusaybin-Cizre-İdil sulaması	89.000	

TABLO: 2

DİE 1991 yılı sayımına göre:			
Şehir (% olarak)	50 dekaradan az	500-1000 dekar arası	1000 dekaradan fazla
Adıyaman	67.8	1.2	0.5
Diyarbakır	32	3.1	5.9
Gaziantep	52.5	0.9	0.9
Mardin	88.9	2	1.1
Urfa	28	4.2	2.4
Batman	52.8	3.1	1.8

TABLO: 3

Siz kitaplarını karıştırırken Urmiye Mavis'i alıp yatağa uzandım. Yatmadan önce, bir iki sayfa okumak, deliksiz uyumak ve de düş görmek açısından iyidir. Uyku ölümlün övey kardeşidir. Kaf dağında yaşayan yüzümlü yaşındaki bir kocakarının masal üretmesi gibi, düş üretir ve düşle direnir ölüme karşı. Düşsüz geçen uykular, ömrümüzün teslimiyet anlarıdır. Düş iyidir.

İki sayfada, 1993le karşılaştım. Tağyürekli bir horif, "Hoşalt pistovu sıramı!" diye bağıyordu. Kenjer dikeni gibi battı duyarlığıma. Sarmadı, geçtim. Akış ve duruluk fena değildi. Sordurdum okumama, Bayt ve derinlik peşindeydim. Çözüm bir damla su gibi düşecek dizeleri arıyordum. Taklidim bir yere.

Mısra döküyorum hayrak bayrak
Mısra sürüyorum kundak kundak
Mısra karıyorum toprak toprak
Mısra deriyorum yaprak yaprak

"Buyur burdan yak!" diye marıldandım. Hesen Hüseyin'in yipemelerinden ve de o güzelim şiirlerine yüklediği dayanılmaz fazlalıklardan çok çekmiş bir insan olarak esmedim ve vakti yitirmeden, arka sayfaya öyüldüm. Şiiri ucurum kıyısında kurşuna dizim dizelerden sakınmak gerekiyor. Or denilen sözcüğü icat eden güldür. Ka oz şair bile, beni özeleştire diye beşir gece gündüz.

Ay Mayıs
Mayıs erikti sevgilim
Savur keçeri kirpiklerinden
Güneş düştü kızılca gelinlik
Ölü öleştü sevdamızın mor dağlarına
Ay Mayıs'ın aşırılığında eziliyor bu kıta. 'Ay Mayıs' fazlalığı, bu kıta, 'kasvetli metruk ve zalim' kılıyor. İmge ve çağırış gücü bakımından güzel bir kıta olmasına rağmen... Sürt, seytani, bilgin ve bü-yüklü imgelerle ilimik ilimik dokunmak zor işler. Ben şahsen zorlanıyor ve de beceremiyorum. Şiiri alıptırmamış, şairin bir dil ve söyleyişle, hükmü, susmuş bir neşter gibi, insanın illetine musallat etmek kadar zor bir iş yoktur. Okuyup, hızla geçiyorum sayfaları. Hele ki bazı kitaları, "Kupkuru bir deve yatağında tansız bir kum taneliği(ni)" geçer gibi geçiyorum. Bazı kitalar ise yalnızlığı ve yetim güzelliğiyle durduruyor beni. Yalnızlıktan tortu böceğin bile arkağı, "çiçeksiz/yapraksız/ ve meyvesiz" bir bozkır ağacının durdurduğu gibi.

Kıyısız bir mavinin oğlunda fırtına kuşları
Menziline savrulur sığınaksız gemilerin.

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Urmiye Mavis'i

Seni şair bir yerlere götürür işte bu kıta. Maviyi sonsuz bir özgürlükle taçlandırıyor, kıyısız kılıyor çünkü. Çiğlik yüküyor maviye. Fırtına kuşlarıyla yuvalanıyor çiğliğe. Okyanusu düşünün Okyanusta seyreden sığınaksız gemileri ve bu gemilerin manzillerine savrulmuş fırtına kuşlarını düşünün. İmge, çağırış ve düşünce dağarcığınıza cemre gibi düşen, tizi bir yerlere götürüp, oralarda yapatan, dizelerle örmek şüri. Mesele budur.

Ay altında
aitan bir parıltıyla akan
derin bir nehrin dinginliğinde
birden yükselip
günüz pulhu gövdesiyle
bir bumerang gibi suya dönen
Pürüzlü, kulağı tırmalayan, ritmi ve mizacı nazik bir söyleyiş. Ama dizeler insanı, ay ışığına, bir nehrin kıyısına, Kızılrmağa, Yarra'ya, Fırat'a, Murray'a götürüyor. Kıvrımlı bir belgi ya da ırmağı andıran ve etmeseri dönen bumerang hünerine, halkın suyla sevişmesine götürüyor. Yaşamı imgelerle değiştirmiş, güzelleştirmiş, yeniden yaratma çabasıdır iyi şiir. İmgelerle insanın içine durmadan canlılık ve bahar üfler, her daim yeşil kalmasına çabalar insanı.

Bir top güneş
Nasıl düşerse
Göğün orta yerine
yunmuş durulmuş

Çil çil

Bir aydınlık düştü gülerine

Böyle düşmektir insanın karanlığına şir. Hem yalın, hem de felsefi bakımdan derin, bilge şir yazmaktadır marifet. Hem halk anlayıp sevecek, hem aydınlık. Akıcılık, duruluk önemlidir. Düşyazıyı şirlerden ayıran nedir? Ozan Yağan'ın deyimleriyle, pınarını arayan, bir yeratta ırmağı gibi çağlamalıdır şir, tansız, sezsiz. Okunduğunda insanı umulmadık güzelliğe, "Sarı yıldızın ufkuna/rahvan bir kervanın terkisinde/yurtsuz ve destursuz" götürmeli, insanı çoğalmalıdır şir. Kar suyu, kayalarda pırıltısı gibi gülmeyen şirler gibi olmalıdır şir.

Geldin
mahşeri bir kalabalıkla
kuşların yelmezliğinde

güven
yüreğini bir kargının ucuunda bırakıp
boğuntılara salarak beni.

Dizindeki zenginliği açığa vurmaması, duru bir söyleyiş. "Gözlerin feride urmiye mavis'i oturan", uzak uzak bakan, ve de kendilerine haylice uzak, kalabalıklı doluyor bu kıta, Evet, "butün yolların, öznesine aktığı" bir durumdur bu. Ve ben, bu tip durumlarla karşılaştığımda, "Allah razı olsun senden şir!" diye marıldandım. Çok şir okuyan bir insan olarak, şirin çok işkenesini görmüşümdür. Ölü doğan şir mezarlığıdır işini. Bunun içindir ki, yazdığım şirlerin, okuyanı, işkenesini beşahana yatırması ve de bir seset gibi okuyanın içine yerleşmesi kuşkusunu ve korkusu içinde olmuştur sürekli.

Çiğliğinden opeyim yasak ve aykırı
Daha ne isteyebilirim ki-olam vebalimsin
Gerçek yeteneğini ve ustalığını, bu tip dizelerle ele veriyor Ozan. Şalılık, içi boş, varıvır, it kılı postal bağ, derinlik, laf meşkalelerinden uzak durmalıdır. Kerametlerini sözdirebiliyor kolayca. Bir dağ nevrününün, mavi-mor çiğni yapraklarında gülmeyen ıktan ve hilafısızca gülmeyen o güzelim gücü görüyor kolayca. Kitabı bitiren bir adam; tatlı tatlı esneyebilir, "yaralı bir turnanın çiğliğindeki muşuda ya şatabilir bizi, bu Ozan istese," diye iç geçirebilir.

Daha fazla felsefe, daha fazla incelik ve sürpriz ve lirik. İmgeleri, bir kısmı büyük zenginlikleri (destanı, tarihi, teolojiyi, edebiyatı vs.) özetleyerek yaratmak. Daha duru, daha derin, yani şavku geleceğe vuran ve cinleri bile büyüleyen, daha güzel bir Urmiye Mavis'i için...

"Ya evde yoksan?"

Telefonda öz ve kısa bir sohbetten sonra kimiz de randevularımıza sadık bir şekilde dakik buluşuyoruz. Çember çevreveli gözlüklerin içinde deniz rengi gözleri gülüyordu. Aynı kültürlerden, aynı halkların gelenek ve göreneklerini singeleyen simalarımız, dostluğumuzu hiç mi hiç engellemiyordu. Gregor'la konservatuvarda öğrencilik dönemimizden tanışmıştık. Birkaç yıllık süreç içerisinde müzik çalışmalarının yanında sıcak dostluk ilişkilerimizi geliştirdik. Öğretmenliğe atandıktan sonra pek az zamandan dolayı görüşemiyorduk.

İçeceklerimizi yudumlarken çözdüğümüz sohbetimize başlamıştık bile. Güncel olayları (taşım ve ırkçılık) konumuzun derinlemesine kaplıyordu. Emperyalizmin bilinçli bir politikası olan bu çirkin maşa, halkların birbirlerini köreltmesine yarayacak.

Sohbetimizin dörtte ikisini kapsayan bu konudan sanata geçiş konumumuzu Orhan Gencebay sağlamıştı. İçeceklerimizi yudumlamamızın getirdiği konuşmama esnasında, kulaklarımızı, çeyrek notalar üzerinde sanki aradığını bulamayıp divaneler gibi dolayan elektro bağlana tirmalyordu. Çalınan melodi, yöresellik, ulusalılık ve evrensellikten birer makam alıp montajın edilen bir müzik türüydü. Bu müzik türüne ARABESK adı verilmişti. Fransızca adı ARABESQUE'dir, "karmaşık çiçek" anlamını taşıyan bu isim, bu müzik türüne uyum sağlamaktaydı. Ülkemizde de bu müzik türüne talebin çok oluşu, çarpık yaşantıdan, daha doğrusu sosyo-ekonomik durumdan gelmekteydi. Üretim ilişkileri (yan-feodal) ülkemizde insan yaşantısını belirleyendi. İnsanın kendisi kadar kendi ile düşüncesinin ürünleri de maddi

ilişkilerle birlikte değişime uğrar." (1)

ARABESK, kitlelerini en çok taşralı kesimden almaktaydı. Günümüzde artık tatlı ARABESK'de yer almaktaydı. TAVERNA denilen eğlenceli ARABESK, burada, yozlaşmışlığı, çarpık kültürümüzü işlemekteydi. Gerçi son zamanlarda "POP" furyası çıkararak ARABESK'e taş çıkartıyordu. Bu yoz müzik türlerinin ortak yanı burjuvaziye hizmet etmekte. Halkın yoz tabakasını kapsayan bu müzik dünyasının sanatçılarına "kral", "kraliçe", "baba" gibi isimlerle ancak bizim gibi yarı-leodal ülkelerde kullanılırdı.

Gregor'a, şu an dinlediği müzik (Orhan Gencebay'ın) hakkında görüşlerini sordum. Alt yapıyla üst yapının birbirlerini çekemez bir hali olduğunu, halk müziği, pop müzik ve Ortadoğu müziklerinden etkilenen ve bunların karmaşığı bir müzik olduğunu söyledi. İkinci sorumu sormadan hamleyi o yaparark müzikteki içiçini neyi anlattığını, konusunun içeriğinin ne olduğunu sordu. "YA EVDE YOKSAN?" deyince dikkatini artırarak ciddi ciddi dinlemeye koyuldu.

Ben de masallardaki yedi başlı ejderhayı anlatır gibi içeriğini anlatmaya koyuldum. Oysa ki biraz önce tarihten, güncellikten bahsederken bu konu bizi Leyla ile Mecnun edebiyatına abverd. Tedirginliğin, çaresizliğin vb. konusu olan "YA EVDE YOKSAN?" adlı şarkı ya da türkü, ARABESK dünyasından bir ornekti. Alman olan Gregor, sözlerini kendi diline çevirilerek dinledikten sonra bu müzik türüne ilginin bu zamanda çok oluşuna hayret etmişti. Pekiyi "ALLAHINA KURBAN EMOGLU"yu bu arkadaşımıza anlatsaydım ve solu enstrümanın gitar oluşunu söyleseydim

ne olurdu? Herhalde Gregor elinde gitarı bırakır böylesi sanatçılara isyan taxlarını gönderirdi. Uzun zaman bu konu üzerinde dümüşük. Konumuzun en çok kaplayan sanat ile siyaset olduğu için müziğe bilhassa daha fazla zaman ayırıyorduk. Müzikte altyapının can damarı olan ritim (vurgu) bizi Okay Temiz'e getirdi. Dünya müzik ansiklopedilerinde yer alan Okay Temiz, evrensel müzik yapıtlarında yakalayan bir müzisyendi. Gregor bu müzisyeni iyi dinleyebildiğini, özellikle ritim (alt-yapı) konusunda usta olduğunu söyledi. Kısa bir zaman önce Gühane'de konseri olan Okay Temiz'in yuhalamaları arkasından da yumurtalarla kovulduğunu Gregor'a söyleseydim. Nasıl bir sanat severi halkımız olduğunu tahmin edecekti. Neyşeki daha kötüsü de olabildi. Orneğin Okay Temiz'i kurşunlayabiliyordu.

Esprile karşık bazen ciddi bazen de kahkahalarla bir sohbetin sonuna gelmiştik. Bunca konuşmaktan sonra sıranın pratikte olduğunu, bağlamayla gitarımızın sevişme zamanının geldiğini hissettik. Bir arkadaşımızın "kıran kırana türküler söylemek" dediği şey buydu. Parmaklar, halı tezgahlarında ilimik ilimik, nakış nakış göz nuru emeğiyle dokunan motifleri andırıyordu. İki yalın akustik natur ağaç soylu enstrümanlarımız, iki dil sözümlü kiling kadar keskin bir silah gibiydi. Özü köklüydü. Halkların kardeşliği, enter-nasyonalizm, proletarya, türkülernimizde filizleniyordu. Onlar ki ekliğimiz tohumlara betonlar dökmeye dursunlar, büyüyecek çiçeklerimiz beton duvarları kırıp geçirecekti ve buna hiç kuşumuz yoktu.

(1) Marks: Sanat ve Edebiyat

Halk, sanatçısına sahip çıktı

Adana/Özgür Gelecek- Tunceliler Kültür, Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği tarafından 19 Eylül Pazar akşamı Lunapark açık hava gazinosunda düzenlenen; Tohum Türkü, Haydar Bayar, Ferhat Tunc ve Nazir Özdemir'in katıldığı dostluk gecesi, dernek yöneticileri tarafından "polis bağlıklı" gecesine dönüştürülmek istendi.

Gece programı başlamadan önce Adana Emniyet Müdürlüğü Dernekler Masası başkanlığı, kendisine yalıtılan dernek başkanı Dursun Ali Sonuç'a "gece esnasında kurum, kuruluş, dernek, dergi ve cezaevlerinden gelecek olan mesajları okutmayacaksınız. Sadece 'geceni' sözlerini bulduğunuz mesajları okutabilirsiniz. Kesinlikle siyasi içerikli slogan atılmayacak. Aksi takdirde müdahale eder, derneğinizi de kapatırız. Ayrıca siyasi içerikli parçalar söyleyen olursa sahneden indiririz, yarı da derneğinizi kapatırız" şeklinde tehditlerini sunarken, elpençe divan duran dernek başkanının tansızca itaatkar tavırları dikkat çekiyordu.

Açılış konuşmasından sonra Nazir Özdemir ile başlayan gece Tohum Türkü adlı çağdaş halk müziği grubu ile devam ederken, dernek yönetimi ve özellikle dernek başkanı Dursun Ali Sonuç, uzaktan komandalı bir araç gibi verilen emirleri harfi harfine yerine getirmeye başladılar. Tohum Türkü Grubu nun okuduğu birbirinden güzel şir ve türküler arada bulunan sekiz bin dolayındaki kitle, kendi sanatçılarıyla bütünleşiyor ve kitlenin coşkusu adeta gökyüzüne akıyordu. Bu coşkudan korkan dernek başkanı, kolları sıvayıp işe girişti. Bir yandan Tohum Türkü Grubu'nun elemanlarını tehdit ederken, diğer yandan da elemanları kapatmayı imal etmiyordu. Grup elemanlarının kollarına yapışarak, "Bana bakın şimdi polis geldi sizi götürcek, hemen sahneden inmezseniz polisleri buraya çağırın" diyerek ne kadar alçaklaşmış ortaya koydu. Dernek yönetimi de başkanlarını yalnız bırakmıyor, hemen yardımına koşu-

yorlardı. Geceye katılan kitle, bu aşırı tavırlar karşısında ayağa kalkarak "Türküler susturulamaz, dernek başkanı aşağıya" diye haykırıyor, isik ve alkışlarla protestolarını yükseltti. Tohum Türkü Grubu'nun halk tarafından bu şekilde sabıplınlması, dernek başkanı ve yönetimini acze düşürüyordu. Tohum Türkü "Kızılder" adlı halk türküsünü söylerken, coşkulu kitle hep bir ağızdan "İbo'lar Olmez", "Kahrolsun Patron-Ağa Devleti!" diye haykırıyordu.

Tohum Türkü grubu, programını tamamlayamadan sahneden indirilirken, halk hep bir ağızdan "Tohum Türkü'yü isteriz" şeklinde slogan atmaya başladı. Bu istem dile getirilirken, Haydar Bayar'ın sahneye çıkacağı anonsu yapıyordu. Haydar Bayar sahneye çıktı ve birbirinden güzel iki Kürçe parçası okudu. Dernek yönetimi telaşlanarak, apar-topar onu da sahneden indirdiler. Bunlar yetmiyormuş gibi geceye gönderilen mesajların okunmasını da engellediler. Demokrasit Kitle Örgütü maskesi altında polis görevini üstlenmiş olan dernek yönetimi kitlenin protestolarına bir kez daha hedef oldu.

Gecenin son sanatçısı Ferhat Tunc, kitlenin coşkusuyla ayakta tutabilmek amacıyla daha önceki konserlerinde okumadığı bazı halk türkülerini de okudu. Gecenin sonuna doğru halay çeken kitle "İbo'lar Olmez", "Kahrolsun Patron-Ağa Devleti", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" şeklinde sloganlar attılar.

"Bu başkan hemen istifa etirilmeli" diyordu kitleden biri ve devam ediyordu. "Bu başkan ve yönetimi ne yapacak istiyor? Biz buraya sanatçılarımızı dilemeye geliyoruz, başkanla yönetim sahneden indirmeye çalışıyor. Başkan ve yönetim polislik yapmaya başlamıştır. Bunlar halkı tanımayacak kadar acze düşmüş, sırf mevki düşkünü olmuştur. Artık bunları asit oldukları yere, çöplüğe atmanın zamanı geldi."

Mao ZEDUNG

Yeni Demokrasi'nin Çin'deki Zaferi

Mao, ilk kez, 1940'ta yazdığı aynı adlı makalesinde açıklamıştı Yeni Demokrasiyi. Yeni Demokrasi, birçok devrimci sınıfın proletarya önderliğindeki diktatörlüğünün formüle edilmiş teorisiydi. Buna göre, sömürge, yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerin, halk düşmanı karşı-devrimci diktatörlükleri, kırdan kentlere doğru izlenecek bir rotada sürdürülecek uzun süreli Halk Savaşı ile parça parça yıkması; ve oralarda kurulacak Kızıl Siyasi İktidarlar aracılığıyla, toplumun, Yeni Demokrasi temelinde örgütlenmesini öngörmekteydi.

1921'de kurulan ÇKP, esas mücadele alanı olarak seçtiği kentlerde aldığı yenilgilerden sonra, Mao Zedung'un başından beri savunduğu gibi kıra çekildi. Kırdan esas alan ve birçok aşamadan geçen mücadeleler içerisinde 1928'den itibaren kurtarılmış bölgeler yaratılarak, oralarda Kızıl Siyasi İktidarlar kuruldu. Ancak, bunlar uzun ömürlü olamadı. Kurulan bu ilk Kızıl Siyasi İktidarların düşmesiyle alınan yenilgi sonrasında, toplu imhadan kurtul-

Kavganın Güncesi

mak ve yenilgiyi zafere dönüştürmek üzere 15.000 km'lik Uzun Yürüyüş hareketine başlandı. Ekim 1934'te başlayan Uzun Yürüyüş, sadece bir geri çekilme değildi. Uzun yürüyüş, Başkan Mao'nun ÇKP başkanlığına getirildiği ve Mao'nun çizdiği kızıl güzergahın ÇKP programı haline geldiği Çin için tarihi bir dönemeç noktasıydı. Kızılordu, Başkan Mao önderliğindeki Uzun Yürüyüş güzergahı üzerindeki tüm beyazordu birliklerini hezimetle uğratmış, halka kurtuluş yolunu göstermiş, kendisini yenileyerek ve kat kat güçlenerek çıkmıştı.

Başkan Mao, Çin'i istila eden Japon işgalcilerine karşı, karşı-devrimci Guomindang ile de ittifak kurarak önce Çin'in Japon işgalinden kurtarılmasına önderlik etti. Ancak bundan sonradır ki, Guomindang'la iktidar mücadelesine girişti. Ocak 1949'a kadar süren bu savaşlardan muzaffer olarak çıkan, yine Kızılordu olmuştur.

Başında Başkan Mao'nun bulunduğu ÇKP'nin önderlik ettiği mücadeleler sonunda Demokratik Halk İktidarları önderliğinde engeller birer birer ortadan kaldırılmıştı. Ve 1 Ekim 1949 günü, bir zafer bildirgesi olarak, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu ilan edildi. Evet, Bu bir zaferdi. Bu zafer, Marksizm-Leninizm'in Başkan Mao'nun değerli katkılarıyla yarı-sömürge, yarı-feodal Çin koşullarına ustaca uyarlanışının zaferiydi. Bu zafer, Başkan Mao'nun Marksizm-Leninizm'e yaptığı nitel katkısıyla onu Marksizm-Leninizm-Maoizm düzeyine çıkaran Maoizm'in zaferiydi. Bu zafer bütün Çin halkı için olduğu kadar, ezilen tüm dünya halkları için de bir zaferdir.

Başkan Mao'nun önderliğinde verilen 20 yıllık Halk Savaşı içinde ele geçirilen kurtarılmış bölgelerde, Yeni Demokratik toplumsal ilişkiler temelinde kurulan Kızıl Siyasi İktidarların yaygınlaşarak tüm Çin'i kaplamasıyla, bütün iktidar halkın eline geçti. Yeni Demokrasi ilkeleri te-

melinde örgütlenen ve bir Demokratik Halk İktidarı olan Çin Halk Cumhuriyeti, yeni görevler üstlenmişti. Bu görevler, sınıf bilinçli proletarya önderliğindeki Yeni Demokratik Halk İktidarının, sosyalist inşaa koşullarını hazırlamasıydı. Nitekim bunu başarıyla yerine getirmişti. Çin'de Yeni Demokratik Devrim ve sosyalist inşaa başarıları Çin proletaryası, bugün geri dönüş sürecindeki Çin semalarında kızıl bayrağı yeniden dalgalandırmayı da başaracaktır. Çin vb birçok deneyime sahip olarak aynı güzergahta ilerleyen Peru ve Türkiye devrimleri, bu tecrübelerin ışığındaki zaferleri daha da kalıcı olacaktır.

Ölümüyle efsaneleşen Che Guevara

Ernestito Che Guevara, 14 Haziran 1928'de, Arjantin'in ikinci büyük kenti olan Rosario'da doğdu. İrlanda asıllı baba ve İspanyol asıllı annesinin beş çocuğundan ikinciydi. Hasta ve çelimsiz olarak erken bir doğumla dünyaya gelen Che, yaşamını bir astım hastası olarak sürdürdü.

Zeki, çalışkan, planlı-programlı oluşu ve haksızlıklara tahammülü olmayan yapısıyla dikkatli çeken biriydi. Gezip görmek, tanımak ve öğrenmek merakıyla (ve daha sonraları bir diplomat olarak, görevi gereği) dünyanın pek çok ülkesini gezdi. Bu seyahatlerinin birinde Meksika'da tanıştığı Peru asıllı Hilda Gadea ile 1955 Mayıs'ında evlendi. Yine aynı yıl ve aynı yerde tanıştığı Fidel Castro, onun sadıqlığını yaptı. Bu evlilikten bir yıl sonra bir kızı oldu.

2 Aralık 1956'da Castro'nun kendisini devrimci mücadeleye kazanması sonucu toplam 82 kişiyi Küba'da devrimci savaş vermek üzere Küba'ya çıkıltılar. Savaş içindeyken, kendi komutasındaki gerilla birliğinde savaşan Kibala Aleida March'la 1959'da evlendi. O sıralar ilk eşinden ayrılmışlardı. Bu ikinci evliliğinden üç çocuğu oldu.

Küba Devrimi döneminde Binbaşı olan Che, savaş süresince birçok kez yaralanmıştı. (Binbaşı'lık en yüksek rütbeydi.) Küba Devrimi'ne büyük katkılarda bulundu. Devrimden sonra birçok önemli görevler üstlendi. Devrim sonra-

Che GUEVARA

sında aldığı bakanlık düzeyindeki görevlerini yerine getirirken Boliviya'da sürdürülen gerilla mücadelesine katılmaya karar verdi.

3 Kasım 1966'da sahte bir pasaportla Boliviya'ya girdi. Küba'dan ayrılırken verdiği veda mesajında "...dünyanın başka toprakları alıçak gönüllü çabam bekliyor" diyen Che, Boliviya'daki gerillalarla birlikte bir yıl kadar savaştı. 8 Ekim 1967'de bacaklarından yaralı olarak yakalandı. Yaralarına tıbbi müdahale yapılmaksızın yapılan sorgulamasında ifade vermeyi reddetti. Yetenekleri ve bireysel cesaret ve kahramanlıklarıyla efsaneleşen gerilla lideri Che Guevara, 9 Ekim 1967 günü Boliviya Cumhurbaşkanı Rene Barrientos'un emriyle çavuş Mario Teran tarafından makinalı tüfekle taranarak katledildi.

Enternasyonal devrimci yaşamı, yetenekli bir gerilla lideri ve cesaretliliğiyle bir savaşçı oluşuyla efsaneleşen Che, bugün bile küçük-burjuva devrimcisi olan gençlik için efsane olmaya devam ediyor. Devrimci anısı unutulmayacak ve ihtilalci bir simge olarak yaşayacaktır.

Tuzla Katliamı Ve Dört Ölümsüz Karanfıl

İsmail Hakkı ADALI

Fevzi YALÇIN

Kemal SOĞUKPINAR

Reha ŞEN

7 Ekim 1988 tarihi, Türkiye devrim tarihine kara yazıldı. Daha önceleri de böylesi güzel insanlar birer, ikişer, beşer, dokuzar, onar katledilmişlerdi. Çe-

şitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halkı daha önce de yaşamıştı böylesi acıları. Ama, böylesi bir infazın acısıyla yükselen kin ve öfke daha bir başkaydı.

Devlet güçlerinin kalles pususu kurarak sokak infazı yapması, Türkiye'de uygulanan infaz yöntemi olarak iktidari. Türkiye halkı faşist TC'nin katliamcı yüzünü farklı bir açıdan görerek, bir kez daha kin ve nefretle doldu. Onlarca polis-MİT, yollarına kurdukları kalles bir pusuda, dört genç insanı kurgun yağmuruna tutarak hunharca katlediler.

Pusulananarak katledilenlerden;

İsmail Hakkı ADALI, bir konfeksiyonda çalışıyordu. Reha ŞEN, on yıldır Almanya'da işçi olarak çalışıyordu. Fevzi YALÇIN, bir elektronik işinde çalışıyordu. Kemal SOĞUKPINAR ise, bir sarı sendikada

şöför olarak çalışıyordu. Ama, hepsinin bazı ortak yönleri vardı. Her türlü baskı, zulüm, zorbalık ve haksızlıklara karşıydılar. Hepsinin ortak özelliği; baskısız, sömürsüz, sınıfsız bir dünya ülküsüyle, içlerindeki insanlık sevgisi, halka olan güvenleri ve Marksizm-Leninizm-Maoizmle olan inançları ile İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizdiği kızıl güzergahta ve TKP/ML safalarında mücadele etmeleriydi.

İsmail, Reha, Fevzi ve Kemal'e bağlayan ev ve sokak infazları, yaygınlaşarak sürüyor. Halkımız, her hain ve kalles pusuda, her infaz ve katliamda bu dört güzel insanı hatırlayacak ve anaacaktır. Ama, hain ve kalles pusularda yüzlerce kurgun sıkarak dört yiğit halk evladını katledenler ise, tarihin yargısından ve halkın adaletinden kurtulamayacaklardır.

İLAN

1988 7 Ekim'de Tuzla'da ağzı salıyalı halk düşmanları tarafından katledilen İsmail Hakkı ADALI, Fevzi YALÇIN, Kemal SOĞUKPINAR ve derneğimizin Onur Üyesi can yoldaşımız Reha ŞEN'i saygıyla anıyoruz

Plattling ve çevresi
Kültür ve Dayanışma Derneği
adına CEMİL

İLAN

ORDU'DA ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARA

...delal
halklar birbiriyle sevişmedi daha
ilkemde pembe ipek örtüler
ve doyumsuz şafaklar hazırlamak
gerek
ŞAĞAŞLAR ŞÖLEN İSTİYOR...

Nurgül BÖLÜKBAŞ ve Muzaffer
Kahraman yoldaşların mücadelesi
mücadelemizde yaşıyor.

İzmir Özgür Gelecek okurları

ÖZÜR ve DÜZELTME

Bundan bir önceki, 16-30 Eylül 1993 tarihli 12. sayımızdaki Kavganın Güncesi sayfamızda yayınladığımız "Bir Dersim Yetmez Hedef Bin Dersim Olmalı Sözü Sancağımız Olsun!" başlıklı yazımızın son cümlesinin başında "(TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı kararıyla) TKP/ML MK Onur Üyesi sıfatıyla" kısmı, hatalı olarak yer almıştır. Bu hatamızı düzeltir, okurlarımızdan özür dileriz.

Zira, TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nda böyle birşey olmadığı gibi; Baba ERDOĞAN, zaten TKP/ML (DABK kesiminin) MK SB Üyesi ve Genel Sekreter Yardımcısı'ydı.

Partizan inancı

ÖN AÇIKLAMA: 21 Ocak 1993'te Dersim Bölgesinde; TKP/ML TIKKO'nun Bir Gerilla Birliği ile Devlet Güçleri Arasında Başlayan, Ve Sonrası Süreçte 6 Gerillanın Şehit Düştüğü Çatışmayı Bu Birlikten Bir Gerillanın Kaleminden Aynen Aktarıyoruz.

Yıl 1993'ün 21 Ocak'ıydı. Hava puslu, bulutlar saktambaç oynarlarken kavgamız yeni zorluklara gebeydi. Munzurların yamacında hava yarı güneşliydi. Aslı dağların doruklarından yamaçlarına doğru esen yarı deli rüzgâr, beraberinde küme küme bulutları sürükleyip ve toz karları serpiyordu.

Kalabalık olan gerilla birliğimiz, kışlık barınma, üslenme ve eğitim kampında günlük olağan eğitimini sürdürüyordu. Nöbetçimiz, her zaman olduğu gibi, tam tesisat nöbet tutuyor ve elindeki dürbünü ile çevre taraması yapıyordu. Aniden engin kayalıkları kümeleşmiş canlı karartılarını fark etti. Hava çok soğuk olduğu için hemen hemen her 5 dakikada bir dürbünü silmek zorunda kalıyordu nöbetçi yoldaş. Ve bundan hareketle dürbünü yeniden silerek, ama bu kez daha dikkatlice baktı. Zel dağına eteklerine kümeleşmiş karartılara bakarken bu kez kesin kanıya varmıştı. Tepedekiler insan ve üstelik de silahlıydılar.

Eğitim kampımızda siyasi eğitim kavrayış ve seviye düzeyine göre verildiği için bir kısmı yoldaş eğitiminde iken, diğer kısımları ise işe soranını (yiyecek) çözüyor, kimi bireysel çalışıyor, kimileri de spor ve sohbet ediyordu. Derken nöbetçi yoldaş, dışarda spor yapanları uyararak "içeri girin ve hemen sorumlu yoldaşlardan biri buraya gelsin." Hemen sonra sorumlu yoldaşlardan L. yoldaş her zaman olduğu gibi kendinden emin, başı dik ve hızlı adımlarla nöbetçi yoldaşın yanına gitti. Dürbünü alarak, nöbetçi yoldaşın gösterdiği noktalarda dikkatlice gezirdi. Tekrar, tekrar aynı hareketi ama daha dikkatlice tekrarladı. L. yoldaş da nöbetçinin gözlemlerini doğruladı. Tepedekiler insan ve silahlıydılar. Gerçi bunlar dost örgütlerden PKK'da olabilirdi. Bununla birlikte ihtimal oldukça zayıftı. Söz konusu hava koşulları gerillanın bu şekildeki hareket tarzı-

na olanak tanııyordu. Objektif şartları hesaba katacak olursak bu çok zayıf bir ihtimaldi. L. ve nöbetçi yoldaş düşman olduğu kanaatine vardılar. L. yoldaş nöbetçiye sıkı tembihlerde bulunarak, hızlı bir şekilde kampa döndü. Söz konusu durumdaki sorumlu yoldaşlar haberdar edildi. Konu görüşüldü. Komutanlık karara varmıştı.

Karardan sonra genel birlik toplantısı düzenlendi ve açıklamalarda bulunuldu. Sorumlu yoldaşlardan Mm yoldaş, diğer yoldaşlara hitaben: "Yoldaşlar... Tepedekiler düşmandır. Bir kaç hakim noktaya çıkartma yapmışlar. Anlaşılan yarın düşün var. Herkes önemli dokümanlarını; sağlık malzemelerini ve enerji ihtiva eden yiyecekleri (yağ, bal, helva) beherlenen miktarlarda alsın. Ayrıca da herkes olabildiğince kalmıyınca ve kesinlikle yedek yığın çaraplarını yanına alsın. Herkes venilece talimatlar doğrultusunda hazırlandı. Kısa bir uyumadan sonra saat 02.30 civarında birlik uyandırıldı. Son kontroller yapıldı. Birliğimiz oldukça kalabalıktı. Bunun için, düşmanın üstün sayı, silah ve hava hakimiyetine karşı uygun konaklanmak zorundaydı. Aksi halde yoğun ve acımasız kış şartlarıyla birlikte, kaybımız vahim olacaktı. Çatışmalardan çıkan tecrübelerden hareketle, birliğimiz bölündü ve sorumlu yoldaşlardan her biri, birliğini alarak sabahın seher vaktinde, hedeflenen hakim noktalara ulaştı ve yerleşti.

II

22 Ocak'ın şafağıydı. Saatler 5.30'u gösteriyordu. Kış tüm acımasızlığıyla meydan okuyordu. Dondurucu soğuk ile yanı sıra deli deli esen rüzgâr karlar, serpişiliyordu. Yoğun karların örtmediği Zel dağına kayalar, dostsuz ve yalnız kalan tek, tük Ardeş ağaçları, ıslık çalan kekkikler, Fatma ananın keçileri, gökyüzü, tabiat ana ve cümle şeyler, biraz sonra can bedeli başlayacak kavgamıza tanıklık etmek için sabırsızlanıyorlardı. Her birliğimiz sınıf mücahidesinin omuzlarımızı bindirdiği sorumluluk bilinciyle ve yüklenmiş olduğu öncülük misyonunu yerine getirebilmek için,

amansız ve dondurucu soğuk ve rüzgâra rağmen, görevini layıkı ile yerine getirebilmek için olağanüstü çaba sarf ediyordu.

Takvimdeki yaprak 22'yi saatler 11'i gösteriyorken, düşman birlikleri 2 gün önceden özel donanmış ve kendince hakim

noktaları almıştı. İhbarcılar iyi çalışmıştı. Ellerinde somut bilgiler de vardı. Kendilerinin ce tam vumanın yok etmenin zamanıydı da. Bunlar vurulmazlarsa, şimdi oldukları gibi, kendi efendilerinin koltukları ve rahatları için her zaman belu olacaktı. Bunun korkusu ve tereddütüyle yaşıyordu efendileri. Çünkü partimiz ve önderliğinde savaşan halkımızın umudu ve ordusu TIKKO'dan çok çekmiyorlardı. Onlar da çok iyi biliyorlardı ki, bizler kömünisttik. Bizler ülkelerin değil, ilkelerezin peşindeydik. Bizler halka dayanıyorduk ve halkımızdan aldığımız maddi ve manevi güçle kavgamız boyutlanıp güçlenmişti. Ve en çok bildikleri ve çekindikleri nokta ise yıllar önce efendilerini canevinde vuran baş eğmez ser verip sır vermez kömünist önder ve baş komutan İbrahim Kaypakkaya'nın öğrencileri ve halefleri olmamızdı. Buna rağmen her türlü iletişim araçlarına sahiptiler. Askeri de boldu. Üstelik tabiat şartları da o örgütle onlardan yanaydı. Çünkü uzun süre o dondurucu soğukun altında kalma, ölüme davetiye çıkarmaktı. Ayrıca yeni alınan savaş uçakları, Kobra, Apaçi helikopterleri ve kitle kıyım silahları da vardı. Kendilerine çok güvenen varsa, varsa üstlerine." Tüm canlarımız can bedeli koruyorduk mevzilerimizi. Ellerimiz sim sıkı kavramıştık silahlarımızı ve haykırıyorduk sloganlarımızı. Tüm canlar tek bir vücut olmuştuk. Dilimiz hep birlikte haykırıyordu.

"Bu can, bu tende kaldıkça, kazıyacağız kökünü faşizmin..." Nihayet karanlık çökmüştü. Gün boyu sürdürülen bombardıman etkisiz kalmıştı. Düşman mevzilerimize yavaş yavaş cesaretini gösteremiyordu. Yalnız Munzur'larda kış yamandı. Aman vermiyor, göz açtırmıyordu. Rüzgâr deli, deli esiyordu. Toz karlar, sakal ve büyüğümüz buza kesmişti. Soğuk jilet atıyordu suratımıza. Düşman yığınağı, kitle kıyım (toplu) silahları, uçaklar kimsenin umurunda değildi. Çünkü bunlara karşı koyacak silahımız, M.L.M ideolojisi ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın ışıklı güzergahıydı.

Ama Munzur'un aman vermez, ferman tanımaz soğuk bızım bu silahımızı kullanmamızı güçleştiriyordu. Doğanın acımasızlığına rağmen tüm birim birliklerimiz hiç kayıp vermeden istenilen noktada birleşmiştik.

III

Düşman birlikleri, fark ettikler birliğimizin yerini, çevresini ve hedefledikleri hakim noktaları havan, roket, makineli ve kitle (toplu imha) imha silahlarıyla dövüyordu. Bu silahlara yabancı olmayan biz partizanlar, komutan yoldaşların direktifleri doğrultusunda hareket ediyor, havan anışına göre manevra yapıyorduk. Düşman bundan da bir sonuç alamayınca, gözüne kestirdiği bir kaç noktaya havadan çıkarma ve yüksek tepelere indirmeye çalıştı. Tam indirecekti ki, tepelere makineli ve uzun menzilli silahlarıyla konumlanmış, savaşa ve acımasız doğa şartlarına meydan okuyan, ellerinde silahlarıyla, dillerinde türkülerini bekleyen "o elleri kurşun, yüzleri şafak" biz dağlı çocukları gördü. Silahlarımızın kustakları yoğun aleylerle yalpalayan Xıran dolmuşları, solğu Erzincan ovasında alıyordu. Ve bir daha mı?

Tövbe, asla yavaş yavaş cesaretini gösteremediler. Telsiz anonslarıyla durmadan emirler yağdıran, kan ve can isteyen büyükbaş hayvanlara asların verdiği cevap şuydu: "Biz yaşayamıyoruz. Can güvenliğimiz yoktur. Tüm hakim noktalar onların

Ve şahidimizdir o yüce dağlar her türlü silah üstünlüğüne rağmen kimlerin kâğıttan kaplan olduklarına. Her savaş kendi yasalarını yaratıyordu. Bu yasaları en iyi bilen; kafasıyla, teorisiyle, bilinci ve pratiği ile bu savaşın içinde olanlardır. Nihayet öyle oldu da. 20 yıldır sürdürdüğümüz partizan savaşın yasalarını da en iyi bilen biz partizanlardık. Üstelik bizler ser verip sır vermez işkencede baş eğmezlerin mirasına sahip olmanın ve kavgasını sürdürmenin onurunu da yaşıyorduk.

elindedir. O adamlar can bedeli savaşıyorlar. Kendilerine çok güvenen varsa, varsa üstlerine." Tüm canlarımız can bedeli koruyorduk mevzilerimizi. Ellerimiz sim sıkı kavramıştık silahlarımızı ve haykırıyorduk sloganlarımızı. Tüm canlar tek bir vücut olmuştuk. Dilimiz hep birlikte haykırıyordu.

"Bu can, bu tende kaldıkça, kazıyacağız kökünü faşizmin..."

Nihayet karanlık çökmüştü. Gün boyu sürdürülen bombardıman etkisiz kalmıştı. Düşman mevzilerimize yavaş yavaş cesaretini gösteremiyordu. Yalnız Munzur'larda kış yamandı. Aman vermiyor, göz açtırmıyordu. Rüzgâr deli, deli esiyordu. Toz karlar, sakal ve büyüğümüz buza kesmişti. Soğuk jilet atıyordu suratımıza. Düşman yığınağı, kitle kıyım (toplu) silahları, uçaklar kimsenin umurunda değildi. Çünkü bunlara karşı koyacak silahımız, M.L.M ideolojisi ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın ışıklı güzergahıydı.

Ama Munzur'un aman vermez, ferman tanımaz soğuk bızım bu silahımızı kullanmamızı güçleştiriyordu. Doğanın acımasızlığına rağmen tüm birim birliklerimiz hiç kayıp vermeden istenilen noktada birleşmiştik.

IV

Şimdi durum çok daha zordur. Beşbine yakın düşman yığınağı vardı. Tüm civar köyleri kordon altına alınmıştı. Habire düşman takviye güç istiyordu. Soğuk bız kesmişti bedenlerimizi. Ya ovaya sapıp beşbin düşmanla burun buruna savaşıp hepimiz imha olacaktık, ya da aman vermez, ferman dinlemez dağlarımızda kavgamızı boyutlandıracaktık. Yılların tecrübesiyle "Munzur kışın aşılmaz" imajı vardı halkımızda ve Koçgiri isyanında Dersim'den Munzur hattından giden yardımın (insan gücü olarak) Dersim isyancılarının çoğu da bu dağlarda dormuştu.

Ve alınan karar kavgamızı dağlarda sürdürerek dağı aşmak, diğer münkadaki kamplara ulaşmaktı. Göç dizildi dağlara, son hazırlıklar yapıldı. Birçok yoldaşın durumu iyi değildi. Birlik kalabalıktı ve ağır

Yürek alesi, kavgaya ateş, neyler ki kış?

yürüyordu. Gecenin ilerleyen saatleri beraberinde acımasızlığı getiriyordu. Ve ölümü de!

Derken Hamza(1) yoldaşımızın durumu ciddileşti. Yürüyemeyeceğini söyledi. "Yoldaşlar beni bırakın benim kavgam buraya kadar, benden yoldaşlara ve kavgamıza selam söyleyin!" daha fazla konuşmıyordu yoldaş. Dil tutmuyordu canımızın! O'na tüm çabasına rağmen bırakmadık. Kimisi şalını, kimisi çorabını veriyordu. Yoldaş herhangi bir yerleşim yerine kadar omuzlarda taşınacaktı. Sıra sıra kişiler ekip yoldaşı taşıyordu. Buna rağmen yoldaşın durumu çok daha ciddileşti. Yoldaş son bir kez çabaladı, uzun soluklamadan sonra "Yoldaşlar buna harcadığımız her dakika yeni bir yoldaşın ölümüdür, beni bırakın" dedi. Birlik biraz mola verdi. Yoldaşa biraz bal verilmiş istendi, eliyle kabul etmedi. Son bir gayretle yoldaşlarımız selamlamaya çalıştı. Eline kaldıracak dermanı bulamadı kendinde. Gözleriyle selamladı canlarını. Biraz gerildi, ansızın hareketsiz uzattı bedenini yoldaş kollara! Usulca yoldaşın çenesi bağlandı. Kimileri iktisat bu ölümüne. Saplandı yüreklerine "yoldaş acısı" ve aktı yürek göz yaşları yanaklarından toz karlara. Ve sloganlar çalattı kayabıkları, yeminler edildi. Yoldaş naaşı terk edildi dağlara. Göç yeniden dizildi dağlarda ve bir şiir okundu, herkes katıldı bu koroya.

Yemin ettik yemin
Yemin ettik parçaları bütüne tabi kılma
Ve sevdalandık devrime
Ve dedik ki:
Sevdamız kavgamızdır
Kavgamız, kavgamızdır yoldaşlar

V
Şafak sökümüyle birlikte kümelendik engin kayalıklara. Yol uzun, yolcu yoğun bu yolculukta ve yoldaş acısı hükümlüydü yüreklerde. Durum ciddileşiyordu habire. Tam bu esnada gözetleyici

Durum gittikçe ağırlaşıyordu. Sabahın ayazı beraberinde rüzgarı ve toz karları getirmişti. Fakat inadına hep bir ağızdan "yola devam" cümlesi tekrarlandı. Bize güç veriyordu daha önceki yoldaşların söylediği türküler. Yoldaşların direniş geleneği, önder ve baş komutan İbrahim KAYPAKKAYA'nın kızıl güzergahı. Ve aydınlatıyordu yolumuzu MLM' biliminin ışığı.

yoldaşlar "Önümüzdeki birçok köyde düşman var" dedi. Güneş almıyla birlikte yeniden başladı kavgamıza. Bu kez karşı koyamadık, düşman rasgele tarıyordu dağları. Uçaklar ve helikopterlerin vızılını kulak çınlattı. Rüzgar izimizi kapatmıştı. Öğleden sonra düşman, boşa çıkan ope-

Dünyanın en güzel resmini yaratana kadar yürüyecekler...

rasyonu Erzincan'ın sisli ovasına kaydırıldı. Yemek molasından sonra yeniden tırmandık asi dağların yalçın kayalıklarına. Dondurucu rüzgar karı dondurmuştu. Her taraf buz tutmuştu. Ölüm kol geziyordu bu dağlarda. Yürümek imkansızlaşmış gibiydi. Suralar morarmıştı. Birkaç dakika hareketsiz kalmak ölüme kapsı açıyor, davetiye çıkarıyordu. Durum bu haldeyken karı bir ses yirtti sessizliği "yola devam, durmak yok, yola devam!" Tüm yoldaşlar bu sese katıldı. Zira öncelik misyonu ve MLM bilinci bunu böyle gerektiriyordu. Birçok yoldaşımızın öleceğini bile bile!

Zaten başka imkanımız da yoktu. Aşacaktık bu sıradağları. Yoksa; tümümüz şehitler kervanına katılacaktık. Bunu kimse kabullenmezdi. Çünkü kavgamızın ve yoldaşlarımızın ihtiyacı vardı bizlere. Hemen yeni iş bölümü yapıldı. Kimisi önde kasa-tura ile buzu kırıp yol açacaktı. Kimimiz yürüyemeyecek durumda olan yoldaşları taşıyacaktı. Kimisi fazla silahları taşıyacaktı, kimisi güvenlik sorunuyla ilgilenecaktı.

Ağır ve inanılmaz zor şartlar altında yürüyen birliğimizi ölüm bir kez daha yakaladı. Ali Ekber (2) yoldaşımızın durumu ciddileşmişti. Hemen toplandık yoldaşın yanına. Soluk alışverişini düzenlemişti. Yoldaşın buzların üzerine serilen naylon ve battaniyelerin üzerine bıraktık. Doktor yoldaş son müdahalede bulunmak istiyordu. Canımızın etrafına bir halka oluşturduk. Naylon ve battaniyeyi iyice sardık. Biraz daha sabretmesini ve dayanmasını söyledik. Zira köye ulaşmak kolaylaşmıştı. Yeniden omuzlara almak istedik yoldaşı. Yoldaş ağzından birşeyler söylemeye çalıştı. Dil tutmuştu, eliyle "biraz bekleyin" şeklindeki işareti anlamıştık. Yoldaşı yeniden bıraktık karlara. Herkes merakla yoldaşı izliyordu. Gözleriyle yoldaşlarına baktı, birşeyler yapmak istedi. Biraz gerdi vücudunu ve sonra uzanan yoldaş ellerine sarılmak istedi. Ansızın hareketsiz uzandı karlara. Ve gökyüzünden parlak bir yıldız köptü. Uzun bir kayıştan sonra dağın boşluğundan kayboldu. Anında bir ses yükseldi yoldaşları arasından. Ve bu ses koroşeldi.

"ölüm adın kalles olsun!"
ölüm anan öle senin!"
Dağın zirvesindeki yalçın kayalıklar yoldaş mezarı olmuştu. Yola devam edecektik.

VI

Durum gittikçe ağırlaşıyordu. Sabahın ayazı beraberinde rüzgarı ve toz karları getirmişti. Fakat inadına hep bir ağızdan "yola devam" cümlesi tekrarlandı. Bize güç veriyordu daha önceki yoldaşların söylediği türküler. Yoldaşların direniş geleneği, önder ve başkomutan İbrahim KAYPAKKAYA'nın "ser verir sır vermez" direnişi ve aydınlatıyordu yolumuzu MLM'nin kızıl güzergahı.

Oloğanüstü çabalarla devam ettiriyorduk yürüyüşümüzü. Dayanışmanın, paylaşmanın, birlikteliğin, ve güzel değerlerin bir bütünü olan yoldaşlığımız, motiveleştiriyordu bu ölüm kalım mücadelesini. Bu yolculuk, bu yaşam mücadelesi, yaşanan bu acı, Partizan yoldaşlığı, Partizan olmanın bilinci, halk için düğün gider gibi ölümün koymanın yürekliği figürleştiriyordu kavgamızın bu keşfini. Ah, nelere kadirsin sen Partizan yoldaşlığı!...

Sen ne yüce geysin ki yoldaşlık!... Tüm

canlarımız hep en zor işleri üstlenmek istiyordu. Çünkü gerilla olmanın bilincini pratik ile bütünleştirmiştik.

Gün 23 Ocak'tı, saatler on beşi gösteriyordu. Dağın zirvesinden Ovacık'ın çevresi tüm insanlıklar ve yoldaşlık hisleriyle göz kırpyordu. Karların örtemediği orman karartıları, bembeyaz karları benekleştirirken, kıvrım kıvrım Ovacık'ın düzünden Munzur vadisine yılan misali akan Munzur suyu tüm alımlılığıyla göz alıp, gönül çalıyordu. Dağın doruklarından Ovacık'a bir V harfini andırarak uzanan vadiye doğru koyu sis tabakası hakimdi. Rüzgar hırçın, hırçın at oynatıyordu. Yürüyemeyecek duruma düşenlerin sayısı artmıştı. Bununla birlikte kurtulmanın, kavgamıza ve yoldaşlarımıza ulaşmanın umudu, halkımızın sıcak tebessüm ve bekleyişleri, bizi olanca hızıyla umutlandırmıştı. Köye yakınlaşmıştık. Operasyonu ve doğanın bu azgın vahşetini az kayıpla atlattığımız için için sevinirken, slogan sesleriyle yeniden irkildik. 2-3 saat önce durumu kötüleşen, fakat komünist bilinci ile kavgamıza bağlılığın arzi ile bu ana kadar yürüme soyluluğunu gösteren Doktor Hüseyin(3) yoldaşımız artık yürümeyecek duruma gelmişti. Ayakları donmuştu. Hareket edecek dermanı bulamıyordu kendinde. Söz konusu durumu, karda donmayı, kavgasından ayrılmaması kabullenemiyordu. Ve sitem ediyordu böylece ölüme. O ser verir sır vermezlerin direniş geleneğini, işkencecileri can evinden vurmanın fırsatını bulamadığı için silaha başında mermisini sonuna kadar kullanamadığı için bu ölümü, bu şekilde ölmeyi kabullenemiyordu.

Her geçen dakika aleyhimize işliyordu. Yoldaşı omuzlara almak istiyorduk. Aynı anda tüm kallesliğiyle yeniden bizi yakalayan bu ölüm bizi de üzmüştü. Halbuki biz düğün gider gibi ölümüne koşuyorduk. Derken yoldaşın dili kırılmıştı, adeta kaskatı kesilmişti. Gözleri iri iri açılmıştı, soluk alışverişleri adeta saklambaç oynarmışçasına hızlanmış ve düzenlenmişti. Yoldaş ayağa kalkmak istediği, beceremedi. Aynı anda uzanan yoldaş kolları kavradı bileklerini. Ancak zor zor zafer işaretini yapabildi. Sonra gerdi vücudunu. Evlat rahatlığıyla anasının kucagına kendisini atar gibi bıraktı yoldaş kucagına bedenini.

Gözleri açık kalmıştı komünist Ali'nin. Beklentisi vardı "Doktor"umuzun, bunun için gözleri kapanmamıştı canımızın. Ve usulca yoldaşın çenesi bağlandı. Yeminlerle birlikte bir zafer anıtı gibi tüm alımlılığıyla yükselen dik bir kayanın kovuğuna terk edildi yoldaş naaşı.

Yoldaşın aramızdan ayrılışının acısı sapsızmıştı yüreğimize. Kimi yoldaş tutamıyordu yürek göz yaşlarını. Göz kapaklarından yanaklarına olan her gözyaşı buz

kesiliyordu Zel Dağında saatler ilerlerken köy iyice yakınlaşmıştı. Köyün yanan ışıkları, havlayan köpeklerin sesleri, evdeki ananın şefkati, bir bardak sıcak çayın hayali ve sobanın sıcaklığı dizlerimizdeki aramsız dermansızlığa rağmen bizi kendine dayanılmaz bir istekle çekiyordu.

Ve nihayet günlerce süren yolculuktan sonra öncü birlik evlere ulaşmıştı. Geride kalan yoldaşların daha erken getirilmesi

için hemen köylüler görevlendirildi. Herkes getirildikten sonra bir ananın yürekleri yakan ağzı, hicretlerle birlikte yayıldı, odanın ve yoldaş yüreklerinin içine. Herkes zor bir sınavdan geçmişti. Bu sınavdan herkesin karnesi "pekiyi" idi. Grubun hemen hemen hepsi yarılanmıştı. Ayakta kalan birkaç kişiydi. Bundan sonraki süreç için insanlığın, yoldaşlığın, kavgaya bağlılığın, Partizan inancın ve azmin en güzel örnekleri sergilendi. Kimi yoldaş şuurunu kaybetti, kimisinin eli ayağı kesildi. Halkımız aşını, evini, elbisesini, varını yoğunu bizimle paylaştı. Ya-

şanan süreç bir sınav süreciydi. Bu sınavda yoldaşlık, kitle-parti ilişkisi açısından incelenmesi ve ders çıkarılması gereken bir süreç yaşandı. Bununla birlikte bu süreç içinde donma sonucu durumu çok ciddileşen ve şehitler kervanındaki yerini ve onurunu alan yoldaşlarımız şunlardır: Kinem, Bahtiyar ve Orhan.

Bu haber kara bir hançer gibi diğer yoldaşların ve halkımızın kalbine saplandı, inanmadılar, inanmak istemediler. Ama nafile gerçekler dayatıcıdır ve sonunda yaşanan bu olay doğanın bu vahşeti, gerçekliğini kabul ettirdi. Bu vahşet sürecinde yaşanan durum, harcanan çaba yoldaşlık ilişkisi ve sergilenen Partizan inancı kalemle yazılamaz. Ben bu yazımı, oradaki içtenliği ve gerçekliği, o doğal duruma yazma becerisini kendimde bulamıyorum. Şehit düşen tüm yoldaşların kavgaları tarihlenirken, isimleri kimikleşti bizlere. Sergiledikleri Partizan azmi ise bize mirastır.

1-Hamza: Zeki Peker, TIKKO Savaşçısı

2-Ali Ekber: Erkan Fener, TIKKO Savaşçısı

3-Doktor Hüseyin: Ali Demirdağ, TKP/ML Üyesi

4-Kinem: Barbara Anna Kistler, Yoldaşları, O'nun Parti Üyelikliğini OPK'da onayladılar ve MK Onur Üyeliliğiyle taçlandılar.

5-Bahtiyar: Alikşan Yalçın, TKP/ML Üyesi

6-Orhan: Ali Ekber Batasul, TIKKO Savaşçısı.

"Halk Ordusundan Öğrenelim."

Mao

Açıklama: Dersim Bölgesinde faaliyet yürüten TKP/ML TIRKÖ Gerilla Birliği'nin PTT kanalıyla elimize ulaşan bölgeye ilişkin tahlillerini içeren yazısını okurlarımıza aynen sunuyoruz.

Faşizmin hüküm sürdüğü ülkemizde bakalım bir komünist, bir devrimci bir yurtsever olarak yaşamayı, bir insan olarak yaşamak bile zor. Azgın bir baskı ve sömürden, ulusal crime ve yoketmeden, ırkçılık ve güvenizmden, kişisizleştirme ve depolitizasyondan, işkencelerden ve katliamlardan bıkmış usandıran komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları insan gibi yaşamın da en azılı düşmanıdır. Burjuvazi, tarihteki ilerici misyonunu yitirdiğinden beri kendisi dışındaki sınıf ve tabakalar üzerinde her türlü "yasal" ve yasadışı uygulamayı gündeme getirmiş ve topluma sömürsünün devamı için baskı altına almıştır. Bunun için tüm araçları kullanmıştır ve kullanabilmektedir. Bizim gibi ülkelerde ise burjuvazi başından beri en koyu gerici idi, bugünde öyledir. Böyle bir ülkede bir insan olarak ayakta durabilmek için baskı, cebir ve şiddetten payına düşeni göğüslemek zorundadır. Yoksa bir sürüngen gibi yaşamak kaçınılmazdır. Direnmek ve mücadele etmek bu ülkede insan olmanın bedelidir.

Bu ülkede işçiler sömürülür, köylüler soyulur, öğrenciler tektipleştirilir, memurlar aldatılır vs. Bütün bunlar bir avuç patron-ağaların saltanatının devamı için yapılır. Bütün toplum açlığa ve sefaletle sürüklenir. Ulus ve ulusal azınlıklar kıyından geçirilir. Sürekli daha büyük ve daha modern cezavetleri inşa edilir, karakolların sayısı artırılır, polislinin, mitinin, özel timinin eğitimi için milyarlar harcanır. Tüm toplum ihbarcılığa özendirilir, Kürdü Kürde kırdırmak için ("Hamidiye Alayları") köy koruculuğu kurulur. Kontrgerilla icat edilir. Bütün bunlar neden ve niçin yapılır? Baskı altında tutulan sınıf ve tabakaları "ya tam susturmak için ya da kan kusturmak için." İdarecisi, siyasetçisi, ekonomisti hepsi de buna göre yetiştirilir ve şekillendirilir. Yağınlar sefaletin pengesinde kıvrılırken bir avuç bey-paşa iğreti bir zevk-ü sefa içerisinde.

Bunların yanısıra bizim ülkemiz öylesine ilginçtir ki, bu ilginçlikten ülkede yaşayan insanlar da nasibini almışlardır. Toplumdaki sınıflar bile karışık, iç içe ve kozmopolittir. Bu sınıflar belirgin çizgilerle birbirinden ayırdetmek kolay değil, hatta imkansızdır! Bu ülkede sınıfların ayrıştırılması yalnızca bir kategorileştirme için yapılır yoksa emeğin bunların sınıfsal konumlarına göre siyaset üretmek için değil. Çünkü, bizim ülkemizde ne burjuvazisi burjuvadır -çünkü sermayeye sahip değildir ve emperyalizme göbekten bağlıdır- ucubeleşmiş bir yara-

ktır. Ne toprak ağası toprak ağasıdır -çünkü bir toprak ağası olmasının yanısıra bir şeyin bir güh bir dede ve tefeci tüccardır- ve ne de proleter proleterdir. Çünkü sanayi gelişmediği için emperyalist kapitalist ülkelerdeki gibi bir proleteriyadan tam anlamıyla söz edilemez. Karşı iki kutup arasında (proletarya-burjuvazi) ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu temsil eden sıtmalı göbeğiyle küçük burjuvazi ve Emperyalizm ve Proleter Devrimleri Çağı öncesine ait bir sınıf, sefaleti ve cehaletiyle köylülük bulunur. Bu yüzden belli bir sınıfı temsil eden herhangi birinde bu sınıfa özgü özellikleri kolayca göremezsiniz. Oysa kapitalist-emperyalist ülkelerde sınıfların bu ayrımı son derece belirgindir. Orada şu kesimler proleter, bu kesimler burjuvazidir ve her birinin kendine has yaşam biçimleri kendine has kültürleri ve kendine has davranışları vardır. Ama bizim ülkemizde bu böyle değildir. Burjuva, burjuvalığın yanısıra bir ağadır. Ağa bir tüccardır, proleter aynı zamanda küçük mülk sahibidir, küçük burjuva aynı zamanda köylüdür vb. vb. sınıflardaki bu ikili karakter ve bu karmaşa onların hemen her türlü faaliyetinde de görülür. Burjuvazisi komprador olduğu gibi proleteriyası da büyük öğretmen Marks'ın o ünlü teorisine ise pek uymaz. Bizim ülkemizde proleterlerin önemli bir kesiminin hâlâ toprakla bağlantı mevcuttur, önemli bir kesimi geçici işlerde ya da mevsimlik olarak çalışır, önemli bir kesimi de fabrikada makinenin başında değil hizmet sektöründedir ve bunların yanısıra emeğini satmak istemesine rağmen satamayan milyonlarca işsizler ordusu bulunmaktadır. Bu insanların da bir anlamda zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Ne var ki serserisinden lümpenine, ayyaşından bıçkına kadar herkes de buradadır. Bu yüzden bunları bir sınıf kategorisinde ele almak zordur. Genel olarak işsizler ordusudur.

Yarı-feodal yarı- sömürge olan ülkemiz esasen bir köylüler ülkesidir. Bir yanda avuç komprador burjuvazi ve büyük toprak ağası ve bir yanda ülke nüfusuna oranlanınca sayıca az proleterya, bir başka yerde ise ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu temsil eden köylülük ve yanısıra küçük ve milli burjuvazi bulunmaktadır. Böyle olduğu içindir ki komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarını aşağıya emme mücadelesinde köylülüğün rolü belirleyicidir.

Köylülük klasik anlamda üç kategori içerisinde ele alınabilir.

- Zengin köylülük
 - Orta köylülük
 - Yoksul köylülük
- Ülkemiz açısından;
Zengin köylülük, kendine yeterli toprağı

bulunan, bu toprağında kendisi de çalışmakla birlikte gündelikçi, yarıcı, kiracı ya da işçi çalıştıran ve işleten, kısmen modern tarım aletlerine sahip, kısmen de ürünü pazarlayabilen kesimdir. Bizim ülkemizde zengin köylülüğün çok az bir kesimi palazlanabilirken, önemli bir kesimi her geçen gün yoksullaşmakta, orta ve yoksul köylülük düzeyine inmektedir. Bunlara karşı dik katli davranılmamalıdır.

Gündelikçilik, belirli bir ürün veya para karşılığında başkasının toprağında çalışmadır.

Yarıcılık, toprak ağasının veya zengin köylünün toprağının, ürünü yarı yarıya bölüşmek üzere orta ve yoksul köylülük tarafından ekilip biçilmesidir, ya da toprağın sahibi orta ve yoksul köylünün kendisine ait olmakla birlikte ürünün (tohumun) ağa veya zengin köylü tarafından verilmesi ya da orta veya yoksul köylüye toprağı işleyecek tarım aletlerinin ağa veya zengin köylü tarafından verilerek ürünün yarı yarıya bölüşülmesidir.

Kiracılık, toprağın belirli bir bedel karşılığında (ürün, para veya emek hizmeti karşılığında) kiralanmasıdır (bir veya daha uzun süreli olabilir).

İşçi çalıştırma, ürün veya para karşılığında başkasının toprağında mevsimlik veya daha uzun süreli çalışmaktır.

Bunun dışında angarya sistemi vardır ki buna daha çok toprak ağaları başvurmakta- dir. Örneğin yakın geçmişte Urfa'da birkaç yüz köye sahip -ki bugün de hâlâ mevcuttur- ağalar ve hiç toprağına sahip olmayan yoksul köylüler vardı ve bunlar ağanın toprağında karın tokluğuna çalışırlardı.

Bunlardan ilk üçü feodal üretim tarzının ilişkileri iken işçi çalıştırma kapitalist üretim tarzının bir işlevidir.

Sömürü biçimleri pars-rant, ürün-rant ve aynı-rant biçimindedir.

Ülkemizde zengin köylünün yoğun olduğu bölgeler, Ege ve Trakya olmakla birlikte ülkemizin bütün bölgelerinde mevcuttur. Elimizde somut veriler olmadığı için bölgelere ilişkin kesin belirlemelerde bulunamıyoruz, sayısal rakamlar veremiyor ve belgeler arası farklılıkların bu yönlü orantılarını da kuramıyoruz.

Orta köylülük, kendine yeterli veya yeterli olmaktan biraz az toprağı bulunan kısmen modern tarım aletlerinin bir veya ikisine sahip olan, ekonomik olarak kendi kendisine yeten ve ürünün bir kısmını pazarlayabilecek kesimdir. Bu kesimin kendine ait toprağı bulunur. Modern tarım aletleri bulunmaz, ya da vice-versa. Bunlar da orta köylülük kategorisindedirler. Ülkemizin Trakya, Ege, Karadeniz ve Akdeniz bölgelerinde diğer bölgelere nazaran daha fazladır. Bunlar demokratik devrimde proleteryanın sağlam müttefiklerdir.

Yoksul köylülük, çok az toprağı veya hiç toprağı bulunmayan, varolan toprağı da kiracı ve verimsiz olan, ilkel tarım aletlerine sahip, yaşamını sefalet içerisinde sürdüren, ağanın veya başkasının toprağında gündelikçi, kiracı, yarıcı ya da mevsimlik işçi olarak çalışan ya da şehirle-

re giderek buralarda çeşitli işlerde (çoğunlukla inşaat sektörü ve ayak işlerinde) çalışan kesimdir. Bunlar kırsal alanda proleteryanın en sağlam dayanaklarıdır. Ülkemizin özellikle Türkiye Kürdistanı'nda son derece yoğunlardır. Diğer bölgelerdeki aynı kesimlere nazaran ekonomik durumları daha kötüdür ve kişi başına düşen milli gelirden çok daha az pay alırlar. Bu yüzden de bu bölgelerde sosyal kurtuluş mücadelesine katılım ve destek daha fazladır. Bu fazlalığın iki önemli nedeni de 1- Ulusal sorunun varlığı 2-Yakın geçmişte köylü isyanlarının olmasıdır.

Bunların dışında zengin, orta ve yoksul köylülük kategorisine giren hayvancılık, meyvacılık, ormancılık, ticaret vs. ile uğraşan kesimler de vardır. Hayvancılık genelde Türkiye Kürdistanı'nda, meyvacılık Akdeniz, Ege ve İç Anadolu bölgelerinde yoğunudur. Bizim faaliyet bölgemizde (Dersim bölgesinde, Ovacık, Hozat, Çemişgezek, Nazimiye, Pertek, Pülümür, Tercan, Çayırli) esas ağılık sistemi mevcut değildir. Bunlar içerisinde örneğin bir Çayırli, Tercan, Pülümür bölgelerinde ağılık-beylik mevcuttur. Bu bölgelerdeki büyük toprak ağalarının sayısı bir-ikiyi geçmez iken, küçük toprak ağalarının sayısı bir elin parmağı kadar yoktur. Yine aynı bölgelerde zengin köylülük diğerlerine nazaran sayıca daha fazladır. Keza bir Ovacık-Hozat'taki orta ve yoksul köylülük diğer bölgelerdeki orta ve yoksul köylülük arasında da çok büyük olmasa da nicel farklılıklar mevcuttur. (Bunu ülke genelinde ele aldığımızda bu farklılıklar çeşitli bölgelere göre daha belirgin bir biçimde kendisini gösterir.) Örneğin bir Erzinan'ın ova kesiminde birim aile başına düşen dayanaklı lüks tüketim eşyaları daha fazla iken bir Ovacık, Hozat, Pülümür'de daha azdır. Çemişgezek, Pülümür, Pertek bölgelerinde geçimini hayvancılıkla sağla-

yan aile sayısı daha yoğunluktur.

Şu anda faaliyet sürdürdüğümüz Pülümür-Mazgirt-Nazimiye bölgelerinde toprak ağalığı yok, zengin köylülüğün sayısı son derece sınırlı, orta ve yoksul köylülük ise son derece yoğunluktur. Yüzde sekseni (%80'i) modern tarım aletlerinden yoksundur. Bulunanlarda ise sayısı bir veya ikisi geçmez. Toprak genelde kırıç ve verimsizdir, sulanabilen arazi son derece azdır. Toprak hâlâ ilkel tarım aletleriyle ve yanısıra traktörle işlenmekte, gübreleme, ilaçlama, tırmıklama ve toprağın nadaslanması ya hiç yapılmamakta ya da son derece sınırlı yapılmaktadır. Ürün orak veya turpanla biçilmekte, ağırlıklı kesimi yük hayvanlarıyla taşımakta, döven veya patosla ayrıştırılmakta, değirmenlerde öğütülmekte ve ürün kendi aile geçiminin sağlanması için kullanılmaktadır. Pazar için üretilmemektedir. Tipik bir kapalı köy ekonomisi mevcuttur. Ürünün bir kısmı pazara götürülerek satılsa bile bu tamamen evin diğer ihtiyaçlarını karşılamak için satılmaktadır. Varolan ilişki kapitalist bir ilişki (yani ürünün pazar için üretilmesi) değil tamamen feodal tipte bir ilişkidir. P-M-P(Para-Meta-Para) ilişkisi değil M-P-M(Meta-Para-Meta) ilişkisidir. Yani köylü ürünün bir kısmını pazara götürüp satmakta, karşılığında belirli bir miktarda para almakta, bu parayla da tekrar evin diğer ihtiyaçlarından olan temel gıda maddeleri (şeker, çay, tuz) ve giyim eşyaları almaktadır. P-M-P türünden ticari bir ilişki olması da bu ilişkinin feodal tarzda bir ilişki olduğu gerçeğini değiştirmez.

Örneğin ticari amaçlı kullanılan tefeci-tüccar sermayesi vardır. Ancak bu para gerçek anlamda bir sermaye değildir, biriktirilmiş para olarak sermayedir. Bu para; sermaye olarak (değişen ve değişmeyen) değil; yani, üretken sermaye olarak değil, yalnızca ticari dolaşım aracı ve biriktirilmiş para olarak sermaye işlevini görür. Bu para, biriktirilmiş para olarak sermayenin kapitalist üretim tarzının bir ilişkisi değil, yarı-feodal üretim tarzının bir ilişkisidir. Ticaret amacıyla kullanılan tefeci-tüccar sermayesi kapitalizmi geliştirmez köreltir, köylülüğü mahveder onu yıkıma uğratar. Ticari amaçlı kullanılan bu tefeci-tüccar sermayesinin bağımlılık ilişkileri altında kapitalizmi geliştirmesi, kapumbağa hızıyla bile değildir.

Bölgede (Pülümür-Mazgirt-Nazimiye) yetiştirilen ürünler buğday, arpa gibi tahıl ürünleri yoğunlukla olmakla birlikte fasulye, nohut, fiğ, mercimek üretilmekte ve küçükbaş hayvancılık yapılmaktadır. Bu bölgedeki hayvansal ürünlerde (peynir, yağ) örneğin bir Pertek'te hayvancılık yapıp da ürününün büyük bir kesimini tefeci tüccar eliyle pazara sürülmemekte tamamen kendi geçimleri için kullanılmaktadır. Buradaki hayvancılık her ailede ortalama elli-altmış küçükbaş hayvanın ve üç-beş tane büyükbaş hayvanın olması şeklindedir. Oysa bir Çemişgezek bölgesinde hayvancılıkla geçimini sağlayan ailelerin üç-yüz ve üç-yüz'den daha fazla küçükbaş hayvanları ve beş on tane büyük baş hayvanları vardır. Ancak bunlar bile hayvancılık kategorisinin altında kabul edilmelidir. Bu aileler esasen kendi geçimlerini sağlamak için uğraşmakta, çok az bir miktar para biriktirebilmekte, önemli bir kesimi ise her geçen gün yoksullaşarak (ürünün karşılığını alamamaktan, tefeci-tüccar sömürüsünden, emek gücü azlığından, mera yok-

luğundan vb.) şehirlere göç etmektedir. Küçük işletmeciler hemen hemen hiç yoktur.

Özellikle orta köylülüğün yetersiz de olsa ekilebilir toprağı bulunmasına rağmen bu toprakların bir kısmı emek-gücü yokluğundan, modern tarım aletlerinin olmayışından, gübre vb. türü yan ürünlerin pahalılığından vb. işlenmemektedir. Bir başka biçimi ise tarım aletleri ve toprağı olsa da aile nüfusunun kalabalık olması (geniş aile) ailenin orta köylü değil de yoksul köylü kategorisinde değerlendirilmeye neden olmaktadır. Ya da bazıları az topraklı olup yoksul köylü kategorisinde olmasına karşın şehirde veya yurt dışında çalışan diğer aile bireylerinin katkıları nedeniyle orta köylülük düzeyinde bir yaşam sürdürmekte ve orta köylülük kategorisinde yer almaktadırlar.

Bu bölgelerde ağalık-beylik olmamakla birlikte toprak sorunu bir bütün olarak çözümlenmemiştir. Bu bölgelerde toprağın büyük bir bölümünün sahibi devlettir ve bu anlamda ağalığı bilfiil devletin kendisi yapmaktadır. Bu nedenle bu bölgelerde yaşayan köylülerimizin temel talebinin toprak olduğunu söyleyebiliriz. Yanısıra can güvenliğinin sağlanması, baskı ve işkencenin ortadan kaldırılması, asimilasyona son verilmesi, tefeci-tüccar sömürüsünün ortadan kaldırılması gibi sosyal, siyasal ve ekonomik talepleri mevcutsa da bunlar toprak sorununun üzerinde şekillenmektedir.

Buralarda bulunan devlet arazisinin kamulaştırılması varsa özellikle büyük toprak ağalarının toprağının kamulaştırılarak

köylüye dağıtılması, stl dönünde bulunan toprakların işlenmeye açılması, drenaj kanalları yapılarak sulanması, modern tarım aletleriyle ekilip biçilmesinin sağlanması, gübrelenmesi, ilaçlanması ve ürünlerin kendi gerçek değeri üzerinden pazarlanması yönünde talepleri mevcuttur. Bu aynı zamanda tefeci-tüccar ve devlet sömürüsünün de ortadan kaldırılması anlamına gelmektedir. Yanısıra devletin gübreleme ilaçlama faaliyetlerine çok az bir bedel karşılığında katılması, yetişebilecek en iyi ürünlerin seçilmesi yönünde talepleri mevcuttur.

Bölgemizde tefeci-tüccar sömürüsüne örnek olarak peynir üreticilerini verebiliriz. Peynir üreticilerinin ürünlerini toplayan tefeci-tüccar hem ürünleri gerçek fiyatlarının çok altında almakta, hem ürün bedellerini zamanında ödememekte hem de kendisinin üreticiye sattığı ürünleri yüksek fiyatla satmaktadır. Ödenmeyen para tefeci-tüccar tarafından mal alım-satımında kullanılmakta ya da faize yatırılmaktadır. Böylece yan gelirler elde edilmektedir. Zamanında parasını alamayan üretici köylü ise başka yerlerde yüksek faizle borç para almakta böylece bir başka biçimde tefeci-tüccar ağına taksimaktadır. Zaten ödenmeyen bu paramında ülkenin ekonomik yapısından dolayı sürekli devaluasyona uğraması nedeniyle değeri düşmekte ve birkaç ay öncesine kadar şu kadar miktarda alınabilen şeyler bu kez aynı parayla daha az miktarda alınabilmektedir. Bu arada tefeci-tüccarın elinde bulunan malın değeri yükselmekte, bu mallar da üreticiler tarafından geç ödenmiş ve değeri düşmüş kendi paralarıyla satın alınmaktadır. Böylece köylü birkaç yönden kaskaca alındığından hızlı bir biçimde yoksullaşmaktadır.

Aynı şeyleri örneğin bir Ovacık bölgesinde yapılan fasulye üretimi açısından da söyleyebiliriz. Orada da çark aynı biçimde dönmektedir.

Köylünün siyasal ve sosyal taleplerine ise konumuzla ilgili olmadığı için değinmiyoruz ancak bunların birbirinden kopuk, bağımsız, ayrı şeyler olmadığını da belirtmek istiyoruz.

Tüm bunların listesinden gelmenin yolu köylü gerilla savaşı yoluyla Kızıl Siyasal İktidarlar yaratılmadan geçmektedir. Partimiz bugün köylünün bu yönlü taleplerinin çok azına yanıt verebilmekte, çözümler sunabilmektedir. Tefeci-tüccar sömürüsünün önüne kısmen geçebilmekte, çeşitli ürünler için yine de gerçek değerinin çok altında olmasına rağmen fiyat belirleyebilmekte, modern tarım aletleri sahiplerine fiyat kır-

dırarak, işlenmesini ve taşınmasını sağlayabilmektedir. Keza orman satımı konusunda da aynı şey geçerlidir. Tüm bunlar köylünün ekonomik temelindeki sorunlarının partimiz tarafından bugün için çözüme kavuşturabilen (çok cüzi olsa da) kesimleridir.

Bunların yanısıra bölge halkının partimizin siyasal kararlarına önemli oranda uyduğuna konumuz farklı olduğu için değinmiyoruz. Ancak şunu bugünden de söyleyebiliriz ki bu aynı zamanda kızıl üsleri ve Kızıl Siyasal İktidarları adım adım inşa edilmesine doğru giden yoldur.

Bölgenin, ilçenin ve hatta her köyün, sosyo-ekonomik panoramasını ayrıntılı biçimde çıkarmak, bölgeye ilişkin politikalarımızı tespit ederken bunları da gözönünde bulundurmak ve genel politikayla bütünlüğünü ve uyumunu sağlamak şarttır. Yoksa bölge özgünlüğüne doğru kararlar vermemiz zorlaşır ya da kuşun taşına çarpması misali olur. Ancak her köyün yapısını tahsil etmek yerine genellikle birçok köy birbiriyiyle hemen hemen aynı düzeyde olduğu için bunların içerisinde bütün köylerin özelliklerini üzerinde toplanmış birkaç köyün incelenmesi ve tahsil edilmesi daha doğru ve daha kolaydır, çünkü buralara ilişkin elimizde veriler yoktur ve bizim de köylere ilişkin bu yönlü veriler toplayabilme koşullarımız yoktur.

Köylerdeki farklı tabakaların-aynı sınıfsal kategori içerisinde-ayrımını yapabilmek için kısıtlarımız şunlar olmalıdır.

1- Aile başına düşen toprak parçası.
2- Modern tarım aletlerinin ve hayvanların sayısı.

3- Aile nüfusunun sayısal bileşimi.
Bunların yanısıra hayvancılık ve ormancılıkla uğraşanların ekonomik durumlarını ve buna uygun düşen sınıfsal pozisyonlarını açığa çıkarabilmek için hayvan veya ormanların bedeli ile toprağın bedelini kıyaslayabiliriz.

Bu aynı zamanda önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'nın bilimsel bakış açısına ve diyalektik yöntemine bağlı olarak ülkenin en ucra hücrelerine kadar nüfuz etmektedir. (Elbetteki buradaki tespitlerimizde eksiklikler bulunabilir, ancak bütünlüğü açısından doğrudur.) O bize ülke gerçekliğini ve KURECİK bölge raporunda olduğu gibi bölge gerçekliğini, sınıfların konumlarını ayrıntılı bir biçimde göstermiş ve tahsil etmiştir. Bize düşen görev bunu gerçekleştirerek ve daha da detaylandırmak ve Onun emrettiği güzergahta emnin adımlarla ilerleyerek kızıl bayrağı daha yükseltmeye daha yükseltmeye dikmektir.

PERU'DA ŞEHİRLER KUŞATILIYOR PKP 350 askeri silahsızlandırdı!

Almanya/Özgür Gelecek- PKP Başkanı Dr. A. Guzman'ın dışmana esir düşmesinin üzerinden bir yıl geçerken, Peru'daki halk savaşı mücadelesi ıktıdan doğru yürüyüşüne devam etmektedir. Halk Savaşı'nda şehirleri kuşatma programına başlamıştır. 8-9 Eylül günleri bu doğrultuda silahlı grevler, cezalandırmalar, silahlı sabotaj eylemleri ger-

çekleştirmiştir. Ayacucho eyaletinde odaya karşı girişilen bir saldırıda 350 asker silahsızlandırılmış ve elebaşları imha edilmiştir. Hergün yüzlerce eylem gerçekleştirilmektedir. Asaninka'lar (Kızılderili bir kabile) yapılan katliam basında tersyüz edilerek yansıtılmıştır. Asaninka'lar 60.000 nüfuslu bir topluktur ve bunlardan 3.000'ni gerillerin ya-

şında saf tuttular. Buna karşın 45.000'i PKP'de örgütlenmiş durumda. Yaşadıkları bölge yeraltı zenginlikleri ile dolu olduğu için hükümet güçleri ne pahasına olursa olsun bunları yeniden kazanmak istiyorlar. Bunların gerici önderleri PKP tarafından imha edildi. (AEK'nin verdiği bilgiye ve Royster ajansının haberlerine göre bunu bahane eden hükümet güçleri gerilla kılığında girerek kızıl derilileri katliamdan geçirdiler.)

Ölüm cezasının tekrar yürürlüğe girmesini öngören parlamento kararının anayasaya girmesi için halk oylamasına gidilmesi gerekiyor. Bunun ise 31 Ekim'de yapılması planlanıyor.

Gerçekleştirilen ve büyük yankı bulan diğer bir eylem ise ABD Konsoloslukunun arabaya yerleştirilen bir bomba ile havaya uçurulması oldu.

Söz konusu konsolosluk binasının Lima'nın merkezinde, istihbarat örgütünün ve polis karakolunun hemen yanıtında bulunması ve bölgenin gazi ve resmi polislerce, ayrıca ABD güçlerince (yeşil bereliler) sıkı bir şekilde korunması eylemin anlamını daha da artırmaktadır.

Hükümetin halka karşı yürüttüğü savaş ABD tarafından milyonlarca dolar verilerek destekleniyor. Ancak hükümetin gördüğü destek ABD ile sınırlı değil. Örneğin Peru devleti Almanya'dan son olarak 450.000 dolar almıştır.

Edmundo Cox ile bir yoldaşının yakalanması örgüte vurulan bir darbe olmasına karşın bunun Halk Savaşı'nı durdurmaya yetmeyeceğini son gelişmeler ispatlıyor.

MPP (Peru Halk Hareketi) Gonzalo'nun hayatını koruma kampanyasına ilişkin yeni görüşlerini açıkladı; kampanyanın "Abimael Guzman'ın hayatını kurtaralım" merkezi sloganı altında değil "Başkan Gonzalo'nun hayatını koruyalım" sloganı altında yürütülmesi önemlidir.

Yani onu baskı gören herhangi bir insan olmaktan ziyade, bir komünist olarak, bir devrimci olarak ve büyük Marksist-Leninist-Maoist olarak savunmalıyız.

Buna bağlı olarak O'nu "siyasi tutuklu" yerine "savaş esiri" olarak nitelendirmeliyiz. Bu anlamda O'na "dünyanın en önemli siyasi tutuklusu" demek de yanlıştır.

Diğer önemli bir nokta, kampanya süresince O'nun devrimci niteliği dünya devrimi için oynadığı rol ön plana çıkarılmalı ve O'nu kişi olarak savunma arka plana atılmalıdır.

Hukuki kampanya önemlidir, ancak esas değildir. Peru'ya gönderilen delegasyonlar da Halk Savaşı'nı desteklemelidir ve insancıl yönleri Peru hükümetini caydıracakları hayalinden vazgeçmelidirler.

Genel olarak "insan hakları" teriminden ziyade "halkın haklarından" söz edilmelidir.

MPP, bu görüş değişikliğine Avrupa'da, özellikle de Almanya'da siyasi güçlerle yaptığı tartışmalar sonucu vardığını açıkladı.

PKP Halk Gerilla Ordusu, bir günde yüzlerce vuruş yapabilecek kapasiteye ulaşmıştır.

Peru Meclisi ölüm cezalarını uygulamaya koyuyor

Ankara/Özgür Gelecek- Fujimori rejimi, Peru'da ölüm cezasını geri getirmek için yeni bir adım daha attı. Gerici Peru egemen sınıfları, ölüm cezasını basta tutsak lider BAŞKAN GONZALO olmak üzere PKP'nin diğer militanlarına karşı da kullanmak istiyorlar.

3 Ağustos'ta Peru Meclisi, ölüm cezasının birçok insan üzerinde uygulanmasını öngören anayasa değişikliğini tezgahlamak için gizli bir oylama yaptı. Eski anayasada ölüm cezası sadece başka bir devlette yaşanan savaş hallerinde ihanet sayılan durumlar için kullanılmıştı. Bu durum, Fujimori'nin Nisan 1992'de yaptığı darbe üzerine geçerliliğini kaybetti. Kasım'a gelindiğinde ise Fujimori kendisine sadık politikacılarca düzenlenen ve aynı zamanda kendisi tarafından kontrol edilen meclis raporlarının oluşturulması yönündeki seçimleri tezgahladı. Belirli burjuva partilerin seçimi protesto etmelerine karşın seçimin yapılması bir komediydi. Bu üstünlüğü meclis başta Maoist devrimciler olmak üzere gerici devlete karşı olan diğer politik düşüncelere karşı da ölüm cezasının uygulanmasını öngören kararlar aldı.

New York Times'in 6 Ağustos'taki haberine göre, ölüm cezasının, meclis tarafından hazırlanan anayasa değişikliği doğrultusunda yıl sonunda yapılacak bir referandumla kesilip kesileceği belirtilmiştir.

Bu yeni anayasadan uygulamaya konulmasıyla, Peru rejiminin, Amerikan İnsan Hakları Bildirgesi olarak da bilinen San Jose Paketi'nin ihlal edeceği kesindir. Anlaşma ölüm cezasının herhangi bir uygulamasında ve genişletilmesinde yasaklar getirmektedir. Perunin bu adalı ilk çığneyen ülke durumuna

düşmesi beklenmektedir.

Peru rejiminin birçok kitlesel katliamlara girişmiş katilleri, yasalara uygun konutlandırma çabaları da olayın diğer bir yönüdür. Bu katiller Haziran '86'da uç büyük hapishanede ve Mayıs '92'de Canto Grande'de bulunan Castro Castro Hapishanesi'nde 40'ın üzerinde tutsağı katletmişti. Son olarak bu hapishanede kalan tutsakların ailelerinin hazırladıkları bildiriye hükümetin yeni bir katliam hazırlığı içinde olduğu açıklandı.

Ölüm cezasının genişletilmesi, Peruda'ki devrimci tutsaklara ve diğer anti-faşistlere karşı legal olarak yürütülmek istenen katliamların kapısını açacaktır. Terörist nitelenmesi yalnızca Maoist gerillalar için değil tutsakların aileleri, tutsakları savunan avukatlar, öğretmenler, öğrenciler, gazeteciler, sendika yöneticileri ve diğerleri için de kullanılıyor.

Fujimori'nin ölüm cezasının Başkan Gonzalo'ya karşı kullanılmasını istemesinin altında yatan sebep, aynı zamanda Gonzalo'nun tutsak düşmesinden önceki eylemlerinin gerçekleştirilmesinden sorumlu tutulan devrimcilere karşı da ölüm cezasının uygulanmasıdır. Rejim GONZALO'nun yakalanıp hücreye konulmasına rağmen halk savaşını yönlendirmeye devam ettiğini iddia etmek zorunda kaldı.

Burjuvazinin uluslararası planında uyguladığı bazı legal standartlara ters düşme durumuna gözlenmesi, Peru yönetiminin kendi içinde var olan batakım tartışmalarında da görülmüyor. Fakat Fujimori ve kılığı içine düştükleri ümitsiz durumdaki devrimci hareketleri uygulamaya yönelik ısrarlı görünüyorlar.

Amerikan hükümetinin tutumu, tabii ki bu uygulamalara karşı

durumların lehine değil Fujimori lehine gelişiyor. Bu konuda ABD resmi makamlarının ölüm cezasının Peru'nun iç meselesi olduğu yönünde açıklamaları vardır. Birleşik Devletler'in Lima Konsolosu'nun yaptığı bir açıklamada, ölüm cezasını kabul etmekte Peru hükümetinin insan haklarını ihlal etmediğini ve ortada olağanüstü bir durum olduğunu vurgulaması ABD'nin tutumuna kesinlik kazandırmıştır.

GERILLA EYLEMLERİ FUJIMORI REJİMİNİ VE ABD'Yİ PERU'DA VURDU

Fujimori meclisteki ölüm cezası oylamasından sonra bir hükümet birliği oluştu. Kesin olmayan bir bilgiye göre Fujimori PKP'nin teslimiyet kararını yayınladı. Fakat PKP sandanin tersine gücünü göstermekte kararlı davrandı.

27 Ekim'de meydana gelen patlamada Limada'ki ABD Elçiliği büyük bir yara aldı. New York Times'in raporuna göre "Eylem 1992 Şubatı'ndan bu yana Amerikan hükümetini karşı yapılan en büyük saldırıydı. Büyükle bir bombalı araba Amerikan Konsoloslukunun bulunduğu binanın yanına karşılık gelecek şekilde patlatıldı ve 3 tane Peru'lu koruma öldürüldü. Bu Amerikan diplomatik hedeflerine karşı girişilen beşinci saldırıydı". İspanyolca yayın yapan bir ABD TV olayın korkunç (!) yönünü göstererek 3 eçlik korumasının sabahın erken saatlerinde gerçekleştirilen eylemle öldürüldüğünü açıkladı.

Associated Press'in haberlerinde, kızıl bayrakların polis tarafından toplanmaya çalışıldığı görülmekteydi. O akşam Lima'nın da içinde bulunduğu 450 mili kapsa-

yan bir alan içinde bombalama sonucu elektrik kesintisi yaşandı. Sattırlerce süren karanlıkta Fujimori'nin yabancı eçlik mensuplarıyla Bağımsızlık Günü Kutlaması'nda bulunduğu yazılan haberler içindeydi. Bu arada birçok gerilla eyleminin olduğu ve bir bankanın da dinamitlendiği belirtildi.

Fujimori rejiminin tüm baskılarına rağmen, yasanılmaz, gerici sınıfa karşı yürütülen halk savaşı kasırgasının Peru'da esmeye devam ettiğini gösteriyor. Bu durum yankee emperyalistleri için büyük bir üzüntü kaynağıdır.

Dr. Abimael GUZMAN'ın hayatını kurtarmak için toplanan Uluslararası Acil Komite, son zamanlarda yayınladığı bir raporda bir Amerikan üst düzey politikacısının yorumlarını açıklıyor.

Komite'nin Acil Bülteni'nde 32 bölüme aktarılan bir söyleşi ya-

Tüm Sağlık-Sen'den Peru Devrimine Destek

24 Eylül günü Tüm Sağlık-Sen Genel Merkezi'nde Peru Komünist Partisi'nin mücadelesi ile Başkan Gonzalo'nun "Kafesten Konuşma" sını konu alan bir video gösterimi yapıldı. Tüm Sağlık-Sen İnsan Hakları Komisyonu tarafından "Dr. Abimael Guzman'la Dayanışma Haftası" na Bir Ses De Biz Katalım" adıyla düzenlenen etkinliğe katılım oldukça yüksekti.

Dr. Abimael Guzman'ın Hayatını Korumak İçin Acil Enternasyonal Komite'nin hazırlayıp dünya kamuoyuna sunduğu Uluslararası Eylem Çağrısı okunduktan sonra video gösterimine geçildi.

"Unutma Gonzalo yaşamını Altın Çağ mücadelesine adanmış bir özgürlük savaşçısıdır" sözleriyle başlayan video gösterimi, kitle tarafından ilgi ve merakla izlendi. Gösterimde, Başkan Gonzalo'nun 24 Eylül'de, cellatlar ortasında fakat büyük bir coşkuyla yaptığı o görkemli "Kafesten Konuşma" sona ererken kitlede yaratığı heyecan alkışlarla dile getirildi.

Son olarak Peru'da gelişen olayları da aktaran İnsan Hakları Komisyonu'nun düzenlediği bu etkinlik kitleler üzerinde olumlu bir etki bıraktı. Peru izlenimlerini konu alan bir söyleşi gerçekleştirilmek için çağrılan gazeteci-yazar Ragıp Zarakolu, etkinliğe çok yoğun olması sebebiyle katılamadı.

Dr. Abimael GUZMAN'ın O'nu baskı gören herhangi bir insandan ziyade bir komünist olarak savunmalıyız

Geçtiğimiz haftalarda, Ortadoğu'da tarihi bir olay yaşandı. Bilinen dengeler ve süreçler altüst oldu. Eski dönem kapandı, yepyeni bir dönem başladı. Çünkü Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) ile İsrail hükümeti, karşılıklı olarak birbirlerini tanıdılar. Gazze-Eriha adıyla bilinen bir anlaşıma uyarınca; İsrail, 1967'de işgal ettiği toprakların yüzde 20'sine denk diğer alanlardan çekilerek, birkaç ay sonra da adı geçen yörelerde Filistin halkı kendi yerel yöneticilerini seçebilecektir, belki de FKÖ lideri Yasser Arafat ile FKÖ'nün Tunus'taki birtakım idari kurum ve kuruluşları, çok geçmeden bu topraklara dönecekler. Bu yönde hazırlıklar yapılıyor.

Kuşkusuz anlaşma, hem İsrail hem de Filistin safında yoğun tartışmalara ve tehdide varan gerilimlere de yol açtı. Genelinde olduğu gibi, Filistin özelinde de anlaşmayı destekleyenler, karşı çıkanlar ve ara yerde bekleyenler oldu. Destekleyenlerden başlıca şu görürüz: FKÖ'nün belkemiğini oluşturan El Fetih, hemen bildiğiyle bu anlaşmayı desteklemiyor. Ancak bu örgüt de fire vermiştir. Başta FKÖ'nün Dışişleri Bakanı konumundaki Faruk Kaddumi olmak üzere FKÖ Merkez Komitesi'nden Ünlü özer Mahmud Darwish, örgütün Lübnan temsilcisi Şefik El Hut, örgütün Filistin Ordusu Lübnan kuvvetleri komutanı Mikdeh, Filistin parlamentosu konumundaki Filistin Milli Meclisi Başkanı Abdülhamid Bahi ile Merkez Komite'den iki kişi (Hosani ve Sorani) daha istifa etmişlerdir. Yine Milli Meclis ile Merkez Komite arasında bir karar organı durumundaki Merkez Karar Kurulu'ndan da toplam 88 kişi istifalarını sunmuşlardır. Bizzat bu istifalar, FKÖ adı verilen çatı ya da cephe örgütünün, artık işlevsiz kaldığını, daha doğru bir deyimle Arafat'ın elinde, küçük/bireysel kararlar için istismar edilebilen bir organa dönüştürüldüğünün ifadesidir. Yani, öteden beri çok övülen "Geniş çaplı ve geniş ruhlu Filistin Demokratisi" gitmiş, yerine yetkili tek başkanı tarihin kritik bir anında bireysel kararlarını meşrulaştırmaya yarayan bir "baskı mekanizması" ortaya çıkmıştır. Kanunîce gelecekte kurulacak Filistin yönetiminde (özerklik, federasyon ya da devlet) en tehlikeli nokta budur. Bir yönüyle, Filistin burjuvazisi, artık halkı ezerek kendi anlayışını yapısının ifadesi olacak bir yönüyle kamu otoritesi doğru ilk adımı atmıştır.

Gazze-Eriha anlaşmasını kitleler düzeyinde destekleyenler, geçtiğimiz haftalarda işgal altındaki Filistin topraklarında 10 bin kişi toplandı. Buna karşılık, anlaşmayı reddeden taraftardan İslamcı HAMAS örgütü, sadece 300 kişiyle sokaka dökülebildi. Şam'da oturan ve daha çok anlaşmaya karşı çıkan muhalif Filistin örgütleriyle bağlı olan mültesi kamplarındaki kitleler ise kaygılı: "Bir daha anayurtlarına dönemeyeceklerinin tedirginliği"ni yaşıyorlar. Gerçekten de, anlaşmada, 1948'de işgal edilen topraklardan çıkan mülteli Filistinlilerin vatanına dönme hakkı ilkinde, bundan sonra işgal edilmiş, 1967'deki mültelilerin durumu ise belli değil. Yani 1948'deki Filistin mültelileri, bundan böyle ya Gazze ve Eriha denen o dar alana sığınacaklar ya da Suriye vatan-dışlığını kabulü mecbur kılacaklar. "Vatan toprağı, ülkeye dönmüş umudu" yok gibi. Benzer şeyi Lübnan'daki mült-

Faik Bulut

Ortadoğu'da İsrail-FKÖ anlaşması

teceler için de söylenebilir.

Anlaşmaya karşı çıkan yaklaşık 10 Filistinli örgüt var. Çoğu Marksist ve sosyalist, bir kısmı milliyetçi (Irak ya da Suriye yanlısı) kimi de İslamcı. Hemen hepsinin ortak söylemi şu: "Arafat, teslimiyetçi bir tutum takınarak İsrail'in koymuna atıldı. Bu anlaşma ülkeyi ve halkı bölmektir. Kurtuluş değil kölelik. Anlaşmanın amacı, halk ayaklanmasını infisade'yi durdurmak ve bastırması için İsrail ile işbirliği yapmaktır. Bundan böyle İsrail birliklerine karşı eylem yapmak için, bağında Arafat'ın olduğu Filistin kuvvetleri engelini aşmak gerekir. Zaten İsrail istihbaratı ile Filistin istihbaratı, artık anlaşmayı reddeden muhalif Filistinlileri avlamak üzere ortak hareket edebileceklerdir."

Kuşkusuz bu söylemlerdeki gerçek payı büyüktür. Fakat, Filistin muhalif örgütlerinin anlaşmayı iptal etme, engellenme, yürürlükten kaldırma, uygulamama yönündeki çabalarının başarılı olma şansı az. Çünkü adı geçen örgütlere verilecek uluslararası ya da bölgesel güçler hemen hemen yok. Şöde bu anlaşmayı reddeden Libya, Irak ve İran gibi ülkelerin pratikte yapabilecekleri fazla bir şey yok. Üstelik kendileri de toprak ağadılar. Suriye ise, belli bir tiraz süresinden sonra barış imzaması atacağından, pratikte Filistin muhalif örgütlerinin arkasındaki en temel güç de (Suriye) böylece sayılmış olacaktır.

Soru şudur? Arafat anlaşmayı neden imzaladı ve İsrail'i bir bakıma dayıyla neden "beklenenden daha fazla taviz verdi"? Dört önemli nedenden söz edelim.

Bir; Arafat, İsrail işgalı altındaki topraklarda iki taraftan sıkıştırılıyordu: İslamcılar ve barış görüşmelerini sürdüren burjuvaziler. Her iki de artık Arafat'ın önderlik-

ğince meydan okuyorlardı. İki; İsrail ile görüşmeler uzadıca, Ürdün Kralı Hüseyin'in Filistinliler üzerindeki tahakkimci fikirleri yeniden derinleşiyordu. İsrail-Filistin-Ürdün konfederasyonu fikri, FKÖ ve Arafat'ı tasfiye etmek için Kral Hüseyin'e tanınmış tarihi bir fırsat olarak değerlendiriliyordu. Üç; görüşmeler uzadıkça Filistinliler ile masaya oturan "İsraili ihmiller kanadı" değil, tersine" sertlik yanlı ve savaşı karat" görüşüyordu. Zaman radikal sionistler lehine işliyordu. Dört; Arafat, uluslararası siyasal ve mali desteğini kaybediyordu; deyim yerindeyse Körfez Savaşı'ndan bu yana "açığa mahkum edilmiş" Filistin halkının, FKÖ önderliğine başkaldırması neredeyse an meselesiydi. Filistin burjuvazisinin akil temsilcisi olan Arafat bunu gördü ve bireysel tehlikeleri de gözle alarak kumar oynadı. Şimdilik şartlar onun lehine.

Anlaşma gelişmeler, kaçınılmaz olarak bizi, bazı saptamalar yapmaya itiyor:

Bunlardan ilki; FKÖ-İsrail anlaşması, Ortadoğu'da derinden bir harita (Kuveyt, Irak Kürdistanı, Karabağ) değişikliği anlamına gelir. Yani, bundan böyle, değişim görünen haritalar, yepyeni siyasal gelişmeler nedeniyle değişebilecekler. Böylece bir siyasal deprem, kaçınılmaz olarak, bölgenin yükselen siyasal meselesine (Kürt meselesi) taraf olan ülkelerde de kendini hissettirecektir.

Buradan ikinci noktaya geçiyoruz; eskiden bölgenin siyasal ve askeri çekim merkezi Filistin meselesinde somutlaşıyordu. Oysa bu istikrarlılık unsurunun tüm özellikleri, şimdiden sonra daha fazla ön plana çıkacak olan Kürt meselesinde görülecektir. Artık Kürtler ile sorunları, bölgenin siyasal ve askeri çekim merkezi olacaklar. Bir bakıma Kürt meselesinin çözümünde de, İsrail-FKÖ (daha doğrusu Eriha-Gazze özerklik modeli) anlaşması örnek alınabilecek. Bu yönüyle Türkiye ile İsrail ve hatta Irak'ı zor günler bekliyor. Bu ülkeler Kürt sorunuyla hem kendilerini sıkıştırmış hissedecekler hem de sıkıştırılacaklardır.

Üçüncü noktaya Filistin ve İsrail örgütüne bağayalım. Yahudilerin kitlesi "tevatür"ün "kutsal" bir nitelik vermesiyle çözülmüş sionist askeri yayılmacılık, bu anlaşmayla, çözümlenmiş. Ya da askeri ve siyasal yayılmacılık yerini, "ekonomik yayılmacılık" denen şeye bırakmış olacaktır. Zaten Filistin burjuvazisinin teslim olduğu, İsrail burjuvazisi ile işbirliği yaptığı nokta budur. Bugünden sonra, İsrail-Filistin topraklarında uluslararası kapitalizmin yarattığı tasarıları yeni bir "Sungapur Müdazesi" gözetilerek kamaştırılacaktır. Bunu İsrail teknolojiyle Arap petrodollarının evliliği sağlayabilecektir. Kısaca bölgede "siyasal rüzgarlar" yerini "ekonomik rüzgarlara" bırakmaya çalışacaktır.

Altı düzlemde önemli bir nokta; İsrail, ilk kez, Arapların etnikteki büyük birlik ve mücadele koosu olan Filistin'i yanlısı çekmeyi başardı. Bu kez, artık İsrail'in elinde Arafat'a karşı kullanılabilecekler. Bu değişiklikler olmasaydı bir devrim anlamına geliyor. Yeter yeter Arap-İsrail, Filistin-İsrail görüşmeleri ihtimali olsa bile, esas çatışma Filistin-Filistin, Filistin-Arap çatışması haline dönüştürülecektir.

Cehenemin yolları iyi niyet taşlarıyla döşelidir

Fransız kapitalistleri 19. yüzyılın son çeyreğinden başlayarak Kara Afrika'nın birçok ülkesini (Senegal-Moritanya-Mali-Nijerya-Çad-Orta Afrika Cumhuriyeti - Burkina-Faso-Topo-Gabon-Kongo-Zaire-Mozambik-Cibuti-Rwanda-Cote d'Ivoire -Cezayir-Madagaskar...) klasik tipe sömürgecilik politikasıyla sömürgeleştirip yağma ve talan etmiştir.

Fransız emperyalistleri İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru 1944 yılında General de Gaulle'in adına YENİ POLİTİKA dediği yeni tipe yarı sömürgecilik politikasına başlayarak, eski tipe klasik sömürgecilik politikasına son vermiştir.

Fransız emperyalistleri, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra dünya silah satış sıralamasında Amerikan emperyalistlerinden sonra ikinci sırayı almaya başlamıştır. Fransız emperyalistleri bir yandan Kara Afrika kıtasında emperyalist hegemonyasını Amerikan emperyalistlerine kapırmamaları için çarpınırken, diğer yandan emperyalist doğası gereği içte yoğun ekonomik bunalımları ve askeri çıkmazları yaşamaktadır.

FRANSIZ EMPERYALİZMİNİN ASKERİ ÇIKMAZI

François Mitterand Körfez Savaşı'na 12 bin asker gönderdi. Bu sayının operasyon amaçından ziyade politik amaç taşıdığı şüphesizdir.

Somali işgali öncesi bir yıl içinde Fransa BM denetimine yolladığı asker sayısı 14. sıradan 1. sıraya geçmiştir. Yapılan raporlarda Fransı askerleri uzmanlar, Fransız ordusunun kendi potansiyel sınırının dışında fazla asker yollayacağını belirtiyorlar. Şayet, sağlıklı bir plan yapılmazsa, diğer askeri operasyon bölgelerinden (Yugoslavya-Kamboçya) çekilmezse Somali tipi yeni bir operasyonla Fransa'nın yakın bir zaman içinde tehlikeli ve hassas bir durumda karşı karşıya kalacağını belirtmekte. Savaş bölgelerine asker yollamak için insan bulmak mümkündür. Fakat askerlerin eğitim sorunu, askeri operasyonlar için barınan finansmanların, savunma bütçesine oldukça yük olacağı ve bunun, varolan Fransa'nın ekonomik durgunluğuna daha fazla sebebiyet vereceği belirtilmektedir. Körfez savaşından sonra Fransa toprakları dışına yollanacak askeri güçlükleri konusunda

Dünyadaki Fransız ordu güçleri

yeterince dersi çıkarılmıştır. Ki 1992 yılının başında Yugoslavya'ya giderek kara ordusuna bağlı Dış Askeri Hareket Gönüllülerine (AVAE-Volontaires a l'Action Extérieure) çağrı yapılmıştır. Bu askerler, Yugoslavya'ya gitme konusunda dilelerinin "ızırlarını" alarak Yugoslavya'ya gönüllü gitmek istediklerine dair emza vermişlerdir. Çağrılan 6 bin gönüllü askerden 2 bini Yugoslavya ve Kamboçya'ya yollanmıştır.

Gönüllüler Birliği, Fransa Kara Ordusunun (EVAT-Värmeed terre) oksijen balonlarıdır. 1992 yılında bu sayı 28 bindi. Bunlar aynı zamanda Fransa Kara Ordusunun iskeletini oluşturmaktadır. Genelkurmay başkanlığına göre dış operasyonlarla görevlendirilmiş her bir askere karşı her geçen gün artan ihtiyaç karşısında 3-4 askere ihtiyaç olduğu belirtilmektedir.

BM örgütü denetiminde askeri müdahale yapılan üç bölgedeki (Yugoslavya-Somali-Kamboçya) 10 bin mavi bereli askere Fransa dışında 35 bin asker eklenmiştir. Yüksek düzeydeki Fransız askeri yetkilileri, BM' in her 6 ayda bir artan kontenjan ihtiyacını sağlamak için gönüllü askerlerin aile izaleleri ve bu askerlerin eğitim konusundaki oldukça endişeliler. "Zorluklarla karşı karşıyayız. Her on beş günde bir BM'lerin artan ihtiyaçları doğrultusunda askerlerimizi eğitimsiz yollayamıyoruz."

Somali işgali öncesi Fransız ordusu ihtiyaç halinde dış operasyonlar için dört kat fazla gönüllü asker elinde bulunduruyordu. Fakat gönüllü askerlerin, dış operasyon tecrübelerinin sınırlı olması, yetiştirilmiş profesyonel

gönüllü askerlere ihtiyaç sorununu gündeme getirmektedir.

Fransız kara ordusunun 1993 yılında elinde bulundurduğu profesyonel asker sayısı 600 iken bu sayının 1994 yılında 2-3 bine çıkarılacağını ve her geçen gün artan profesyonel asker sayısının 10 bine dek yükseltilmesine gidileceği belirtilmektedir.

Fransız ordusu dış operasyon için önce gönüllü askere ihtiyaç duymaktaydı. Operasyon bölgelerinde yaşanan zor ve çetin savaş koşulları ordusu, gönüllü profesyonel asker yetiştirmeye başlamıştır.

Sorum sadece profesyonel gönüllü asker sorunuyla da sınırlı değildir.

Şayet, Fransız ordusu savaş düzeni oluşturmada yeni bir çözüme gitmezse, başta lojistik destek birlikleri konusunda büyük sorunlarla karşı karşıya kalacaktır. Bunların başında sağlık hizmetleri, tımar, (petrol) yakıt temini konuları, ulaşım konuları gelmektedir. Eski savunma bakanı Pierre Joxe "Fransa'daki birçok askeri hastahanelerin servis bölümleri bozularak dış operasyonlarda yaralı Fransız askerlerin tedavisi için kullanılmak üzere hazırlanan altı anaeril cerrahi hastahanelerin tesisine gidilmis" diyor.

Herkül C-130, DC-8, FIRTINA KASIRGA, YILDIRIM savaş uçaklarının taşıma ve ulaşım noktasındaki ihtiyaçlarda uç noktaya vardıkları açıklanmaktadır.

Lojistik destek zincirlerinde çözüme başlanmıştır.

Fransa'nın BM için ayırdığı bütçe % 8,26'dır. 1992 yılında tahmin edilen 2,5 milyar franklık operasyon harcamaları (Somali dışında) 4 milyar franka varmıştır. Bu harcamalar savunma bütçesi üzerinde % 1-2'lik bir ağırlık oluşturmaktadır. Her yıl her Fransız vatandaş zorunlu olarak adına APD denilen 700 frank vergi ödemektedir. Bu toplanan vergilerin 2/3'i Afrika kıtasını "Kalkınması" için harcanmaktadır. Her Fransız vatandaşı yıllık olarak ödediği APD

(Aide publique au développement) vergisi için 700 frankta Fransız emperyalistlerinin Afrika kıtasındaki hegemonyasına objektif olarak hizmet etmektedir.

Operasyon bölgelerinde bulunan gerek komutanların gerekse askerlerin cadıçeleri giderek yaygınlaşmaktadır. Kendilerine verilen görevlerle operasyon yaptıkları bölgelerde yaşadıkları çelişkiler askerleri ciddi olarak endişelendirmektedir. Yapılan çeşitli raporlarda endişe ve sıkıntılarını şöyle dile getirmektedirler: "Kamboçya'da ve Yugoslavya'da bizden yapılmaması istedikleri öncelikli insani program doğrultusunda görev yapmak kolay olmamaktadır. Verilen askeri talimatlar; varolan şartlara adapte olmaktadır. Oysa bu bölgelerde tavşanlar gibi avlanıyoruz. Karşılık bile veremiyoruz."

Kamboçya'daki ilk görevlerinde "Karşılık" çıkarın toplulukların silahsızlandırılmasından hemen hemen vazgeçtiklerini açıklamaktalar.

Bir askeri yetkili "Bizden askeri eğitimin Anti-tez kuralını uygulamamız istenmektedir. Bizlere kamufle ve kaybolmamızı öğrettiler. Bugün, kendimizi göstermek zorundayız. Öğretilen askeri Anti-tez kuralı kâğıt üzerinde kalmaktadır" diye belirtmektedir. Öğrenilen Anti-tez askeri kurallarla operasyon bölgelerinde yaşanan gerçeklik Fransız askerlerine ağır bedeller ödetmektedir. Yugoslavya'da onlarca ölü, yüzlerce yaralı... Kamboçya'da daha şimdiden onları aşkın yaralı...

Bütün bu olumsuz faktörler, eski Fransız savunma bakanının sınırlanması ne neden olmaktadır. "Somali"ye yapılan askeri müdahalenin meşru ve haklı gerekçeleri Mozambik, Liberya, Birmanya için geçerli olmasında rağmen neden sadece Somali'ye askeri müdahale?" sorusunu sormaktadır.

Dünya jandarması rolü oynayan BM tarafından yürütülen uzun süreli askeri operasyonlar emperyalist sistemi içinde her geçen gün yeni kızlılara ve bunlarımlara sebep olmaktadır.

Ülkelerin BM için ayırdıkları bütçe oranlarına göre dünya sıralaması (1986-88)

İspanya	2,3
Kanada	3,06
ABD	2,5
İtalya	3,79
İngiltere	4,86
Fransa	8,26
Almanya	10,84
Japonya	11,82
Çin	0,79
Üçüncü dünya ülkeleri(128 ülke)	11,74
Eski Sovyetler Birliği	25
Diğer Avrupanın sosyalist ülkeleri	3,03

Filistin halkı MLM silahını kavrayacaktır

İsrail Başbakanı İzak Rabin ile FKO lideri Yaser Arafat, Beyaz Saray'da düzenlenen şajalı "barış" töreninde, dünya halklarının karşısında hiç utanmadan, tospembe görüntülerle süslü iğrenç bir mizansen sundular. Törende ön plana çıkan Arafat veya Rabin değildi ama Clinton' da.

ABD'nin ünlü TV kanalları töreni naklen yayınlarken, törene İsrail ve FKO heyetlerinin yanısıra ABD'nin eski başkanlarının, Rusya, Suriye ve Mısır temsilcilerinin de dahil olduğu 3 bin koruk ile 1300 medya çalışanı katıldı.

Anlaşmaya, Rusya ve ABD dışişleri bakanları Kozirev ile Christopher da "tank" sıfatıyla imza koydular.

İsrail Başbakanı Rabin yaptığı konuşmada "Biz, annelerin, siz Filistinliler ile savaşırken ölen çocuklarını gömdükleri bir ülkeden geliyoruz ve artık açık ve yüksek sesle söylüyoruz: Bu kadar kan ve gözyaşı yeter. Silahlara veda" dedi. Arafat ise "Bu tarihi olayı fırsat bilerek, halkımın yararlanmak istediği özgürlük, adalet, insan hakları prensiplerini sizinle paylaşacağımı söylemek istiyorum" derken, konuşması sırasında Rabin'e dönerek İsrail yönetimine ve İsrail halkına olan saygılarını da dile getirdi. Clinton' a ise, emperyalizmin Allahı olarak ABD'yi gördüğünden olsa gerek tam üç kez teşekkür etti.

Görüntüye kapılarak kendilerini bu sahte barış masallarına kapıranlar hiç de az değildir. Gerçekten ifade etmek gerekir ki, ABD sadece ağır silahlarla bombardımanın değil ideolojik bombardımanın da en aşşık ustalarıdır. Tarihteki o ünlü "barış evbalarını" dile getirmek isteyen ABD, Camp David anlaşmasının mimarı Jimmy Carter, Gerald Ford ve "Körfez Fatih" Bush' u da sahneye çıkarıyorsa ihmal etmedi.

Rabin' in mesajındaki zihniyet dikkat çekicidir. Rabin, sadece İsrail' i anların çocuklarından bahsetmektedir. Buna yaşamak gerekir. Zira o ve başında bulunduğu devletin tüm kanemcileri, Filistinlilerden insan diye söz etmemiş, onları sürekli ve ısrarlı bir biçimde terörist olarak lanse etmişlerdir. Hatta bazı konuşmalarda daha da ileri gidilerek tüm Araplar köpek olarak nitelendirilmiştir. İsrail en vahşi saldırılarında bile mutlaka gerekçeler üretebilen aşşıklık politikalar gütmektedir. Rabin' in sözlerini tarihin tanıklığına başvurarak çürütmek gereklidir.

BEBELERİ KANLA BELENEN KİM

12 Ağustos 1976' yı kim unatabilir? Doğu Beyrut' ta Hıristiyan falanjestlerin hakimiyetindeki bölgede bulunan Tel-Zaatar Filistin kampı siyonistlerin ve emperyalistlerin alkışlarıyla hareket eden falanjestlerin 54 gün süren ağır silahlar eşliğindeki saldırılarıyla cehennem çevrildi. 54 gün boyunca, mazlum Filistinliler kahramanca direndiler ama silah ve insan üstünlüğüne sahip falanjestler kampı ele geçiremeyi başardılar. Bu katliamların en büyük destekçilerinden Suriye diktatörü Esad ve ordusu elle-

rendeki kanı neyle temizleyeceklerdir?

Katliamlar unutulmamalıdır. Unutulmamalıdır ki bugün rol yapanların gerçek yüzleri olanca gışığıyla ortaya çıksın. Yıl 1970. Ürdün' ün rüzgara göre politika yapmakla ünlü kralı Hüseyin, tarih sayfalarına Kara Eylül olarak geçecek bir katliamın "onuruna" sahip oldu. Kendisini devrim planları yaptıkları gerekçesiyle en az onbin Filistinli' nin kanını içti ve binlercesini Lübnan' a sürdü.

Deir Yasin, Kudüs' ün batısındaki 400 kişilik bir Arap köyüdür. İsrail eski başbakanı Begin' in bizzat komuta ettiği İrgun adlı örgütün siyonist kasaplar tımı köyde yaşayan 254 kişiyi kadın, erkek, çocuk demeden katlettiler. Tarih 9 Nisan 1948' dir. Begin " Deir Yasin zaferi olmadan İsrail devleti de olamaz" sözlerinin sahibi olma "onurunu" taşıdı. Bu olayı takip eden 6 ay gibi bir sürede, siyonistler 400.000 Filistinliyi topraklarından sürdüler.

Ve Eylül 1982. Falanjest lider Cemayel' in öldürülüşünü fırsat bilen siyonistler Batı Beyrut' u işgal ettiler. Sabra ve Şatilla isimli kamplarda yaşayan Filistinliler, silahsız ve savunmasız oldukları halde üç gün boyunca boğazlandılar. Öldürülen insanların vücutları parça parça edilmiş, kamplar yakılmış - yakılmış. Kadınlar tecavüz edilerek öldürülüyor, kurşunlanmış bebeler üstüste yığılıyordu. Yine Filistinlileri yoketme "onuru" siyonistlerin ve falanjestlerin oldu.

Bu mazlum ulusun, canını ve toprağını korumaktan başka bir amacı olmayan insanların şuçu nedir? Emperyalizmin uğaklarının dşklüğü kanlarla "kutsal İsrail topraklarını" kirletmek midir? Şimdiye kadar vahşice saldıran hep İsrail olmuştur, toplu katliamları hep kendileri yapmıştır ve bu vahşetin aşşıklık sorumluluğunu hep kendileri taşımıştır. Şimdi, Rabin kameralar karşısında şovalyemsi pozlar verirken başı dik durmaya çalışmaktadır ve ölen çocuklardan bahsederek, anaların duygularını sömürmektedir. Şimdi Esad, bu iğrenç bağ masallarının taraftarı olmadığını hissettirmeye çalışmakta, sanki bağımsızlık fedaisi gibi pozlar atmaktadır. Şimdi cellatların kralı Hüseyin, güçlü ABD rüzgarının önünde eğilerek sadece kapıyı açmaktadır. Ve daha da önemlisi şimdi Arafat oraya buraya saygılarını ileterek bu karla sulanmış toprakları satmanın en son uğamasını, tören kısmını yerine getirmekten çekinmemektedir.

TALAN EDİLEN TOPRAKLAR

Kutsal Topraklar olarak da bilinen Filistin, Akdeniz' in doğu kıyısında, kuzeyde Aşağı Litani Irmağından güneyde Gazze Vadisi' ne, batıda da Arabistan Çölüne kadar uzanan bir bölgedir. Bu toprakların talanı 1947' de başlamıştı ama İsrail devletine kan veren BM kararı bu döneme rastlar.

29 Kasım 1947' de BM Genel Kurulu, Filistin' in Araplar ve Yahudilerce kurulacak iki devlet arasında bölüştürülmesini, Kudüs ve çevresine de uluslararası statü verilmesini öngören ABD emperyalistlerince yönlendirilmiş bir karar onayladı. Oysa Filistin' de 1 milyon 269 bin Araba karşılık 678 bin Yahudi yaşamaktaydı. Bu Yahudiler, 1. Dünya Savaşı sonrası, İngiltere' nin desteğiyle bölgede yerleşmişlerdi. BM Genel Kurulu'nun Arap çoğunluğunun isteğine aykırı olarak ülkeyi bölme kararı vermeye yetkili olmadığı yönünde Uluslararası Adalet Divanı' na yapılan tüm başvurular reddedildi. BM kararının hemen ortesinde, 1948 Mayıs' ında İsrail devletinin kurulduğu açıklandı ve yeni devlet birkaç saat sonra kadim dostu ABD tarafından tanındı. Ertesi gün Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır orduları Filistin' e gir-

Bir Filistin Halk Kurtuluş Cephesi gerillası, anlaşmayı protesto etmek için Arafat'ın portresini hançerliyor. Gerilla! Elindeki silaha kumanda eden siyaset önemlidir. Bu siyaset MLM ışığında değilse, değil bıçak veya tüfek akla gelebilecek en ağır silah bile esaret zincirlerini parçalayamaz.

diler. Bu Arap ülkelerinin Filistin' e girmesi "Filistin topraklarını koruma uğruna haksız İsrail işgaline karşı savaş" olarak lanse edildi. Ama Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır egemen sınıfların, zayıf bir ava saldıran çakallardan farkı yoktu. Savaş sonunda İsrail 1947 planında öngörülen toprakların bir-beşak kısmı, Ürdün Şeria' yı, Mısır Gazze Şeridi' nin kuzey bölümünü kendi topraklarına kattı. Filistinlilerin Arap "dostları", böylece Filistin' in toprak bütünlüğünü "korumuş" oldular. Bundan sonra da birçok savaş yaşandı, birçok çelişik yaşandı ama hep bu topraklar talan edildi, hep Filistinliler katliamlara uğradılar.

Şimdi durum nedir? Şimdi Filistinliler yurtsuzdur. Ellerindeki bütün topraklar Arap "dostları" ve İsrail siyonist ordusunun elindedir. FKO lideri Arafat, sadece Gazze üzerinde ve Batı Şeria' nın Eriha bölgesinde pazarlıklar yapabilmektedir. Batı Şeria' da 1 milyon Filistinliye karşılık yüz bin İsraili. Gazze Şeridi' nde 800 bin Filistinliye karşılık 3 bin 3 yüz İsraili yaşamaktadır.

Rabin ve Arafat' ın yaptıkları anlaşmaya göre iki ay içerisinde İsrail askerlerinin Gazze ve Eriha' dan çekilmeleri hakkında anlaşma imzalanacaktır. Bu anlaşmadan sonra dört ay içerisinde İsrail askerleri çekilecektir. Dokuz ay içerisinde Filistinliler temsilci konseyi için seçim yapacaklardır. Beş yıl içerisinde de Batı Şeria ve Gazze Şeridi' nin nihai statüsüne ilişkin görüşmeler başlayacaktır. Öte yandan İsrail Batı Şeria' daki polis, sağlık, eği-

tim, vergilendirme ve turizm hizmetlerinden sorumluluğu Filistinlilere devredilecektir. Ancak sınırlarda, Gazze açıklarındaki Akdeniz sahillerinde, Batı Şeria' yı Ürdün' e bağlayan köylerde İsrail askeri denetimi olacaktır.

Yapılan anlaşmadan önce, Filistin' i talan eden Arap ülkeleri böyle bir anlaşmanın müslüman Araplara karşı bir ihanet olduğunu defalarca dile getirdiler. Müslüman Kardeşler' in bir kolu olan "radikal" İslamcı Hamas, sonuna kadar İsrail' le silahlı mücadeleyi sürdürceğine yemin etti. Ama bölgedeki yan-sömürge ülkelerin egemen sınıfları sadece kendi çıkarlarını İsrail lehine ihlal edileceğini düşünerek bu ikizlül politikalara başvurmuşlardır ve "radikal" İslamcıların CIA ile ilişkilerini Dünya Ticaret Merkezi' nin bombalanması konusunu işlerken yeterince açıklamıştı. Anlaşmanın resmen duyurulmasından sonra bütün bu işbirlikçiler en derin saygılarıyla beraber anlaşmayı, gerçekte ise Amerikan emperyalizmi ile siyonist İsrail vampirlerini selamladılar.

YA MLM SILAHI YA ESARET

Şimdi, anlaşma için FKO' nun başını çeken El Fetih hizbi öncülüğünde gerçekleştirilen anlaşmaya, FKO içerisinde yer alan hiziplerden özellikle Filistin Halk Kurtuluş Cephesi karşı çıkmaktadır. Örgüt lideri Ahmet Cibri, Arafat' a, Enver Sedat' ın akıbetini hatırlatarak tehditler yağdırmakta ve "Dünya-

da tek ben kalsam kendi ellerimle beynini dağıtacağım" şeklinde konuşmaktadır. Aslında FKO içerisinde devrimci anlamda muhalefet yapacak hiçbir hizip kalmamıştır. Çünkü Temmuz ayının sonlarında Ortadoğu "barış" görüşmeleri için bölgeye giden ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher, FKO' yu oluşturan örgütlerin bir kısmından ayrı ve diğer kısmından ayrı olmak üzere iki öneri almıştı. Kabul edilen öneri, El Fetih, hizbinin başını çektiği öneridir ve kabul edilinceyi Filistin Halk Kurtuluş Cephesi' ninkidir. Şimdi FHKC liderlerine sormak gerekir: Şartlarınız kabul edilmedi ama siz bu mazlum halkın çıkarlarını, ABD gibi bir vahşet timsaliyle PAZARLIK konusu yaptınız mı, yapmadınız mı?

Bu anlaşma Filistin halkına ne vernmektedir? Siyasi, askeri ve ekonomik olarak bütün iktidarı siyonistlere devri tescillenmiş, üstü kapalı olarak Gazze ve Eriha dışındaki bütün Filistin topraklarının çakallara bırakıldığı kabul edilmiştir. Kısacası: Filistin halkı, kendi topraklarının sadece bir kısmı olan Gazze ve Eriha' da bile turist yerine konmaktadır.

Ortadoğunun kızgın çelişkilerle kavranılan topraklarında milli burjuvazinin önderlik ettiği bağımsızlıkçı hareketlerinin uzun süre yaşayamayacağını daha önce yazmıştık. MLM silahıyla tepeden tırnağa domanmış komünist partiler için bu tip çelişkiler iyi bir zemin teşkil ederler. Esaret kader değildir ve Filistin halkı er-geç MLM silahını kavrayacaktır.

